

سییه م: رهخنه ییکی تاییه تی خوم هه یه له بهیته که ی مهوله وی، رهنکه خوینه ریکی تر به رهخنه ی دانهنی، هر جاره که به بهیته که ی نالی دهگرم پتر خوم له رهخنه که دا به راست دهزانم. حزم به وه دهکرد مهوله وی له جیاتی «ریش - زامداری» نهجامیکی تری زیده جوانیه که ی هینابا ناو هه لبهست که پیوهندی راسته وخوی له گهل عاطفه و سۆزی شاعیر و گوینگر هه با نهک نه و سۆز و عاطفه یه به دو «زامداری» دا ببنه نهجامی دوه می جوانیه که، واته نهجامی، به و مهعنا یه که بریندار بوونه که به ره می یه که م و کوتومتی جوانیه که یه، پاشان له پئی نه وه وه سۆزی گوینگر هه لدهستیتته وه وهک به ره می دواکژ. بهیته که ی نالی له م مهیدانه دا دوو جار ان به سهر بهیته که ی مهوله ویدا زال ده بی.

جاریکیان له ودا که هه لپژانی سۆزی شاعیر و گوینگر وه ها راسته وخو له جهرگی هه لبهست وه هه لدهقولی هه ر ده لئی پیشبرکیه تی له گهل وشه و رسته ی هه لبهست. تو که خوینده ته وه «رهوشه نی دیده به ئینسانه که موژده ی قهدهمت» و چاوی جیهانینی توقه سه ری مروقت دیت کر نوو ده با بو قهده می هه ره پایینی یار، چ پئی ناوی نیوه ی دوه می بهیته که بخوینیتته وه بو مه به سی سهر کردنی سۆزت، رهنکه بیر له وه بکه یته وه ئایا نالی چ بورکانیکی عاتیفه ی به دهسته وه ماوه بیکا به نهجامی نه م جهه نه مه! ناگری له مه به تینتر وه یا وهک نه مه تیندار له تهن دوری چ هه ناویکدا پهیدا ده بی له نگه ری سۆزی نیوه به یتی یه که م راگری له نیوه به یتی دوو م؟

جاریکی تریش بهیته که ی نالی به سهر نه وه که ی مهوله ویدا زال ده بی له ودا که وا نهک هه ر له سه ره تاوه سۆزی گوینگر ده جوشینی، به لکو له گهل نه ودا که به زاهیر له پیشه وه هه موو سۆزیکی خوی هه لپشتووه به هوی به رزکردنه وه ی «موژده ی قهدهم» به سهر «انسان العین» دا، دیت و له مصره ی دوه مدا جاریکی تریش ئیفلاس به «انسان العین» دهکاته وه که چاوی عاده تی خوین و گوشته به ودا راده گری له به رانه ر «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن» نه و جا سهر له نوئی «انسان العین» هکه ئیفلاس پی دهکاته وه له تهک «موژده ی قهدهم» دا چونکه نه و موژده یه خوی بوته رو ناکای «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن»، به و پیته کات له کات سۆز و کلپه ی هه لبهست پتر مه شقه ل ده به ستی. له پشت نه و وینه و واتایانه وه تارمایی وینه ییکی تری یه کجار خه یالی و خولیا یی و تجریدی جلوه ده به ستی بو سرنجی وردبین، خه ریکم نه ویرم خومی لیدم نه کا، وهک جیوه، به ر په نجه ی ته عبیرم نه که وی وه یاخود بو م نه چیتته ناو په راویزی تعبیریکی ره وان و مه فهوومه وه:

زانیمان له مصره ی یه که مدا «انسان العین» هه یه. له مصره ی دوه مدا ئیمان هه یه شتیک پهیدا بیت که پارسه نگی نه م «انسان العین» ه بی. رسته ی «رهوشه نی دیده ی غه مدیده» مومکینه واتای «رهوشه نی چاوی غه مدیده» بدات. «چاوی غه مدیده» ده شی ته رکیبیکی ئیزافی بیت نهک وه صفی و مانا که ی «چاوی غه مدیده ییک - ئینسانیکی غه مدیده» بی له ئینسانه کانی «بیت الحزن»، که واته «دیده ی غه مدیده» چاوی ئینسانه له به رانه ر «انسان العین» دا ده بیتته وه «عین الانسان». له وه وه بهیته که نه م شیوه یه به دهسته وه ددات «رهوشه نی دیده به «انسان العین» ه، موژده ی قهده می تو رهوشه نی «عین الانسان» ه.

به راستی بهیته که ی نالی زور شتی تری به به ره وه هه یه، هینده ده وله مه نده وهک نه وه یه چهنه ئاویته ییک به ره و رووی یه کتر راگریت به جوریک هه ریه که یان وینه ی نه وانی تر بداته وه ئیتر سهیری هه ر کامیکیان ده که ییت شریته ییکی بی برانه وه ی ئاوینانی تیدا ده بینیت. من له م چهنه دیره دا وینه ی گشتی

ئەم «ئاۋىنە رېزان» دەم خستە پېش چاۋان لەگەل خورد كوردنەۋەى دېمەنى تىكراى چەند ئاۋىنەيىك با خوينەرىش لەلای خۆيەۋە چاۋ بېرىتە ئەم ئاۋىنە بەندانەى نالى و تابلۇى واتايان لى وەرگىرى بايى تواناى خۇى.

من ھەرگىز مەبەسم ئەۋە نىە رەخنەى ناخەزانە ۋەيا بى رەحمانە لە شىعەرى مەۋلەۋى بگرم، كە دەزانم مەۋلەۋى شاعىرىكە لە رىزى ھەرە پېشەۋەى شوەراى رۆژھەلات دىت، نەشم وىستوۋە بە خۇرايى لە نرخی بەيتەكەى كەم كەمەۋە بەلكو، بە پېچەۋانە، رەنگە زىدە نرخی و جوانى بەيتەكە ۋاى كىردىى بخرىتە تاى تەرازوۋى موقارەنە لەگەل بەيتەكەى نالىدا كە شاكارىكە لەۋانەى تاك تاك نەبى مانەندىان چىنگ ناكەۋى. دىتت پىشتەر بەيتەكەم بە بەيتىكى تىرى نالى خۇى گرت و كىردمنە نمونەى پېشېركى لە مەيدانى فەكرى ئەرىستوكراتدا.

لەم نەمايشتەى بابەتى جۆر جۆرى دارشتن و جوانى و وردىى ھەلبەست كە ۋەكو پىپىلكە يەكبان ژووروى ئەۋىتر دەكەۋىتەۋە و پاىەى بەرزتر بۇ خۇى دادەگرىت لە مەيدانى ھونەرى ئاخاوتن و فەكرى ئەرىستوكراتدا، دەگەين بەۋ قۇناغە باسى سەرنەرم كىردنى وشە و تەعبىرى سەختى تىدا بىركى، نەرم كىردنىك كە لە ناۋ نەرمانى شىعەردا خۇى بە رەق و زەق نەنۆىنى. بىگومان ئەم ھونەردەى ماملەتى شاعىرانە لەگەل بابەتى سەختدا پلەيىكى نوپى تايىبەتى بۇ خۇى ھەلدەنى و بەرەۋ دەسەلات و تواناى پىۋىست بۇ ئاخاوتن بە زمانى يەكجار پىسپۇرەنە و پوختى دەربىرىنى مەبەست لە قالبى ئەرىستوكراتدا، چۈنكە لەم جۆرە دارشتنەدا سەررەراى دەسەلاتى راشكان بەسەر فەكرى ورد و قولدا كە لە بەھرەى ھونەرى ھىژايەۋە پەيدا دەبى دوو بەرز بوونەۋەى تر پىۋىستە:

يەكەم: دەسەلات و بەھرەى ھونەرى زىگماك كە بوپژ دەگەينەنى بە بانى بەرزى فەكر و تەعبىرى ئەرىستوكراتى عادەتى، دەبى لە چەرخ بىرەيت و مشتومال بىرەيت تاكو نەرم و نۆلپەكەى دەگاتە ئەۋ رادەيە كە لە كاتى تىنئالان و شل بوونەۋەى بە دەۋرى كەرەستەى رەق و زەقى تەعبىرى سەررەكەشدا ھەست بە زىرى و لىكخشان و پىككەۋتەۋە نەكرى كە عەببى بنجىن لە ھەلبەستدا.

دوھم: بەھەرى زىگماكى مشتومال كراۋ كە لايەنى «ھەلكەۋتوۋى» بوپژ دەگرىتەۋە بە تەنھا ناپىتە ھەلگىرى بارى قورسى تەعبىرى سەررەكەش لە مەلبەندى فەكرى ئەرىستوكراتدا: وپرايى ھەلكەۋتوۋى و بە رادەى ئەۋىش، پىۋىست بە «پىگەيشتن - رۇشنىرى» ھەيە. ھەر ئەم پىگەيشتنەيە، پتر لە بەھرەى سادە، زىھن بە چىرگەنى فەكر و تەعبىرى سەختدا دەگرىت، بەلام دەرباز بوونى زىھن لەۋ چىرگەنە كارى بەھرە و ھونەرە.

ئەم راستىيانە راستىيەكى تىران لى ھەلدەستى، ھەرۋەك فەرمانى بوپژ لەم بابەتە ھونەرەدا يەكجار گران و سەختە، خوينەرىش بە كەرستەى عادەتى تىگەيشتنى شىعەر بر لە چىرگەنەكە ناكات. دەزانىن زمانى شىعەر كەم و زۆر زەحمەتتەرە لە ئاخاوتن، بەۋ پىپە تىگەيشتنى ۋەك تىگەيشتنى قسەى عادەتى نىە. لەمەۋە دەزانىن تىگەيشتنى فەكرى ئەرىستوكرات لە شىعەردا جارىكى تىش سەختتەر دەبى لەچاۋ فەكرى سەراۋ.

پوختەى گوتە ئەمەيە تاكوۋ بەرھەمى فەكرى ئەرىستوكرات لە شىعەردا تى ھەلكشى بەرەۋ بەرزايى، پىۋىستى بە خوينەرى زىرەكتەر و پىگەيشتوۋتر دەبى، ياخود بە تەعبىرىكى تر، خوينەرىش دەبى لە فەكرى ئەرىستوكرات بى ئەگىنا لە بەرھەمى فەكرى ئەرىستوكرات ناگا. ھەر ئەم ھۆيەى زەحمەتى تىگەيشتنى

بهره‌می فکری ورد قووله که به «مجان» پتی ده‌گوتری «فکری به‌رن» وهیا من لی‌ردها ناوی ئه‌ریستوکراتی بۆ به‌کار دینم، دیارده‌ییکی زۆر به‌رچاو پتیک دینیت له بازاری ئال و گۆری رۆشنیبری، پی به پتی سهخت و زحمهت بوونی ئه و فکره که له بهره‌مه‌که‌دایه کپیار و خوینه‌ری لی ده‌ته‌کینه‌وه تا وای لی دئ بهره‌می یه‌کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستیه‌که‌ی له هه‌موو مه‌یدانیکی فکر و زانستدا، تاک و ته‌را نه‌بی کپیری چه‌نگ ناکه‌وی.

من به پتچه‌وانه‌ی ئه‌وان رۆشنیبرانه‌ی وه‌ته‌نگ دین له باو نه‌بوونی بهره‌می نایاب، نه‌ک هه‌ر وه‌ته‌نگ ناییم و به‌س، به‌لکو هه‌ستی هه‌سانه‌وه ده‌که‌م به‌وه‌دا که له‌به‌ر نه‌بوونی باب‌ه‌تی نایاب شتیکی ئاسایی و چاوه‌راوانکراو رووی داوه چونکه به‌راستی سه‌یر ده‌بوو خوینه‌ران و روزمیان هینابا بۆ سه‌ر نووسینی سهخت و سه‌رکه‌ش که باوه‌شی به فکری ئه‌ریستوکرادا گرتی و له که‌میکی نه‌بی تیی ناگه‌ن یا هه‌ر له هیچی، ئه‌وسا بیرم بۆ ئه‌وه ده‌چوو خوینه‌ران به چاویلکه‌ری وهیا به نیازی خۆه‌لدانه‌وه شتیک ده‌کرن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به‌ خه‌رج ده‌به‌ن که سوودی لی وهرناگرن، ئه‌مه‌ش دیارده‌ییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه‌خۆشی نه‌فسی تیرا دیار ده‌که‌وی.

به چاوی زیهنت ئه‌م دیمه‌نه‌ بینه به‌ر بینینه‌وه: کتیی «سه‌رمایه»ی کارل مارکس به‌ عه‌ره‌بی وهیا کوردی بلاوکراوه‌ته‌وه و کپیری کورد و عه‌ره‌ب راده‌که‌ن بۆ کتیبخانا تا بیکرن به‌و بۆنه‌یه‌وه که له‌سه‌ر مافی کریکار ده‌کاته‌وه له حالیکدا گه‌لی باسی ئه‌و کتیبه‌ پسیپۆری ئابووری و فه‌لسه‌فه نه‌بی تیی ناگات چونکه کتیبه‌که خۆی یه‌کیکه له بهره‌مه‌ هه‌ره ئه‌ریستوکراته‌کانی فکر هه‌رچه‌ند باسی کری و نرخی زیاد و په‌تاته و شوتیش بکات.

کپیری بهره‌می ئاسان زوربه‌ی گه‌له، بهره‌می ئاسانی ئه‌وتۆش هه‌یه هه‌موو گه‌ل هه‌ر له مندالییه‌وه تا فه‌یله‌سووفه‌کانی ده‌بنه کپیری چونکه خۆشیکی وای تیدایه هه‌موویان هه‌زی لی ده‌که‌ن. پیم بلتی کی هه‌یه هه‌ز له گه‌پ و نوکته‌ی بازاری وهیا مه‌ته‌له‌کانی مه‌لای مه‌شور نه‌کات؟ قه‌شمه‌ریاتی کتیبه‌که‌ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشاوه تا گه‌دا پیوه‌ی ده‌گه‌شینه‌وه، رهنکه ئه‌گه‌ر قه‌ره‌قوش خۆشی بییستبان لیان رازی با.

گۆرانی شایی وه‌له‌په‌رکی و چیرۆکه‌کانی «تیغه‌لماس و سه‌لیمی جه‌وه‌ری» هه‌موو که‌سیک هه‌زیان لی ده‌کات. هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که دل ته‌نگه له‌به‌ر کزی بازاری بهره‌می بایه‌خدار بۆ خۆی کپیری گه‌لیک له‌و بهره‌مانه‌یه که به سه‌ره‌تابی و مندالانه‌یان دا ده‌نی. بریایی سروشته به‌که‌یفی من و تۆنیه تا خۆراک چه‌ورتر بی میعه‌دی ساغتر و به‌هیزتری ده‌وی، ئه‌رک و مه‌سره‌فی لی‌نانیشی پتره له هی خۆراکی ره‌شه‌شیو. شۆرشگێریکی وه‌ک لینین ناو ناوه عوزر دینیته‌وه له به‌کاره‌ینانی نووسینی زحمهت که زوربه‌ی خه‌لق تیی ناگه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه که باب‌ه‌تی نووسینه‌که خۆی له خۆیدا زحمه‌ته و ئاسانکردنه‌وه‌ی له توانای نووسه‌ردا نیه.

لینین که ئه‌م عوزره دینیته‌وه بۆیه‌یه که پتیشه‌وای زوربه‌ی میله‌تیکه له بازاری سیاسه‌تدا و ده‌بوو به زمانیک باخووی که ئاسان بی، ئه‌گه‌ر زاناییکی ریازیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هینانه‌وه نه‌ده‌بوو. که‌واته خۆ لادانی خوینه‌ری عاده‌تی له بهره‌می فکری ئه‌ریستوکرته نه‌ سووچی خوینه‌ره نه‌ هی بهره‌مه‌که. به‌لام لی‌ردها رووی گه‌یی ده‌کریته خوینه‌ر که هات و بی سئ و دوو بکه‌ویته دژی بهره‌می ره‌سه‌ن و له دژایه‌تیه‌که‌شی به‌رده‌وام بی. گه‌یی ناگری له قوتابییکی خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەویدی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا پرووی تی نەکەن. مەسەلە مەشورەکە «ریوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە رۆشنیبر رەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەرۆبە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرێ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەو هیان لە رۆشنیبر دەکرێ که پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە که لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

رۆشنیبر دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە که لە ئاسۆی بلنډروانیی ئەو بەرزترن نەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە ی لێرەدا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلمانن نین. بە نموونە دەلێم ئەو رۆشنیبرە ی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوه فکەرەکی خۆی ساڵە و ساڵ بەرزتر دەبێتەوه و لە هەر بەرزتر بوونەوه ییکدا ماوه ییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکه بیگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتر بوونەوه ی خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نزمەکە ی پار و پیزاری، دەوچا که حال و ابی هەر نەختیک پتر لە مەسەلەکه ورد بێتەوه دەبینی تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەرەتادا تاوانیکی گەورەیه ویاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەورەیه.

رۆشنیبر لە گلهیی رزگار نابێ بەویدا قوناغ بە قوناغی تیهه لکشانی خۆی بەزهی بۆ فکری بەرز بجولیتەوه و بایی ئەو تیهه لکشانه حورمەتی فکری بەرز بگرێ چونکه ئەوسا هەم شیوازە ی «پیزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای رۆشنیبراندا دەبێتە دیمەنیک که دەشی پێی بگوترێ «چەرخ و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایه که هەر بابایهک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهوه لە جۆلانە ی سەرەوژوور چوون و بەرەوخوار هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبی.

ئەویدی راستیش بی، جۆلانە و چەرخ و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا نەک هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکو بە گەز و گری نیوان دەولەتانیشت: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیهکدا یه بە پێی کات و سەعات و باری بەرژەوهند و سوود و زیان. گەلیک جارن ریزلیگیراویکی دوینی، که باری دالەنگا، رۆژانی ریزلیگرتنیشی تاوانبار دەکرێ و چاکەکانی پار و پیزاریشی لێ بە خراب دەگەڕێ. بە تەعبیری پۆکەرچیان بە ریتست دەگەڕێنەوه سەر رابردووی. چەند خۆشە رۆشنیبری لەم تەلەکه بازیه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تو دەکرێ که لە راستیشدا رزگار بوونی من و تویه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک درێژ کەین بۆ رزگارکردنی رۆشنیبری ئەوئەندەمان پێ دەکرێ یارمەتی تەلەکه باز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیشت زەحمەت بی هیندە هەر دەمینیتەوه پال بە خۆمانەوه نەنێین بەرەو تەلەکه بازی:

شاهی که نەبی رادەبویرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سه‌رکه‌شه‌کانی نالی له‌م مه‌یدانه‌ی فکری ئه‌ریستۆکراتدا دوا پله‌ی په‌یژه‌ی سه‌ره‌ژوور چوونی شاعیره‌کانی کورد پیکدی‌ن که ئیتر بواریکی زه‌حمه‌تتر نیه شاعیریکی کورد لێی په‌ریبێته‌وه. له‌م مه‌یدانه‌شدا نالی خاوه‌ن ماله‌ نه‌ک میوان، واتا به‌شیک‌ی به‌رچاوی شیعرێ نالی له‌ پله‌ی به‌رزی و سه‌ختیدا په‌ نه‌ک چه‌ند به‌یتیک‌ی. هه‌موو شاعیریکی به‌ نیازی سه‌پاندنی شاعریه‌تی خۆی چه‌ند جارێکان ئه‌سپی زمانی له‌ مه‌یدانی مه‌تانه‌تی وشه و واتادا تاو ده‌دا ئیتر یا به‌ ساغی لێی ده‌رده‌چیت یا تیندا ده‌گلیت و ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مه‌فته‌نی هه‌میشه‌کاتی خۆی که هه‌لبه‌ستی زاده‌ی ده‌سه‌لات و چاپووک سواری عاده‌تی خۆیه‌تی. له‌ تاک تاکه به‌یتی خۆنیشانداندا شاعیر ده‌بێته‌ میوان، پیشیه‌وه دیاره له‌و به‌یتانه‌دا جل و به‌رگ و ولاخی خوازرایه‌وه‌ی به‌کاره‌یناوه. ئه‌م فه‌رقه‌ی نیوان نالی و شاعیریکی تری کورد له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانی وشه و رسته و واتای زه‌حمه‌ت و سه‌رکه‌شه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی به‌ دیار ده‌که‌وێته‌وه له‌ مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی ئاسان و ئاساییدا: نالی که له‌ ره‌وه‌زی سه‌ختی واتا سه‌رکه‌وێ و له‌ بواری خوێی ته‌عبیردا به‌رپێته‌وه، دیاره له‌ ده‌شت و نه‌رمانان و به‌ناو ته‌نکاواندا به‌ گه‌پ و شوخیه‌وه رینگه‌ ده‌ر ده‌کات. ئه‌م راستیه‌ چرایه‌که که له‌ به‌ر تیشکی ئه‌ودا نالی ئه‌م بره‌ شیعره‌ی گوتوه:

طبعی شکرباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیمتیحانی خۆیه‌ مه‌قصودی «له‌ عه‌م داوه» ده‌کا
 یا له‌ مه‌یدانی فصاحه‌تا به‌ میسلی شه‌هسوار
 بئ تامل به‌م هه‌موو نه‌وعه‌ زمانی راده‌کا
 که‌س به‌ ئه‌لفاظم نه‌لئ خۆ کوردیه‌ خۆ کردیه
 هه‌رکه‌سی نادان نه‌بئ خۆی طالبی مه‌عنا ده‌کا
 بێته‌ حوجره‌ پارچه‌ پارچه‌ی مسوده‌م بکړئ به‌ روح
 هه‌رکه‌سی کوتال و پارچه‌ی «بئ بدل» داوا ده‌کا
 شیعرێ خه‌لکی که‌ی ده‌گاته‌ شیعرێ من بۆ نازکی
 که‌ی له‌ ده‌قه‌تا په‌تک ده‌عوا له‌ گه‌ل هه‌ودا ده‌کا

دوا به‌یتی شیعره‌که له‌ کۆتایی مه‌صره‌عی په‌که‌میدا له‌ جیاتی «بۆ نازکی» له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا «ئه‌ی نالیا» نووسراوه. ئه‌گه‌ر وه‌هاش بنووسرئ واتای «بۆ نازکی» له‌ ده‌ست نادرئ چونکه «که‌ی له‌ دیقه‌تد...» ئه‌و مانایه‌ تی دینیته‌وه.

له‌ مه‌صره‌عی دوهمی به‌یتی په‌که‌مدا «له‌ عه‌م داوا»م خسته‌ ناو که‌وانه‌وه چونکه په‌کدوو جوړ خویندنه‌وه و واتای هه‌یه: ده‌شی «له‌ عه‌مددا- عه‌مدن» بێت مومکینیشه به‌ نه‌ختیک زار په‌لکردنه‌وه بکړیته «له‌ عام داوه...». هه‌روه‌ها وشه‌ی «له‌ عه‌م» هه‌لده‌گرئ «لعم»ی عه‌ره‌بی بئ به‌ واتای لیک‌ی زاری مروّف که ئه‌ویش نه‌ختیک‌ی خۆ پێوه ماندوو که‌یت جینگه‌ی بۆ له‌ به‌یته‌که‌دا ده‌دۆزیته‌وه. له‌م هه‌لبه‌سته‌دا نالی له‌ هه‌ست کردن به‌ پۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه تیمان ده‌گه‌یه‌نی ئه‌و که به‌ کوردی شیعر هه‌لده‌به‌ستی به‌ ئانقه‌ست که‌رسته‌یه‌کی ئاسانی ئاخاوتنی په‌سه‌ند کردوه که زمانی دایک‌زایه‌ بۆ ده‌رپینی هه‌موو واتاییک با زه‌حمه‌تیش بئ، ئه‌گینا له‌ توانایدا هه‌بوو به‌ زمانیک‌ی تر که (فارسی و

تورکی و عه‌ره‌بی) یه شیعر بلّی. تۆ سه‌یری به دوا به‌یتی «خۆ کوردی و خۆ کردی» دا چ به‌یتیکی مه‌تین و بێمانه‌ندی هیناوه‌ته‌وه که هه‌موو ڕه‌خنه و توهمه‌ییکی «خۆ کردی» ریسوا ده‌کا به‌وه‌دا که له‌و خۆکرده‌دا کام هونه‌ری دوورده‌ست و سه‌خت و زه‌حمه‌ته‌ ئه‌وی کردوه به‌ ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌ست و چه‌ندین واتای جوداجودای تیک هه‌لکیشاوه. من که هینده به‌ هیز و توانای نالیدا هه‌لده‌لیم نابێ خۆینه‌ر لیم به‌ سه‌هوو بجێ و وا تیبگا لایه‌نگیری ئه‌م مه‌دح و سه‌نایه‌م بێ ده‌کا.

ئه‌وه‌ی راستی بێ نالی خۆی له‌ چه‌ندین جینگه‌ پیمان ده‌لێ پایه‌ی بوژیی ئه‌و له‌ چ به‌رزیه‌ک دایه‌ و چ هونه‌ریکی خاریقی له‌ شیعردا به‌کاره‌یناوه‌ و چه‌ند قوول بۆته‌وه‌ بۆ بنی ده‌ریای واتا و چه‌ند تیه‌ه‌لکشویه به‌ره‌و ئاسمانی خه‌یال. له‌م هه‌موو هاواره‌ی نالی بۆ ڕاکیشانی سرنجی خه‌لق به‌ره‌و وردی و نازکی و قوولی و مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ر ده‌لێی خه‌ریکه‌ په‌نجه‌مان بگه‌ڕێ و له‌سه‌ر خه‌زینه‌ی گه‌وه‌ره‌ شرایه‌وه‌کانی دابنێ وه‌یا پیلووی چاوه‌ نوستوه‌کانمان هه‌لدا‌ته‌وه‌ تا پرشنگی شه‌وچراکانی ببینین. مرۆف مه‌گه‌ر گوپی گران بێ ئه‌گینا هاواره‌کانی نالی له‌ هه‌وت خه‌وی غه‌فله‌تی به‌ خه‌به‌ر دین. نالیش ناکه‌ین به‌ شاهید بۆ خۆی، نه‌مریکی وه‌ک حاجی قادر له‌ ده‌ جار زیاتر شایه‌دی بۆ بلیمه‌تی نالی داوه‌، به‌ دوا حاجی قادریشدا هه‌موو ئه‌و شاعیره‌ کوردانه‌ی به‌ زاراوه‌ی نوێ پێیان ده‌لێن کلاسیک له‌ راستیشدا ڕۆمانتیکن نالیان به‌ پێشه‌وای شیعرێ کوردی داناوه‌.

من له‌م نووسینه‌مه‌دا دیم و خال له‌سه‌ر پیت داده‌نیم و درشتان خورد ده‌که‌مه‌وه‌ و چه‌ند لایه‌نیکی تاییه‌تی نرخ و پایه‌ی بوژیی ئه‌و ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خۆینه‌ری کورد که ئه‌مانه‌ هه‌موویان که‌میکی ئه‌و مافه‌یه‌تی وه‌ک قه‌رز به‌ ئه‌ستۆمانه‌وه‌یه‌ و من ده‌یده‌مه‌وه‌. به‌ر له‌وه‌ دیراسه‌ییکی ژیان و باری میژوویی زه‌رفی ئه‌و ژیانه‌ و چه‌که‌سه‌ریی و تالی و سویری و خۆشی و ناخۆشی و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی بوون و ژین و مه‌رگی نالی بکریت که‌س رێی نیه‌ بلّی من ده‌توانم مافی ته‌واوی نالی بده‌م به‌ گیانی نالی وه‌یا به‌ میراتگره‌که‌ی که‌ میلیه‌تی کورده‌. ئه‌م شیکردنه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌نیکی هاتن و به‌سه‌رچوونی نالی له‌ پێوست پێوسته‌تره‌ بۆ تیگه‌یشتنی واتا و مه‌به‌سه‌ ورد و قوول و نه‌ینیه‌کانی گه‌لیک له‌و به‌یتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ سووک دین و ده‌رۆن. به‌ نمونه‌ لێره‌دا به‌یتیکت بۆ دینم به‌ شایه‌دی قسه‌که‌م. نالی ده‌لێ:

له‌ لای من با وجودی ناس و ئه‌جناس

که‌سی تیدا نیه‌ ئه‌م شاره‌ بێی تۆ

بێستومه‌ له‌ مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست که‌ مه‌به‌سی نالی له‌ وشه‌ی «ئه‌م شاره‌» شاری ئه‌سته‌مبوله‌. ئه‌م رایه‌ شتیکی تر ده‌سه‌پینی له‌ تاکه‌ به‌یتیکی تری بره‌ شیعره‌که‌ ده‌فامریته‌وه‌:

هه‌موو ڕۆژی له‌تاو هیجرانی ئه‌مسال <6>

ته‌مه‌نای مردنی پێزاره‌ بێی تۆ

ئه‌گه‌ر به‌سه‌لینین مه‌به‌سی نالی له‌ «ئه‌م شاره‌» شاری ئه‌سته‌مبول بوبوێ ده‌بێ له‌وه‌ش ئاگادار بێن به‌ هه‌مووی دوو سال تێپه‌ریوه‌ به‌سه‌ر دوور که‌وته‌وه‌ی له‌ یاره‌که‌ی چونکه‌ وشه‌ی «پێزار» دوو سال

رادەگەيەنى. لەو ھەرا دەبى دان بەودا بنىن نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت بۆ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيە
كە لىي نەگەرايەو بەرەو مەفتەن لە ماوەى دوو سالاندا ھەجى كرد و بە دوا ھەجدا لە شام مايەو و
ئەوجار چو ھەستەمبول و لىي بو بە مئوان و ئەم ھەلبەستەى تىدا ھۆنيەو. ھەر نەختىك خۆ ماندوو
كردن بە لىكۆلینەو و مئوو بە يەكتەر گرتن و تىخويندەو ھى رووداوى بىگومان ئەو ھەمان بۆ روون
دەكاتەو كە ئەم دوو سالە ھەرگىزاو ھەرگىز باي ئەو شتەنە ناكەن كە دەكەو نەو نىوان دەرچوونى نالى لە
سلىمانى و نىشتەجىبوونى لە ئەستەمبول.

لە نووسىناندا (لە ھەلىكى تری ئەم نووسىنە باس دەكرىت) ساغ بۆتەو نالى سالى ۱۸۵۴ لە شام
ژياو كە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كەردبوو. دوو سال و سى سال و چوار سال باي نيوەى ئەو
كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەى نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبولدا تىپەرى بوو كەواتە لە ھىچ
روىكەو و بە ھىچ تەئويلىك نالوى بىر بۆ ئەو پروات كە «ئەم شارە» ئەستەمبول بى.

بەلاى مەنەو مەبەستى نالى نە ئەستەمبولە نە شام نە ھىچ شوينىكى دەرەو ھى كوردستانى عىراق.
وشەى «ئەم شارە» لە بەيتەكەدا بى زیاد و كەم و بىنە و بەرە «شارى سلىمانى» يە. ھەرچەند نازانين چ
رووداوىك و ھيا كام بارى نالەبار واى كەردو نالى لە نشىمەنى خۆشەويستەكەى دووركەوتتەو و بۆ
ماوەى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو چونكە ھەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدەرى
لى ناكەين بالەم لە دواى ئەو ھى كە مەلووممان كەرد ئىمكان نى نالى ئەم شىعەرەى لە شوينىكى دەرەو ھى
كوردستاندا گوتبى ھەر «سلىمانى» دەمىنئىتەو بە تاكە ئىحتىمال كە شوينى لى ھەلبەستنى شىعەرەكە
بىت. دەزانين نالى ماوەينىكى درىژ لە سلىمانى ماوەتەو، ھەرچەند سەرھەتا و كۆتايىيەكەشى زۆر روون
نەبى - بە تايبەتى سەرھەتاكەى-، لەگەل ھەندىك لە مىرانى بابان پىوھندى دۆستايى ھەبو تەنات ئەو
مامۆستايانەى دەرسىشيان پى گوتو لە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خويندوون ئەوانىش ناويان
ون نى. وشەى «شار» ىش بۆ خۆى تا رادەيىك پەنجە بۆ سلىمانى درىژ دەكات چونكە تا ئىستاش خەلقى
سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو لە شوينى تری ھەك كەركوك و بەغداو دەلئىن «دەچىنەو ھەشار». خولاسە
بە لای مەنەو گومان لە واتاى «ئەم شارە» دا نى.

ئەم بزرىەى زەرفى ھەلبەستنى برە شىعەرەكە وا دەكات لە مەووف نەتوانى رووى سۆز و پەروشى خۆى
لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلئى تىرى سۆزەكەى بى ئامانج بەرەو بۆشايى دەرەو
چونكە شىعەرەكان لەوانە نىن دەربرينىكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەراى دەربرينى عىشق باسى
رووداوىكى راستەقىنەى دووركەوتنەو ھى دوو سالانەى نالى دەكات لە خۆشەويستەكەى ئىتر ئەگەر
دووركەوتنەو ھى نالى ھى ئەو دەمە بى كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتو ديارە شىعەرەكە
عىشقىكى ئاگرينى سەرھەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۆ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست
پى كەردو. خۆ ئەگەر ئەو رووداوش زانرايا كە نالى ناچار كەردو دوو سالان لە يارى دووركەوتتەو -
كئ دەلئى رۆژەك لە رۆژان دواى ئەو رووداو نالى چاوى بە يارەكەى كەوتتەو؟ ئىمە لە تارىكىداين و
ھىچى ئەو رووداو ھەمان لى ديار نى. ئەوسا گەلىك پتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۆشا و چەژىكى
ترمان لە بەيتەكان وەردەگرت، لە نىگا و نىم نىگاي وشە و رستەكانىشيان باشتەر ھالى دەبووين. بەلام
كە گوتت شىعەرەكەى لە ئەستەمبول گوتو، ساغىش بۆتەو كە ئەو گەلىك پتر لە دوو سالان بە ھەج و
دانىشتنى لە شام خەرىك بوە بەر لەو بچىتە ئەستەمبول، ئەو ئىحتىمالە نامىنى برە شىعەرەكەى لە

گه نجا په تیدا گوتبې وهیا مه به سې کچیکې کوردی بابان بت، ئیتر چارت ناچار ده بې بگه پړی به دوا ئیحتیمالیکې تری جیگری «سلیمانی و کچیکې بابان» خو دیاریشه تا له دوزینه وهی ئو جیگره ده بیته وه، که هر لئی نابیته وه، په کی ئه وهت ده که وې په روش بؤ که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگرت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئم بره شیعره وه زورن من چیتری له سهر ناروم و ده که ریمه وه سهر مه به سستی بنجی له م دريژه پندانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات بهر له وه رۆژگار و ژیان و به سهرهاته کانی روون بگریته وه. ئو هینده ی من له م نووسینه دا ده که م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه و کویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گول و ره یحان که سهره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئم توژیینه وه یه له کات و به سهرهات و رووداوه کانی ژیانی نالی نه که س کرده تی و نه دیاره هیچ که سیک بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه پینی کاتیش وای لی دی به که س نه کریت له بهر دوورکه و تنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئمه راسته و خو ده بیته کویر بوونه وهی سهرچاوه ی روون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده وروبه ری نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکې یه کجار بچوکی راست بوونی ئم تیبینانه م له م خه به ره ی یه کجار کورتیله دا به دسته وه دده م: له جیلی پیش خوم بیستوه موفتی زه هاوی فره موویه تی نالی مه به سستی شه خسی ئو بوه له م به یته ی سهره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زهر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی و ه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بینی به یته که ئو که سانه ده شکینیتته وه که باوهریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا په یروه یی پینازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئو که سانه ش داده نی به مروقی چاو خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته که ئیراده ی خوادا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه گه ر قسه که ی موفتی زه هاوی له نیواندا نه با بگوترا با نالی له وانه یه به پواله ت خو ی دابیتته پال مه زه بی «جبر» وه ک کوپینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکې گه وره ی وه ک موفتی زه هاوی عه ییدار بکا به په یروه یی کردنی «اختیار» ئیحتیمالی کوپینی و خو هه لدا نه وه له به یته که دا ده سپریتته وه و به ته واوی لیمان روون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هر جاره که به ییتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا در له حزه ده سه لیمین مه به سسی دانه یان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خودا له جیهاندا. هه روه هاش دلمان بؤ ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامیزه کانی، ئه وانیش قسه ی پواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نوئ ئه وه ش ده سه لیمین که نالی مه یل و مه شره بی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دوشمنایه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه ستدا. قسه که ی موفتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پی ده لی که زه هاوی خیل بووه وه یا عه بیکی ئه و تو هه بوه له چاوییدا که بشی پی بگوتری خیل.

ئەو ۋەندە ئەنجام بە دەستە ۋە دانە لە تاكە يەك خەبەرى كورتىلەى مەبەستى نالى لە «احوال» بۇ خۆى بەسە بېيىتە بەلگەى بايەخدار بوونى زانينى زەرفى ھەلبەست، لە ھەمان رېگەيشە ۋە دەمانخاتە سەر بېر كوردنە ۋە لە ۋە كە ۋا رەنگە مەبەستى نالى لە «عارفى ۋە ھدەت ئاشنا» ش ھەر واتاى وشەكان نەبى بەلكو لە ۋيشدا پەنجە بۇ مرقۇئىكى دىندارى سەردەمى خۆى دريژ دەكا كە نالى بە خواناس و «موحد»ى تەواوى داناۋە و كردوۋەتى بە نوقتەى بەرانبەرى موفتى زەھاوى لە عەقىدەدا.

ئەگەر نالى مرقۇئىكى ۋە ھاى مەبەست بووبى من نازانم كىيە چونكە بە بيستن لە كەسم نەبيستوۋە بە ليكدانە ۋە ھش خۆم خەرىك نەكردوۋە بزەنم كام شاپازى ئاسمانى «توحيد» لە ۋانەى نالى ديتونى ۋە ھا ناسيوونى لىى دەۋەشيتە ۋە ئەم «عارفى ۋە ھدەت ئاشنا» يەى ناو ھەلبەست بى! گومانىش نىە لە ۋەدا كە نالى خواناسىكى كۆن ۋە ھا غەبرى كورد مەبەس نىە لەم ۋە ھدەت ئاشناىە، ئەگەر راست بى كەسى مەبەس بووبى، چونكە زەوقى ھەلبەست بە تىكرابى و شاعىرىيەتە زۆر سازگارەكەى نالى بە تاييەتى ۋا داخوازى دەكەن كوردىكى زىندووى ئەو سەردەمەى مەبەس بووبى تاكوو يەكجارىى و لە ھەموو سەرىكە ۋە بېيىتە ھاوتاى تەرازووى موفتى زەھاوى، ئەگىنا ئەگەر لە پەراۋىزى ھاوسەنگى موفتى دەرچووين يەكسەر دەبى مەسەلەكە بېيەنە ۋە لای خودا خۆى و ئەو بە نارەزى «تقويەى سبب» دانين و بىكەينە بەرپەرچ دەرەۋەى يەك بە دوو ديتنى چاۋ خىل.

كە من و يەكىكى تر دىن و پاىەى ھەرە بەرزى بوۋىيى لە كوردىدا بۇ نالى رەچاۋ دەكەين بى ئەۋە زانينى زەرفى ژيانى خۆى و دانانى شىعەرەكانى يارمەتى بدات لە ديار كوردنى ئەو پاىەپەدا، لە تىكرابى ھەلبەستەكانى ۋە بىارى ۋە ھا بنجى و يەك جارەكى دەدەين ھەرچەند لە ۋە ھەلبەستانەدا بەشىكى زۆرى، جارئ، واتايان ئاشكرا نەبۋە و گەۋھەرەكانىان لە قتووى مصرەعى بەيتەكان دەرەھىنراون، لەمەشدا دەلىتى ئەو كەسەين كە بىارى زىدە بەرز بوونى كەژىك دەدا بى ئەۋە گەيشتيتە تۆقەلەى سەرى، بەلام بەفرە سىپەكەى چوار كزى سال كە مېزەرى ھەمىشەى كەژەكەى ئەزى دەكا لە ۋە بىارىدەدا و بى پەروا دان بە ۋەدا دىنى كە ۋا لە ھەموو ئەو كەژانە بەرزترە بەفرىان بەسەرەۋە نامىنى. من كە لە واتاى ھەندى، ۋە ھا زۆرى، شىعەرى نالى تيش بر ناكەم، لە دلدا متمانىم پەيدايە كە تىبىرەكوردنى من بەلگەيىكى زىدە مەتانەتى شىعەرەكەى... كە دەستم نەگەيشتە بەفرى تۆقەلەى سەرى كەژ، ديارە سەبەب زىدە بەرزى كەژەكەى، بەفرەكەش بۇ خۆى چ گومان لە بوونى ناكرى ھەرچەند دەستىشم نەى گاتى، بە تەواۋى ۋەك واتاى ھەلبەستەكانى نالى.

من لەبەر تيشكى ئەم ليكدانە ۋە ھاى ۋەك ئەو كە لە دلدا گرى دەگرئ و رىى دەرپىنىشى نادۆزمەۋە لە ترسى دريژەكىشانى بىئەندازە، سەبرى شىعەرە سەخت و سەرەكەشەكانى نالى دەكەم و بەرانبەريان سەرى رىز و بە گەۋرەگرتن فروو دىنم، لە ناخى دل و قوۋلاىى نەستىمدا و تۋوۋىژى مرقۇئايەتيم، ھەرەك گلى زەۋى كە لەبەر لىزمەى باران دەتۋىتەۋە، ئەۋىش بەم جۆرە ۋەرتەى ۋەردە سەرىپچى و بۆرە گلەى و سوۋكە رەخنەى لى دەبرئ و دەبىتە دەنگىكى يەك ئاھەنگى ستايش و پەسەندكردن و شاگەشكە بوون لە عاست ھەلبەستە سەركىشەكانى نالى:

برق البصر له بهر برق و تلاؤلوي لالی
خسف القمر له إشراقى قيامەتى جمالی

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مه‌شووړه قورئانیه‌که‌یه‌وه که «حتی اذا البصر و خسف القمر» ه له ړی نه‌خشه‌کیشانی ته‌ئسیری قیامة‌تی جوانی یار و بریق و باقی لولو‌ه‌کانی ئارایشی گه‌ردن و سینه‌ی، هه‌رچ‌ه‌ند به‌ گوته‌یینکی کوردیی عه‌ره‌بی ئامیز بی هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌و بابه‌ته ئه‌ده‌بیه به‌رزه‌که‌وا نه‌ک هه‌ر له‌ ړیزی هه‌ره‌ پيشه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب راده‌وه‌ستی به‌لکو له‌ ړیزی هه‌ره‌ پيشه‌وه‌ش باړی هه‌ره هه‌ورازی ړیزه‌که‌ ده‌گرئ. سرنج بگره «برق البصر» که‌ یه‌کټکه له‌ نیشانه‌کانی قیامة‌ت ده‌شی بریس‌کانه‌وه‌ی چاوی ته‌ماشاکه‌ران بیت. ته‌ماشاکه‌رانیش چ‌ ئه‌وانه بن لولو‌ه‌کانی سه‌ر گه‌ردن و سینه‌ی یار ده‌بین چ‌ ئه‌وانه بن له‌ رۆژی قیامة‌تدا چاو ئه‌بله‌ق ده‌بن فه‌رقټک ناکات. له‌ هه‌مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له‌ هه‌رسی‌ حالتدا ده‌بیته‌وه نیشانه‌ی قیامة‌ت چونکه‌ بۆ خۆی له‌ مصرعه‌ی یه‌که‌مدا پيشه‌کی ئه‌و قیامة‌ته‌یه که‌ وا به‌ وشه‌ی صریحی «قیامة‌تی جمالی» ناوی هاتووه له‌ مصرعی دوه‌مدا. هه‌روه‌ا یه‌که‌م نیشانیه له‌م به‌یته‌دا هه‌روه‌ک له‌ قورئاندا یه‌که‌م نیشانیه‌یه، دوه‌م نیشانه‌که‌ش «خسف القمر» هه‌م له‌ مصرعی دوه‌می به‌یته‌که و هه‌م له‌ ئایه‌تی قورئانیشدا.

نالی که‌ هاتووه ئه‌م دوو نیشانه‌یه زور به‌رچا و مه‌شووړه‌ی قیامة‌تی ناو ئایه‌تی قورئانی هیناوه به‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی جوانی یار، یه‌کجار هونه‌رکارانه و ده‌ست‌ه‌نگینه‌ وشه‌ی «قیامة‌تی جمالی» له‌ مصرعی دوه‌مدا کردوه به‌ هۆی دروست بوون و لی‌ سه‌لمانندی هینانه‌وه‌ی ئه‌و دوو نیشانه‌یه و به‌مه‌دا خۆی ړزگار کردوه له‌و بیه‌زیه‌ی واتا که‌وا ړه‌نگ بوو له‌ به‌یته‌که‌ بووبایه‌ عیب ئه‌گه‌ر ته‌نھا جوانی یار «خسف القمر» ی پیکه‌ئینا، چونکه‌ ئه‌وسا به‌یته‌که له‌ عاست «قیامة‌تی جمال» دا دوو جار ان کورتی دینا: جارټکیان له‌ ړووی ئه‌وه‌وه که‌ ده‌بوو بی‌ به‌لگه‌ بسه‌لمینین جوانیه‌که‌ ئه‌وه‌یه که‌ مانگ له‌ ته‌کیدا بی‌ شه‌وق خۆ دنوینئ، جارټکی تریش له‌ ړووی ئه‌وه‌وه که‌ ئه‌گه‌ر به‌ خاتریش بسه‌لمینین جوانی یار جوانی مانگی شاروټه‌وه ئه‌وسا هه‌ر نه‌ده‌کرا ته‌ئسیری جوانیه‌که له‌ مصرعه‌ی دوه‌مه‌وه بگه‌یه‌نینه «برق البصر» ی مصرعی یه‌که‌م چونکه‌ هۆی بریس‌کانه‌وه‌ی چاو له‌ مصرعه‌ی یه‌که‌مدا یا هی لولو‌ه‌کانی ئارایشته یاخود هی فرمیس‌که‌کانی نالییه و چ‌ ده‌خلیکی «جوانی» یاری به‌سه‌ره‌وه نیه، به‌لام که‌ «قیامة‌تی جه‌مالی» هاته ناوه‌وه قورئان بریار ددات «برق البصر» یش وه‌ک «خسف القمر» هی جوانی یاره نیتر لزوم نامینئ من و تو به‌هانان په‌یدا که‌ین بۆ ئه‌م مامله‌ته‌ی ماره‌کردنی «برق البصر» له‌ جوانی یار، ړی که‌سیش نامینئ گومان باوټه‌ به‌ر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که‌ ده‌زاین نه‌ مالی ئاده‌میزاد بوه و نه له‌ ده‌سه‌لاتی جوانی هیچ که‌سیکیشدا بوه به‌ر له‌وه‌ی مامه‌ نالی به‌م سیجره‌ حه‌لاله‌ی ده‌سه‌لاتی له‌ حه‌ده‌دهری خۆیه‌وه بیانکات به‌ ئامانجیکی ئاسان و ده‌ست هه‌لینجی ده‌ریای شوخی و نازداریی یاره‌که‌ی.

تو سه‌یری، ئه‌م هینان و بردنه‌ی زیه‌نی خوینه‌ره‌وه‌ی به‌یته‌که به‌ ناو سنووری مومکین و نامومکیندا به‌ هۆی فرینئ واتا به‌ بالئ ئایه‌تی قورئانه‌وه، ئه‌وجا تیکه‌ل کردنی جوانی له‌گه‌ل ئارایشته... له‌گه‌ل فرمیس‌ک، ئه‌وجا هه‌لچه‌قاندنی قیامة‌ت له‌ ناوه‌راستی جیهانی واقع... ئه‌وجا سه‌ر له‌ نوئ به‌ به‌یته‌که‌دا وه‌روه‌وه بی‌ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی قیامة‌تی تیدا بی‌ چونکه‌ ده‌شی «قیامة‌تی جه‌مالی» به‌ واتای «هه‌لستانه‌وه‌ی جه‌مالی» بی، ئه‌وساش سه‌ره‌له‌به‌ری «برق البصر و خسف القمر» و هه‌رچی هه‌یه‌ ده‌بنه‌وه مه‌دحی عاده‌تی و پیوه‌ندیان له‌گه‌ل موعجیزه و رۆژی قیامة‌ت ده‌برټ: که‌ بلئی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه‌ی «قیامة‌ت» ودرامت دداته‌وه. که‌ بلئی کوا قیامة‌ت له‌ حالیکدا دنیا چ‌ به‌لای به‌سه‌ردا نه‌هاتوه؟

ئەوسا وەرەمەت دەدریته و بەووە کە بگوتی کچی باسی قیامەتی کردووە؟ قیامەتی چی و حیکایەتی چی؟
 قیامەت وشەییکی فەرھەنگە بە واتای «ھەڵستان» ئەگەر نەبووبایە زاراوەی ئایین چ پێوەندی بە ژیانەوہی
 دوای مردنەوہ نەدەبوو. کە ئەم ھەموو وەردە حیسابانە کوکەیتەوہ سەر یەکتەر و مافی ھاتنە ناو
 ھەلبەستیان بەدەیتئ دەزانیت کارەکە بەم دەرشتنە کوردیی قورئانییە نەبی ناشی و نالویی و ناگونجی و
 نابئی و ناکری، فەرموو ئەمە گەز و ئەمە مەیدان.

سەرپێکی پارسەنگ کردنی بەیتەکەش بکە لە لایەن موسیقای وشەوہ: «برق البصر و خسف القمر»
 کە رستەیی قورئانن ھەر بەم شیوہیە لەنگەر دەبەستن لە بەیتەکەدا کە نالی پارسەنگی کردوون بە «برق و
 تلاءلوی لالی» و «إشراقی قیامەتی جمالی». دەتوانم بڵیم پارسەنگ بوونی «إشراقی قیامەتی جمالی»
 ئەوہندە تیر و پەرە لە کۆتایی بەیتەکەدا خەریکە باری لەنگەرەکە بە لای خۆیدا دەشکینیتەوہ.
 وشەیی «اشراق» سەرھەرای زینگی و وشەیی کە تایی «خسف القمر» دەکاتەوہ لە واتاشدا لەنگەری
 خۆی ڕاگرتوہ لەگەڵ پاکێ و تەواویی ئەو جوانییە کە ماکی فرتەنەیی ناو بەیتەکەییە. ئەوہندەشت لە بیر بی
 نالی ئەم قیامەتەیی بە ژۆر بەسەر ئیمە و بەیتەکەدا نەسەپاندوہ، گەلیک لە شاعیر و غەیری شاعیریش لە
 کوردان وشەیی قیامەتییان بەکارھیناوە بۆ وصفی جوانی. کەیفی جوانرۆیی «قامەتە یا قیامەتە»ی لە
 ھەلبەستدا گوتوہ، ڕەنگە خۆشت لە وتووێژدا شتی وەھات گوتبئی.
 لە بەیتەکەدا، ئەوہی راستی بی لە سەرانسەری غەزەلەکە، ڕەقص و ھەلبەزینەوہییکی ناوہکی
 دەرشتن ھەپە کاتیکی ھەستی پێ دەکرێ کە بڕگەیی «تفعیل»ەکانی دیار بخرین:

برق البصر - لە بەر بەر - قی تەلە ئلویی - لە نالی
 خسف القمر - لە ئیشرا - قی قیامەتی - جە مالی

مرۆفی شیعەر و موسیقیا دۆست لە تام و لەزەتی ئەو ھەلبەزینەییە تا بلیتی ھەستی خۆشی دەکات. ژۆر
 جارێ جەزبەیی سۆز بە ئاسایی دەکەوێتە سەر باری ئاھەنگیکی و بەیەکەوہ وەھا جووت دین ھەر دەلیتی
 بە سکیک لە دایک بوون. جەلالەددینی رۆمی لە دیوانەکەیی خۆی کە بە ناوی «شمس تەبیری»یەوہ
 دایناوہ لە برہ شیعریکی مەجزوبانەیی دیوانانەدا یەک بەیتی سەرلەبەری بریتییە لە «تفاعیل»ی بیواتا و بە
 زۆریی وشەییکی دووبارە دەکاتەوہ کە جەزبەگرتوان لە گۆرانیدا دەیلینەوہ:

تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن
 تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن یاهو

لە دیوانەکەیی نالی، چاپی ھەولیر، بەیتەکە بە جۆریکی تر نووسراوہ یەک جوولەیی کە مەترە لەمەیی
 سەرھوہ چونکە ئەمەیان شازدە جوولەییە و ھی ناو دیوانەکە پازدە:

برق البصر لە بەرقی - تەلە ئلویی لە نالی
 خسف القمر لە شەرقی - قیامەتی جە مالی

بهیته‌کانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولتیریشدا شازده جووله‌ن، ئەوه‌ی راستی بی بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولتیر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تیتیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له لایهن واتاشه‌وه بی که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ رهنکه راستی بهیته‌که ئەوه بی که من له پیشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زه‌له‌که شازده جووله‌ی بی شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تیدا تار بی له‌وانی تر. دوهم: ئەو هه‌له‌په‌رکینه‌ی که باسم کرد، له بهیته‌که‌دا نامینه‌ی نه‌گه‌ر جووله‌ییکه‌ی لی که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه‌ حال ئەمه بیروباوهری منه ئیتر خوینه‌ریش ئازاده له باوه‌ردا. لی‌رده‌دا چه‌ند به‌یتیکه‌ی غه‌زه‌له‌که ده‌نووسم بۆ تاکه مه‌به‌ستی دیارخستنی مؤسیقای هه‌له‌په‌رکینه‌که:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکول - می ئاخو - گولی نه‌وبه‌ها - ره‌یا خو
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مزهمی - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گولی - که سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئەمما
له هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به اصولی نا - له نالی

ئەم بره‌ شیعره که گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مؤسیقا‌که‌ی هاته ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئیراده‌م له ده‌ست ده‌ردینه‌ی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خیرا بۆ چه‌ند لایه‌نیکه‌ی وردی و جوانی هه‌ندیک له بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زیده‌ تینوو، بری خۆمی لی بشکینم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له هه‌موو روپیکه‌وه شاکار و پیشه‌وا و پیشاه‌ه‌نگن، به‌لام من لی‌رده‌دا به ده‌ست بی ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسوو‌ر و داسوو‌رم بۆ ناکرئ.

له لایهن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له فروغی خه‌دی فارغ» به ده‌ست خۆم نیه دل‌م بۆ ئەوه ده‌چی ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلنی «له فروغی فرعی فارغ» چونکه ئەمیان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خد» به ئەصل مناسبی «فروغ -روناکی» یه که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریسکانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که راده‌گه‌یه‌نی. له لایهن مؤسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه له ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که له مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستنی. به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا وا ده‌زانم که بیین و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر راگیرین وشه‌ی «فرغ» باشتر له وشه‌ی «خد» چه‌سپاو‌تر ده‌بی له نیوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که راگیرابن له عاست «خه‌یال، خال، خالی»، وشه‌ی «فرغ» بۆ ئەمه بیته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پیویسته بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که دیققه‌ت بگری ئەم نوقته‌یه له ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له «مه‌ردومی چاو» که بیبيله‌ی چاوه و له «دانه‌ی خال» که هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتته و نوقتهی بیبیلکه، هه لده به زیتته و به بۆ سه ر «ع» ده که و له شکلدا دهیکاته و هه م جینسی ته وای «فروغ و فارغ». له واتاشدا چ که مایه تی پهیدا ناکا بۆ بهیته که چونکه «فرغ» که مووی زولفه ئاورینگ و درهوشانه وهی هه یه، ته نانه ت شاعیریکی وهک «نزار قبانی» گوتوتهی:

یا شعرها علی یدی شلال ضوء اسود

ئه م ئاورینگه رهشتالیهش له صه دی صه د هه م ئاههنگی رهشکینه و برژوله و برۆی چاوه. من ئه م تیبینیه به جورئه ته لیره دا دره دهرم له ئه نجامی هاندان و پالپیه ونانی بهیتهکانی نالی خویه وه... تو بلئی له سه ره تا وه نالی «فرغ» ی نه نویسی بی و دواتر نوسخه نو سان کردی تیانه «خد»؟

له گه له بهیته باشتردا ته نها به ته رکبیه «اضافی» یه که ی «طرفی نه ار» دوه خو خه ریک ده که م له بهر که م ماوه یی: ئه م ته عبیره ی نالی له وانه یه که ئی عجازی به کارهینانی تاکه وشه یان تیدا دره که وئی. نه هار دوو «طرف» ی هه یه. به یانی و ئیواره. له هه ردوو حالدا شه وقی رۆژ پیی ده گوتری «زهرده پ» که مناسبی ئه و گو له نه وه هاره ی مصرعی یه که مه که گو نای یاری پی ته شبیه کراوه چونکه گو له به هار رهنگی زهرده، له م بهیته شدا زهردییه که هی بهیتری نیه چونکه وشه ی «نه و نه وه هار» ی بۆ به کار هاتوه سه ره پای ئه وه که گو نای زهر د یه کیکه له دهقی ئه و مه دحانه ی کورد په سهندی کردوه.

ئه م «طرف نه ار» ه جار یکی تریش خو ی گه یاندوه به پایه ی ئی عجاز به ودا که ئه گه ر ناوی زولف و شه ویش له هه لبه ستدا نه با به هو ی «طرفی نه ار» دوه هه ر دهاته نه حیسابه وه چونکی هه رو ده که ئه م لاو ئه و لای دوو کولمی یار موه ره شهکانی دوو زولفه که په تی هه رو هاش ئه م لاو ئه و لای دوو «طرف» ی نه هار دوو شه وه وهک زولفه کان.

شه ویکیان هی پینش رۆژه لات ئه وی تریشیان هی دوا ی رۆژاوا، که واته ئه گه ر بگوتری «سه ری هه ر دو کولمی طرفی نه ار» و قسه کو تایی بیت، زولف و شه و له خو وه دینه بهر هه ست و زبه نی مرۆقه وه و به یه کتر ده گیرین. له م به یه کتر گرتن و ته شبیه شدا بایی سه ری موویک فرهقی لایه نیکی ته شبیه که له وی تر نا کریت چونکه هه رو ده که دوو زولفه که له هه موو رو ییکه وه تایی به کترن، هه رو هاش دوو شه وه که ی ئه م لا و ئه و لای «طرف» ی نه هاره که به ته وای وهک یه کن - خو دیاره دوو شت چه نگ ناکه ون به قه در دوو شه و له یه کتر بکه ن مه گه ر ئه و دوو زولفه ی ناو هه لبه سته که. ته نانه ت که بیین و له یه کتر چواندنه که خورد کهینه وه تا دوا پله ی خورد کردنه وه له یه کچوونیکی ئه و تو مان دینه بهر چا و گه لیک پتر بی له هی «دو که رتی سیویک» که به سه ر زارانه وه باوه بۆ دهر برینی له یه کتر چوونی دوو شت.

له زهرده په په ی سبهینه وه بگه ریوه به ره و شه وی پینش نویژی به یانی به و قوناغه دا تیپه ره ده بیت که له زهرده په په ی ئیواره وه به ره و شه وی دوا ی نویژی خه فتنان دینه بهرت. له سه ری هه ردوو کولمیشه وه نیگات راگو یزه به ره و شه وی زولفانی ئه م لاو ئه و لادا ورده ورده له رونا کایی ته و او وه ده چیه ناو سینه ری زولفان که لاجانگه کانیان لیل کردوه وهک کاتی پینش رۆژه لات و دوا ی رۆژاوا تا ده گه یته ره شایی زولفه کان خویانه وه که شه وی راسته قینه ن. سهیری، ئه م «طرفی نه ار» ه چ فرته نه ییکی به ریا کردوه!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیجی
به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆریکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی به که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باویژی بۆ ناو ئهوی تر. هیناوهتی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - بهیانی»، سبهینه «وهرگیراوه ئه و روونی و شیرینی هه ست پی ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زمزمه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم راده گه یه نی که وا له واقعیشتا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زهرفی هه لبه ستدا نه گونجانی لی سه ندۆته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جار یکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتوه که ویرایی سویرایی، ئه و جوانییه ش راده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زمزم که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی دها، واتای زمزمه ش هه یه که ئاهه نگ و ستارن راده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زمزمه می مه لیح و زمزمه می مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا پهیدا ده بی.

صباحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگی جوان و به تامه. چهند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگی شیرین و به تام ته شبیه کرابی. دم و زاره که به خۆی و روونی و جوانی و ته رایی که تیدایه ئه و زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مؤسیقا وایه که زمزمه به دهسته وه ی دهادت. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچهند جیگه ی «کوثر» هه که ش له کوئایی مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کارهیناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان ریکه وه که تازه به سه ریدا رویشتین نه گونجان و ریکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامییه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لی بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لی به هه له ده چن و دهیخوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستییه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وهرگرتوه له بنه ره تیشدا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کارهیناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشتا جوانی

دارپشته که له ووه دى که «هزار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ی ۱۰۰۰ ایش دى چونکه که بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه ووه بولبول عاشقى گول، که ژماره ی هزاريش مه بهس بى واتاکه بۇ زورى ژماره ی عاشقان دهگه پښته وه. به داخه وه ئه مه له په له هردوو چاپی دیوانه که ی نالی که له سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستانی هه ولير دهرچوه دووباره بۆته وه و هوزار نووسراوه به رښووسى کوردی.

له دراوسپه تی وشه کانی به پته که وه نالی بى ماندوو بوون نارایشتیکی به زیاده وه ی خستوته سه ر تیکرایى جوانی به پته که به وده که هاتوه سى پله ی نه ژمارى ناویردوه: که ده لى «روخی تو گولیکه» له وشه ی گولیکه ژماره ی یه که هه په. دواتریش که ده لى «صده بهرگ» ژماره ی صده په پیدایه. زانیشمان ژماره ی ۱۰۰۰ له وشه ی هزاردا ئه و بهرچاوه په که باسمان کرد.

که واته پله ی یه که صده هزار له خووه هاتونه ته ناو هه لبه سته وه وه که به ره مه یکی لوده کی که له رواله تدا ده خلی نیه به سه ر ناوه روکى هه لبه سته وه، که چی به راستی نه وده نده ی بته وئ هیژ و هونه رى خستوته ناو واتای به پته که وه و بوه به به شیکى بنجى ناوه روک و بنگه ی مه دحى جوانی نه و تاکه گول: نالی رووی یاری داناوه به تاکه گول، دياره تاكو نه و شته ی وه یا نه و که سه ی مه دح ده کرى تاخانه و که مه نه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بۆیه په ی ژماره ی یه که له و که متر چنگ ناکه وئ نه په رى مه دحی تیدا بى، له ژماره ی په کیش که متر بى ده بیته که رتى ژماره که شتیکی ناته و او دهرده چی.

مه شووره ده گوترى «الدر الیتیم - دورى هه تیو» که به و لولوه ده لین یه که دانه ی له قه پیلکیدا بى.

خولاسه یه که بوونى مه دح کراو بنگه ی تیه لکشانه بۇ مه دح کردن. له پاش ژماره ی یه که تاپیه تی مه دح کراوه ئیتر ژماره کانی تر که ده بنه به شیک له ناوه روک و که رسته ی مه دحه که هه تا زیاد که نه مه دحه که ش زیاد ده کات. نالی که هاتوه ژماره ی ۱۰ هه لواردوه که یه که مه پله ی هه وراز ژماره ی یه که له پلیکانی «نیزامی دیده یی» و بازى هاویشته بۇ ژماره «صده - صده بهرگ» ویستوه تی مه دحه که ی له و مه ودا کورته ی نیوان یه که و دوه راگويزى بۇ مه یدانه به رینه که ی نیوانی یه که و صده.

نه مه «صده بهرگ» ه ده شى جوړی گول که نیشان بدات که په ره کانی صده ریزن و ئیستا له سلیمانی پیى ده لین «شهست په ر» هه روه ها ده شى به و واتایه بى که صده بهرگی جوانی تی نا لوه یاخود له صده بهرگی جوړ جوړی جوانیدا خو ی دهنوینى. به دوا ژماره ی «صده» دا ژماره ی «هزار» هاتوه که نه ویش پله یکی نیزامی ده ییه و له هه مان کاتیشدا ریگایه کی دوور له ژماره صده به ره و هه ورازى مه دح تیه لکشیه.

به دوا نه و ورد بوونه وه یه دا، سه ره له نوئ، دوو ورد بوونه وه ی تری زور گرنگ پیویسته که نه گه نه خریته بهرچاو به شیکى جوانی واتای به پته که بزر ده بى.

له رسته ی «صده بهرگ و هه زاری عاشق» دا دارپشته که هه لده گری هه زار عاشقه که هی هه ر یه کیک له و صده بهرگانه بن نه که ته نها هی گول که سه ره بهر. نه مه یه کیک له دوو ورد بوونه وه که یه که پیى ناوی پتری دريژه پیبده یین. ورد بوونه وه ی دوهم هه ندیکى تریش له تیکرای مه دحه که زیاد ده کا.

نالى که ده لى «گولیکه صده بهرگ» جارى خریکی خودی گول که یه که و ژماره یه که و صده ی له ته کوینی گول که خو ی وه رگرتوه. به لام که ده لى «هه زاری عاشق» لیره دا هو ی مه دحی له دهره وه ی شه خسی مه دح کراو هیناوه. نه مه راستیه ی خزم بوونى دوو ژماره ی «یه که و صده» و بیگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مه و دای نیوانی یهک و صد که متر بی له هی صد و هزار، مه به سم نه و دیه بلیم جیی خویته نیوانی یهک و صد ۹۹ بی و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بی چونکی گوله که و صد بهرگه که به یه کتر ئاشنا ترن تا صد بهرگه که و هزار عاشقه که.

خوینه ری به ریز ئه م ته رزه ورده کاریه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بو قولایی و به رینایی گه لیک پتر چون له و دی من کردومه. خو نه و دی راستی بی له عاست نه م بهیته دا که و لیره دا پیوهی خه ریکم جاری یهک وشه م نه گوتوه له و اتا و جوانی مصره دی دوهمی بهیته که:

له هه موو چه من دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دست له م مصره عه نه دم و بو زه و قی خوینه ری به جی بهیلم، بو خو بیخاته وه ریزی مصره دی یه که م و له و اتا و جوانیه که ی سرنج راگری.
وهک لیره دا به پیشه وه گوتم به شیکی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعه ری و اتا سه ختی وشه سه رکه شی دارشتن مه حکم، وا هه یه غه زه لیک وه یا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

ئه ی جلوه ده ری حسن و جله و کیشی ته ماشا
سه ر رشته یی دین بی مه ده دی توو نیه حاشا

وه یا قه صیده ی:

حه لقه ده رگوشی که فی رهنگینی تویه نه م ده فه
با نه نالی، لی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک وه یا قه صیده ییکا به ییتیک وه یا چند به ییتیک له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم ئه و ديسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گویی گه وه ره ئه فشانی دهکا

به شیکی زوری تیکرایی نه م هه لبه ستانه تا ئیستا به ته وایی، بگره به نیوه چلیش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکاییه. به نمونه سه یریکی نه م دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هودهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشسه پرفرف له پرفرف شاهي عالی پرفرفه

دهزانين ئەم «صاحبي علم الكتاب» هه مان كه سه كه به دوا گيترانه وهی حيكايه تي سه با و به لقيس و
عشره گوره كه ی دا له لايهن هودهوده وه له سهر ته كليفي «سليمان پيغه مبه ر» به پي باس كردنی قورئان
كه ده فريموي «وقال الذي عنده علم من الكتاب اني اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك» هه ستا و
عشره كه ی به لقيس بۆ هينا، به لي ئەمه ده زانين، فكرمان بۆ ئەوهش ده چي كه گوراني بيژه كه هودهود
نه فس بئ ده بي خوي له گورانيدا وهك هودهود باسي به لقيس و عشره كه و سه باي كردبي. له هه مان
كاتدا ئەم گوراني بيژه هه ر خوي «صاحبي علم الكتاب» واته يا به راستي يا به ئاههنگي گوراني عشره
به لقيس حازر كردوه له كوري به زم و گورانيدا. ئەوهندهش له به يتي دوهم هه لده كرپنين كه سليمان ي
پاشا و پيغه مبه ر ده بي له نيوان «اخوان الصفا - برادراني ريكي و خوشي» دا واز له پاشايي و
گوره يي بيني و بيته وه ريزي «اصف» كه وه زيري خويه تي و له كاتي رووداني رووداوه كه ئەو «الذي عنده
علم من الكتاب» بوه. له وهش زياتر واتا روون ده كه ينه وه به ودها كه كومه له ي مه شوروي «اخوان الصفا» ي
سه رده مي عه باسيه كان به خويان و ناوه نهرم و نول و له باره كه يانه وه جيگه هه موار ده كه ن بۆ يه كيكي
وهك سليمان پيغه مبه ر كه به هوي چوونه ناو ريزيانه وه ئەويش ببينه ئەندامتيكي ئەو گروه چاك و دلپاكه
و خوي به هاو پي اصف بزاني.

جاريكي تريش له مه به س نزيك ده بينه وه كه ده زانين له نيوان «اخوان الصفا» دا پياويك هه يه ناوي
«ابو سليمان» ه، له مه وه به جاري «سليمان پيغه مبه ر» ئەندامه تي گروه ي «اخوان الصفا» ي لي ده بيته
به شيكي كه سايه تي راسته قينه، نهك له ري ته شبيه و مه جاز و واتا تي كه ه لكيشانه وه. ئەمانه و شتي
تريش هه ن له به يته كه دا كه ري پي ده به ين و تبي ده گه ين و حيسابي بۆ ده كه ين و جيگه يشي له
په راويزي و اتايدا ده كه ينه وه، به لام ديسان جاري دوورين له وه په ري و اتاكي چ دووري ناسوي بي به ره و
پانابي، چ دووري ستووني بي به ره و به رزايي وه يا قولايي به يته كه. له باره ي به يته كه ي تريشه وه:

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشسه پرفرفه له پرفرف شاهي عالی پرفرفه

دهزانين جامی تاقی مهیخانه وهك «مشکاتی قندیل» ی دل وایه: خوا له قورئاندا به نوری خوی گوتوه
«مثل نوره كمشكاة فيها مصباح» كه واته شه رابي ناو جامه كه ی مهیخانه وهك «قندیل - مصباح» ی ناو
«كمشكاة» هكه وایه بۆ دلی نالی، دیاره ئەم شه رابه هه مان شته كه پي ده لين «خمره الحب الالهي» و
له وه وه ئاشكرايه كه نالی خه ياليكي متصوفانه ی هيناوته ناو هه لبه سته وه. له به يتي دوهميشدا
«شیشسه ی پرفرفه» هه ر ئەو جامه پرفرفه شه رابه يه كه له تاقی مهیخانه دا وهك مشکاتی قندیلی دل بوو،
وشه ی «رهرفه - پرفرف» ئەويش هه لده گري «پرفرف» بي كه وشه ييكي عه ره بييه و واتاكي له فه ره هنگي
«المنجد» دا به چه ند شتيك ليك دراوته وه يهك دوانيكيان مناسبی و اتای به يته كه ن:

۱- الررف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درهخت و گيايه كه شوردهبنهوه
۲- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج، هەلئيش دەگرئى «رەف، رەف» بئى كه دووبارەكردهوهى
وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رفردهشئى خاوهن مهيكهدهكه بئى لهوه بهولاهوه مومكينه
بگهريتهوه بؤ «شيخ الطريقة» و پيشهواكهى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بؤمان دهركهوت ياخود هەر
خوا خۆى بئى كه له راستيدا ئەو رووناكى ناو «كمشكاة» و قنديلهكه بوو.
وشەى رفر له قورئاندا بؤ مهزراى ناو بههشتيش بهكار هاتوه كه ئەمه زياتر واتاكه بهرهو خوا
دهگيريتهوه، بهلام كه وشهكه بكهيته «رەف، رەف» كه رەفت و تاقهكانى مهىخانه نيشان ددهن و شيشه
پر شهرا بهكانيان تيدا دانراوه، ئەوسا زياتر بؤ پيرى موغان و خاوهنى مهىخانهكه لهبارتر دهبئى. به ورد
بونهوه گهلىك شتى تريش له بهيتهكهوه خو ديننه بهر چاوى زيهنهوه، له گهله ئەمشدا هيشتان دوورين له
واتاى تهواو و شيوهى راستهقينهى ناو بهيتهكه.
من جارئ بهريهوهم له گهشتى بهرهو كوئايى و ئەنجامى ئەم بهيتانه، بيگومان ناليش له دهمى
هؤنينهوهياندا ههستى كردوه به زهمهتى و سهختى و سهركهشييان، هەر بؤيهيشه له كوئايى
قهصيدهكهدا دان بهو توندى و رەقييه دادهنئى بهلام بهكجار ئوستادانه توندى و رەقييهكه دهكاتوه بنگهى
مهدهى خوشهويستهكهى وهيا گورهى سهراوهى تصوفهكه:

طبعى نالى تونده ئەمرويا به نهشهئى نيم نىگاه
مهستى «رحراح» و مهى و «راح و قراح و قرقف» ه

سهبرى چۆن نيم نىگايىكى دؤستهكهى (وهيا نيم نىگايى تجلى خودا وهيا توجهى رابهرى تهريقهت)
كردوته هؤى مهست بوونىك كه لهو پينج شتهى ناوى بردوون پهيدا دهبئى ههموشيان به واتاى شهرا بن.
دياره ئەگه ربي تهصوفى تيدا بگرين هەر پينج شهرا بهكه دهبنهوه شهرا بى ئيلاهى. ئەم بهيته له نوسخه
چاپهكانى ديوانى نالى به ههله نووسراوه، چي ليرهدا نووسراوه راستى بهيتهكهيه، به ئانقهستيش
وشهكانى «رحراح، راح، قراح، قرقف»م خسته ناو جووت كهوانهوه تاكوو باشتر بخوينريتهوه و
بشزانري كه ئەمانه وشهى عرههين و تهنها وشهى «مهى» له بهيتهكهدا فارسى وهيا كورديه.
من گهلىك جاران راي خوم دربريهوه له عاست شاعيرهتى نالى و چي باوهرم پيى بوه ئەوهم گوتوه
دهربارهى، ليرهدا ئەوهنده دهليتم، وهياخود باشتره بليتم دوباره دهكهمهوه، ناتوانين پايهى راستهقينهى
بليمهتى نالى دهستنیشان كهين ئەگه:

۱- كات و زهرف و بارى ژيانى خۆى و هى ههلبهستهكانى به چاكي نهزانيين.

۲- ههموو گهوه رهكانى له قتووى ههلبهستهكانى دهرنههينين.

۳- بهتايه بهتى ئەگه ههلبهسته سهخت و سهركهشهكانى له ههموو روويكهوه شى نهكرينهوه و

مههارهتى دارشتن و تيكههلكيشان و پاراستنى موسيqa و تيبردنى زهقى و رەقى له وههلبهستانهدا با
چاكي روون نهبيتهوه.

۴- به شاعيره مهشورهكانى كورد و غهبرى كورد نهگيرئى بؤ بهراوردى كردن له نيوان چهند و چۆن

و شيواز و تصور و وردهكارى و ههموو سهروبهريكى ههلبهستهكانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وهيا

گه ورهیی و دیا مه هارعت و دیا هر رهوشتیکی تر بی به به راورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده نه گهر به ترازوو هه لینه کیشیت.

بیگومان نه م کارهش بهنده به چهنده شتیکه وه:
یه که م: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه که ی.

دوهم: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه رده می نالی روویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندان ژیاوه له کاتی روودانه که دا.

سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو نه و نه دیوانه که سه رده ری ده که ن له شیعی نالی و دیا شاعیری وه ک نالی، که نه مهش پیوستی هه یه به شارهزا بوون له نه ده بی نیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلیتی نه رکه که ی گرانه.

چوارهم: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بیگومان نه و هینده شیعه ری که له دیوانه که پیدا هه یه به شیکه، یا که م یا زور هه رچهنده مه یلم بو نه وه دهر وا بلیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچیته عه قله وه نالی له ری نه و میقداره که مه وه گه شتیتنه نه م میقداره زوره له به رزی و قولی و سیردا.

وهک ناشکرایه رۆژ به رۆژ نه م نه رکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به ره و زحمه تترییه وه دهر وات چونکه ناشنایانی نه م جوره نه ده به که م ده بنه وه و بابه ته که شی بیگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه شتوو دا. بویه یه نه گهر که س هه یه خوی به دل سوژی نه ده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دوستانه وه، چی له شیعر و خه بهر و به سه رهاتی نالیش ده زانی نه ویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

نیسته که ش فرصه ته گه لی یاران

که په نه ک بو چپیه له پاش باران

لیرده به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گوڤاری کوپ نه وه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه ر نه کات.

چهنده لاپه نیکی باسه که مایه وه بو دهر فه تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه روک له شیعی نالیدا که وا له یه که م نالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قهرز به سه رمه وه نیتر یا له نالقه ییکی تر دا پیشکه ش ده کریت یا خود ده بیته ناکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کو ده کاته وه بو نه وه نیمکان هه بی به سه ری که وه بخوینریته وه، نه وه ی ژماره کانی گوڤاره که شی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی.

دهمه وی عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی نه م گوتارانه عوزره که ش دوو لاییه: یه کیان له وه دا که وه ها بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یته کانی نالی بو خوی پیوستی به شیکردنه وه هه بوه. له مه دا نه ختیک خوم خه تابارم که ده بوو رسته ی ناسانتر بدوژمه وه بو راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تاکه ده گریته وه بو زحمه تی نه و فکر و دارپشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یته کانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوهمی عوزره که ش بو نه مه یه به شیک له نمونه کانی شیعی نالی که له کوتایی نه م نالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌یلراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خوشم که له دواروژدا پێیان‌وه خه‌ریک بم. ئه‌وه‌ی راستی بێ ده‌متوانی به دوو جوړ له‌م عوزره‌هینانه‌وه‌یه خۆم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هینایه‌وه. دوه‌میشیان له پێی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسان‌ی واتاکان تیببهم وه‌یا بیشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌ که‌س سوودمه‌ند ده‌بێ نه‌ منیش له‌ خۆم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئیتر خۆ لێ به‌سه‌ه‌وو بردن و خۆ لێ گێل کردن بۆچی بێ!

گه‌لێ تکای تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پێ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره دا‌وایان لێ بکه‌م به‌یتیکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوه‌می گوتاره‌که‌م بۆ راست که‌نه‌وه: له‌ لاپه‌ره ۱۲۷ ی ئه‌م کتیبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ۱۰ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئه‌م به‌یته به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

راستی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی حه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

ئه‌م دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیشیان په‌له‌ی منه.
نالی له‌ زه‌مینه‌ی عوزری گوناهان ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی
ئه‌م به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپوشیش له‌ خوینه‌رانه‌وه:

خوشره‌ عوزری گونه‌هکاران له‌ سه‌د زکری ریا
ئه‌م به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه ئه‌و به‌ توندیی عه‌فه‌فه

بەشى چوارەم

لە سى بەشى لىزەبە پىشەۋەى ئەم نووسىنەدا، بە دەم شىكىردنەۋەى تاك تاكە بەيتى دىوانەكەى نالىيەۋە، چەند جاران بە پىش دەرفەتى گوتار ھەۋلەم داۋە ئەۋ تايپەتايانە دەربخەم كە نمونەكانى شىكىردنەۋە رايان دەگەيەنن ۋەك: تايپەتى لەنگەربەستەن ۋ پارسەنگ بوون، فرەواتايى، نەرم كەردنى وشە ۋ تەعبىرى سەخت، ۋىنەگرىيى، پەيوەست بوون بە كۆمەلايەتى ۋ خاسىيەتى ئەۋتۆيى. ئەم بەرەنگار بوونە لە منەۋە بۆ خاسىيەت ۋ تايپەتى شىعەرى نالى ھەر ئەۋەندە ئازايپە ۋ ھەلمەت بىردنەى تىدايە كە ئامانچە بچوۋكەكەى ناۋ عىنۋانى «چەپك...» لىمى داخۋازى دەكات. من چەپك ھەلبەستۋە، باغم ھەلەرن نەكردۋە، پىشەم ھەلەرن ناكەرى...ۋاشدەزانم بە كەسى تەنھا كەس ناكەرى.

ئەۋەى راسىتى بى، لە بىژنگ دانى دىوانەكەى نالى بە نىيازى ۋ دەستەھىنانى ھەموۋ سامانەكەى گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە رۋالەتى «ماملەت لەگەل وشە» نىشانى دەدات، چونكە ۋەك بۆ چاۋى ۋ رەبىن ۋ زەينى بەپىرشت دەردەكەۋى نالى «ۋشەسازى» عادەتى نەكردۋە، «ۋاتاسازى» عادەتىشى نەكردۋە، ئاراپىشتى حازرەدەستىشى بەكار نەھىناۋە، فەند ۋ قىلە ساكارە مىراتىيەكەى شاعىرانىشى نەگرتۋتە بەر. كە ئەمانەى نەكردۋە بەۋەندەش رازى نەبۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشتەۋەى ئەم ھونەرەنەش بكا بە ناۋاخنى ھەموۋ شىعەرەكانى، ۋىراى ئەمانە نالى كارى گىرنگىر ۋ ھونەركارانەتر ۋ ساحىرانەترىشى كىردۋە.

نالى بە ناۋ رايەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە ۋ ھى تىرىشدا ھاتۋچۋى بە زاتە ھەستىيارە جۋشاۋە سىحىربازە دەستەنگىنە بلىمەتەكەى خۋى كىردۋە ۋ بەھۋى دەسەلاتى ھونەرەندانەى يەكجار دەۋلەمەندىيەۋە لە ناخى دل ۋ قولايى گىيانەۋە كلافەى رەنگاۋرەنگى ئاۋىتە لە سۆزى ئاگرىن ۋ پوختەيى تىرۋتەژىي لەۋ رايەلانە ئالانداۋە ۋ پارچە ھەلبەستى گەۋھەردار ۋ ئاورىنگارىي لى ھۆندۋونەۋە، ھەرگىز داۋى كلافەكانىشى كورتىيان نەھىناۋە بەبەر قەلافەتى پەيكەرى خولياۋە، من ۋ تۆش لە دەروەى تان ۋ پۆى

ته لیسماوی سیجره هونیه وه دمه ته قهه عاده تی نه دهبی له سهر هه لده ستینین و به زمانی سافیلکه ی شیعردۆستانه مان مه عنای سهر او و پفدراو به سهر ورشه و تریفه کانیدا گلۆر ده که یینه وه، ههر ده لئی ئیمهین نالی به ته ورییه و ته شبیه له م بهیته دا وینه ی ههرزه کاریمان له مهیدانی دورناسیدا له پئی کامیزای وشه وه ده کیشیت

منجم کهر گهس و «لاشی» له کن شه یئیکه نه یزانی
که ئەم ئەفلاکه چه ند لاکه که ئەم گهر دوونه چه ند دوونه

بئ هه موو مه به ستیکی پیداهه لگوتن و به رزکردنه وه ی نمایشتکارانه ده لیم «نالی» به راستی ئوستادی شیعره، ئەو ئوستاده ی که به شاعیری تری بگریته له وانیه پئی نه لئی شاعیر چونکه هونه ر و ته عبیریکی ئەو به کاریهیناوه کالای تاک تاکه هونه ر مهندی بلند په روزه که سیبهری به سهر مه لبه ندی شیعری عاده تیدا ده کیشیت. ده زاین سهره ژوووون خوی له خۆیدا کاریکی بین بره، ئەی به باری گه وه ره وه به ره و تۆقه له ی ههر به رزی ئاسۆی هونه ر؟

تا سنبولی زولفت له نیهالی قهدت ئالا
من دوودی هه ناسه م گه ییه عاله می بالا
من گره یه وه تو خهنده به یه کدی ده فرۆشین
من له علی به ده خشان و ئەتو لوئوئی لالا
طوپرهدت وه کو تو ماری شکسته و سهری کوئمت
بو نوری سه و دام بو هته شه معی موتالا
ئهو چاوه غه زاله فه ته راتی سهر و ماله
ئهو نیرگسه کاله نه منی هیشته و نه کالا
شیققه ی فه له کولئه تلهس و ئەستوونه یی زه رپین
بئ بیکه به تارایی سهر و سرکه یی والا
نالی به ئومیدی زه فه ری ته وقی ته له سمت
ماری سهری زولفت له سهر و گهرده نی ئالا

تاکه به ییتیکی ئەم بره شیعره «شیققه ی فه له کولئه تلهس...» بهر له سی سال زیاتر سه رچاوه ی ئیلهامی جوانه مه رگ «دلدار» بوو له دارشتنی به شیکی غه زه له در یژده که ی «خهنده که ی بایی...» له و شوینه دا که ده لئ:

ده هه لسه با بیناکه یین مه عبه دی پیروزی دلداریی
له تیشکی رۆژ له شه وقی مانگ له په رنگی په لکه په رنگینه

له پۆلى سىن وهيا چوارى حقوق بهيهكهوه له ژوورېك بهسهزمان دهر كه تريفهى خهياى «خندهكهى بايى» له گوشهبيكى هست و سۆزى دلدارانهيهوه هه لڙايه ناو هه لبهست و ئاورينگيكي ئاسمانى نالى لهم بهيته دست نيشان كراوهوه كه دميك بوو ئاسۆى خهياى «دلدار»ى هه لايساندبوو شكايهوه بهسه هه لبهسته كهيدا. من له ژان و ژوارى ئەم غه زه له ئاگادار بووم، ناوناوه پرسىكى براده رانهى پى ده كردم له هه لڙاردنى وشه بيك و به لاوه نانى وشه بيكى تر بو ريك هانتى هارمۆنى واتايى و وشه يى.

له بيرمه ويستى له جىگهى وشه يى چهك له و دپره شيعره دا كه ده لى «كه هه ر چهك هى خه مى مل كه چ...» وشه بيكى له بار تر بدۆزى ته وه كه تاكه يه ك تالى وه نه وشه به دسته وه بدات نه ك يه ك بهسته، به لام نه خۆى پى دۆزرايه وه نه منيش توانيم يارمه تى بدهم... هه ر له بيره وه رى ئەو رۆژانهى بهيه كه وه ژيانمان، يادى گوته بيكى ترى دلدار ده كه مه وه كه ده يگوت حاجى قادر له به هاريه كهيدا شوين پى «قوربانى تۆزى ريگه تم...»ى نالى هه لگرتۆته وه و ئەوسا من ئەمهم له دلدار نه ده سه لماند، كه چى ئىستا وهك به ديهيه ئاشكرايه له بهرچاوم چى دلدار ده يگوت راسته هه روهك راسته كه شه وه مه شووره كهى «مصباح الديوان» يش له قه صيده كهى «مستوره»ى نالييه وه كه شاوه ته وه كه له مه شدا نه كه مايه تى و نه هيچ ره خنه ليگرتنيكيش يه خه گيرى حاجى و مصباح دهن.

گه لى جار شاعير به نيازى خو تا قىكر دهنه وه نهك هه ر ئيله امى گشتى له قه صيده بيكى مه شوور وه رده گرى به لكو له كيش و قافيهى قه صيده كه شه وه شيعر هه لده به ستى كه ئەمه ش له عه ره بيداي پى ده لىن «معارضه»... هه ر نه يسه!

به راستى كه بمانه وى هه موو تاييه تيه كانى شيعرى نالى بژميرين و يهك و دوو و سى لى بكه ينه وه زنجيره ده بى به ژماراندا برۆين و ريزيان كه ين چونكه پر سامانى شيعره كانى له وان هيه به يتا و به يت خاصيه تى نوئى به دسته وه بدن له و روه وه كه زه بى تىژ و سه ليقه ي سازگار و تىگه ييشتن و پىگه ييشتن به به ريانه وه هيه ده م نادم ئاوس بن و له نوژن بزىنه وه به به ره ميكي بى سابقه. له مه يدانى فيكر دا، كه دا هينان پيوستى به كه رسته ي مادى دهره وه ي وىژدانى خاوه نه كهى نيه، ئەوه ش پى ده لىن «عبرىة - بلىمه تى - هه لكه وتووى» له هه نگامه ي جۆش و خرۆش و كولان و وروژانى عه مه ليه تى يه ق كردنه وه دا جار له جارى وينه و ورتيه تى تازه له خويدا ده دۆزى ته وه، وه يا خود رهنگه راستتر ئەوه بى بلىم تواناي خه لق له و بلىمه تيه دا، بى پهك كه وتن له سه ر نموونه و پرۆقه، مۆدىلى هونه راوى نوى كرد ده كا به بلى جۆش و كه فوكولى خرۆشان كه چ ئەركى رىكخستن و گونجاندن و هه ناسه سوارى تىدا به خه رج نه چوه هه روهك قولپى بوركان په يتا په يتا له جه هه نه مى دهر وونيه وه به پاله په ستوى سروشت به رى ده كرى. زور به سه يرى، له م كاته دا، وا ده زانم نالى مه به ستى وينه كيشانى ژان و ژوارى عه مه ليه ته پر تاوله رزه كهى تركانى پزدانى هونه رگه ي خۆى بوه له م دواندنه بلىسه داره دا كه له گه ل «بادى خوش مرور»ى كردوه:

گاهى ده بى به ده م ده دمى نى ده مى غرور

چونكه ئەگه ر له كولانه ي نه فسى خۆيه وه سه يرى باى نه كرى و تىكها و يشتن و چه خماخه ي فرته نه ي ناو ئەو نه فسه ي به بايه كه نه به خشيبى، باى كه ر و لال له خۆوه چ ناكات و چ ده مان نادمى نى، دواتر يش نازانى به ره و شاره زورر بيته وه و قرچه ي هه ناوى نالى له هه ناوى خويدا هه لگرى به چره دوكه لى سووتانى غوره ته وه له گه ل باده ي پر فرمى سكى تلانه وه به دست سۆز و بى ئوقره بيداي بيكا به ديارى يادكر دهنه وه ي بريندار و به سفتوسۆ:

سووتا رهواقی خانەیی صەبرم دل و دەروون
 نەیماوە غەیری گۆشەیی زکریکە یاصبور
 ھەم ھەمعینانی ئاھم و ھەم ھەمریکایی ئەشک
 رەحمی بەم ئاھ و ئەشکە بکە ھەستە بی قصور
 وەک ئاھەکەم دەوان بە ھەتا خاکی کۆیی یار
 وەک ئەشکەکەم پەوان بە ھەتا ئاوی پرده سوور
 بەو ئاوە خۆت بشۆ لە کدوراتی سەرزمین
 شاد بن بە وەصلی یەکدی کە تۆی «پاھر» ئەو «پھور»

ئێتر بە دەم ھەنێسکی گریانەوہ راسپاردەدی دلی ھەلقراوی بۆ ھەموو دار و بەرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تەسلیم بە با دەکات تا لە کۆتایی شیوہنی ھەلبەست ئەم چەند دلۆپە فرمیسکە گەرم و
 گەورەییە لە جیی مۆر و ئیمزادا دادەنیت:

زارم وەکو ھیلال و نەحیفم وەکو خەلال
 ئایا دەکەومە زار و بە دلدا دەکەم خطور
 لەم شەرحی دەردی میحنەتە لەم سۆزی غوربەتە
 دل وەختە بی بە ئاو و بە چاوما بکا عبور
 ئایا مەقامی پوخصەتە <V> لەم بەینە بیمەوہ
 یا مەصلەحت توقفە تا یەومی نەفخی صور

وەک دەزانین، مەصلەحت و نامەصلەحت، تا رۆژی فوو لە صور کردن ئەو «توقف» ھە دامەنی نالی
 گرت و بەری نەدا، خۆی و ھەسرەت و سۆز و سووتان و غەریبی، ھەموویان بە گەرووی عەدەمدا چوونە
 خوارێ، مەگەر گر و گەرمایی لە فرمیسک و ھەناسەیی من و تۆدا تارماییەکیان بێنیتەوہ سەر دنیای
 پوون.

قسەم لەوہدا بوو کە ژماردنی تاییەتی لە بەرھەمی بەردەوامی «عبقریە - بلیمەتی» وەک نامومکین
 وایە چونکە جار لە جار خۆی نوێ دەکاتەوہ و بە پێی نوێ بوونەوہش تاییەتیەکانی زیاد دەکەن. نەزۆکی
 و خۆکوئانەوہ و دووبارە کردنەوہ لەو جۆرە یەق کردنەوہیەدا دەبی کە بە فکری قالب گرتوودا بێت وەیا لە
 ئاکامی کیشان و ھەلسەنگاندنی ژیریژانەوہ «منطقی» زەنە بکات. گەلیک جار ئەم خۆھینان و بردنە
 ژیریژانە بە دوا واتای کتوویدا وا دەکا لە قەصیدەدا «وحدە» نەمیئێ چونکە جوانکاریی لە جیھانی
 زانستدا، ئەو زانستەیی بەرگی ھونەر لەبەر دەکا، نەفسی کورتنە وەک ھەناسەیی ھەناویکی سووتاو نیە کە
 سات لە سات بلیسەیی زمانە درێژتر دەکا. سەیریکی دیوانەکەیی نالی بکەیت دەبینی زوربەیی
 ھەلبەستەکانی «وحدە» ی تێدایە، لە ناو ئەو زوربەییەشدا بەشیکی بەرچاوی لە سەرەتاوہ تا کۆتایی
 دەوری تاکە یەک فکەر ھەلدیت. ئەم غەزەل و قەصیدانەیی وا لێرەدا سەرەتاکەیان دەنووسم نمونەیی
 ھەلبەستی «وحدە» دارن لە دیوانی نالی:

بيم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئە‌ی جلوه‌دهری حوسن
 ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر
 طه‌بعی شه‌ککه‌ر باری من
 بولبولی طه‌بعم
 جانه‌نی وه‌ک جینان کردم
 ماتهم وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه
 ئیلتیقای پؤلا و ئاسن
 قوربان‌ی تۆزی ریگه‌تم
 هه‌ی که‌ریکم بوو
 که‌ تۆ هاتی له‌ «نه‌وم ی دی» نه‌ومیدی نه‌ما باس
 له‌ کن ئە‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده
 مووی سپی کردم به‌ شوشتن
 ئە‌ی شوخی بیناز
 گه‌ر ده‌پرسی من له‌ به‌رچی که‌م ده‌خۆم

ئە‌مانه‌ که‌ له‌ یه‌که‌م سیتی‌می دیوانه‌که‌یدا دینه‌ به‌رچاو، ده‌یان هه‌لبه‌ستی تریش دوا‌ی ئە‌مانه‌،
 هه‌موویان خه‌ریکی تاکه‌ فکه‌رن. سه‌رله‌به‌ری مونا‌جات و نه‌عه‌کانی که‌ له‌ چه‌شنی قه‌صیده‌ی درێژ
 ده‌ژمێردرین ئە‌وانیش «وحده‌»‌ی ته‌واو و بی‌که‌له‌به‌ریان هه‌یه‌. «مه‌ستوره‌»‌ش پیویستی به‌ باس کردن نیه‌.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غه‌یری نالی، بۆ هه‌لبه‌ستی «وحده‌»‌دار و هه‌لبه‌ستی بی‌ «وحده‌»
 ده‌خلی نیه‌ به‌سه‌ر فکه‌ری «تایبه‌تی»‌یه‌وه‌، چونکه‌ وحده‌ پیوه‌ندی به‌ هه‌موو قه‌صیده‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ لایه‌ن
 دروست بوونی‌وه‌ که‌ له‌ عه‌ره‌بیدا پی‌ی ده‌لین «بناء القصیده‌» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قه‌صیده‌ی به‌ وحده‌وه‌ و
 بی‌ وه‌حده‌دا ده‌تریسکیته‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پی‌ی بنا‌سریته‌وه‌. له‌گه‌ل ئە‌م راستیه‌شدا ئە‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆ
 نرخ‌ی زۆربوونی «وحده‌» له‌ شیعری شاعیریکدا که‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ پرپوونی می‌شک و برنده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆشی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هه‌ره‌ به‌رچاو و په‌سه‌ن و په‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئە‌وه‌یه‌ که‌وا وه‌ک ساحیر له‌
 که‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه‌ چه‌ند تیری واتا ده‌هاوێژێ. هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامانجی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌یه‌
 له‌هه‌لبه‌ستدا. گوم کردنی ئە‌م دیارده‌یه‌ به‌شیکی یه‌کجار نرخ‌دار له‌ شاکاره‌کانی نالی تیده‌با و
 ئە‌ده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگینی، به‌مه‌شدا که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌خشه‌ی سه‌رجومه‌لی ئە‌ده‌بی کوردی
 به‌رزوه‌. ده‌ست پاراستن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی ئە‌و گه‌وه‌ه‌رانه‌ ده‌ستخا‌وینی و ئە‌مه‌کدارییه‌ به‌رانبه‌ر هه‌موو
 ئە‌ده‌بی کورد. هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌ستی نه‌رۆیشت فتیله‌ی چراکانی نالی به‌رزترکاته‌وه‌ وه‌یاخود
 ئاگریک به‌ فتیله‌ هه‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه‌ بنی چ گله‌یی نایاته‌ سه‌ر به‌ مه‌رجی «ده‌ست نه‌رۆیشتن و نه‌توانین»
 چونکه‌ دیاره‌ ته‌کلیدی له‌ توانابه‌ده‌ر له‌ که‌س نا‌کریت. ئە‌وه‌ی ده‌ستی بر‌وا و ده‌سته‌که‌ی خۆی کو‌تا کاته‌وه‌
 گله‌یی که‌مه‌ترخه‌می و گو‌ی نه‌دان و بیباکی ده‌هینیته‌ سه‌ر خۆی. ئە‌وه‌ی ده‌ستی کوژاندنه‌وه‌ی ئانقه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئەدهبی کوردی. ئەم راستییانهش که ههمووی پروو لهو کهسانه دهکات کهوا له ریزی «سلبی» دهووستن یهک زهرپه له گوناھی ئەو کهسهش کهم ناکاتهوه که له لاوه فتیلهی هه لکراو بینێ بۆ ناو هه لبهست هه رچهند له ریزی «ایجابی» ش وهستایی. لیرهدا یهک دوو نمونهی پیوانهیی ئەم رایانه دهکهین به هه کهم: نالی دهلی:

نهیی که صاحب سیرپه سه رتاپا به «ایه» ی کن کونه
باطنا «قف قف علی سری» به زاهیر قهف قهفه

له پیشهوه با سرنجی خوینهر بۆ وشهیی «ایه» پابکیشم که له بهیتهکهدا «ایه» نووسراوه نهک «ایه» که به کوردی نایهت دهنووسریت. ئەگه له بهیتهکهدا «نایهتی کن» با، ریی ئەو واتایانهی تری دهبهستهوه که ده لیم له یهک کهوانهوه بهرو نامانج ده پۆن. دیاره له م بهیتهدا کیش ری نادات «نایهتی کن» بگوتری چونکه لهنگی دهکات.

تۆ نهختیک زمانی خۆت رههاکه لهو گرێهیی که نووسین پهیدای دهکا له خویندنهوهی گوتهی نووسراودا، خهریکی گوتهوهی بهیتهکه ببه وهک که له زارهوه دهریت، دهبینی مومکینه وهها بخویندریتتهوه:

نهیی که صاحب سیرپه سه رتاپا به نایای کون کونه

دهزانی «نایای» یهکیکه له گۆرانیه مه شوورهکانی کوردیی وهک خاوهک و خورشیدی و ئەللاوهیسی و تیکهه لکیش. که وشهیی «نایای» هاته ناوهوه ئەوسا دهبی رستهیی دواتر ببیته «کونکونه» که کوردی پهتیبه له حالیکدا که وشهیی «نایه» به واتای نایهتی قورئان به کاربیت دهبی رستهیی دواتر ببیته «کن کونه» که یهکه میان «کن» ی عه ره بیهی له «کان» وهرگیراوه و مه بهستیش له وهدا نایهتی «کن فیکون» ه دوهمیشیان «کون» ی کوردیهی که دهزانی حالی بلویر باس دهکات به خۆی و کونهکانیهوه. نالی له کهوانهیی وشهیی «نایهیی - نایای» دوو تیری واتای هاویشت یهکیکیان له قورئانهوه بهر نیشانهی «کن فیکون» کهوت ئەو ویترشیان له گۆرانی کوردیهی وه قهه و بالای بلویری پیکا که سه رتاپای «کون کونه».

تارمایی واتایهکی تریش له بهیتهکهوه بهرو نیشانهی «کون کون» دهروات که بیین وشهیی «نایهیی - نایای» پتر له بهریهک هه لوهشینین و بلین «نای نای» که هاواری دهردهداره به دهست نیشهوه. «نای نای» به بهریهوه هیه مشتومالیک بدریت و ههمزهیی دوهمی بسویت و بگوتری «نایای» که هه ر واتای تلانهوه به دهست نیش و نازارهوه رادهگهیه نیت. له مه وه دهزانی بهیتهکهیی نالی له کهوانهیی تاکه وشهیی کهوه سی تیری واتای هاویشتوون:

نهیی به نایهتی «کن فیکون» کون بوه

نهیی به ناههنگی «نایای» کون کون بوه

نهیی به نالهیی «نای نای» کون کون بوه

لهم لیكدانه وهیهدا په رده له رووی گه وه ره كانی نالی هه لدر اوته وه و بهس، له لاوه واتای بۆ قهرز نه كراوه، هر جوره ئیعترازیكیش لهم شیوه لیكدانه وهی به گیریت سووچی بهیته كهی نالی و بۆچونه كهی من نیه، سووچی كه م ناگاداری ئیعتیراز گره كهیه له فهد و فیل و توپك لاری و دهرودو وهۆدهیی ئه ده بی رۆژه لاتی موسلمان به تایبه تی هی فارس و كورد.

ئا ئه مهش نمونه ییكی وردتر و سه ختری به پیکردنی دوو تیری واتایه له تاكه وشه ییكه وه. نالی ده لئ:

مساوی «وکیك و لوول» ن له هه ردوو لاوه زولفه یینی
نمونه ی عه كسی حه رفی نون و میم و واوه زولفه یینی

وشه كانی «وك یك و لوول» خرا نه نیو كه وان وه چونكه به رینوو سی كۆنم نووسی له و روه وه كه واتاكان له م رینوو سه وه و هه ر ده گیرین.

واتایكی ئه مه یه كه هه ردوو زولف، هه ریه كه له لایك ه وه مساوین له گه ل یه كتر، وهك یه كن، لوولن. لیره دا وشه ی «مساوی» زولفه كان به یه كدی ده گریت، وشه ی «له هه ردوو لاوه» ش بۆ زولفه كان ده گه رپته وه چونكه هه ر زولفه له لایك ه وهیه .

واتایكی تری ئه مه یه كه خۆی واتای بنجیبه له بهیته كه دا:

هه ردوو زولف مساوین به «وك یكو - لوول». وشه ی «وکیكو» له هه ر لایك ه وه ی بخوینیته وه هه ر خۆی ده ر ده چیت، هه ر وه هاش وشه ی «لوول» ئه ویش له خواره وه بۆ سه ره وه خویندنه وه ی ناگۆریت. له م واتایه دا گۆته ی «له هه ردوو لاوه» بۆ زولفه كانیش ده ست ده دات بۆ «وکیك و لوول» یش ده ست ده دات چونكه زولفه كانی له هه ردوو لاوه ن، «وکیك و لوول» یش له ملاو له ولاوه بخوینیته وه فه رقیك ناكهن. ئه م مساوی بوونه ی دوو زولفه كان له گه ل «وکیك و لوول» پتر خۆ ده سه پینئ كه سرنج بگرن له مصرعه ی دوهمی بهیته كه چونكه له ویدا زولفه كان به سی شت ته شبیه كراون كه ئه وانیش له هه ر لایك ه وه بخوینیته وه فه رقی ناكهن. دیاره سی شته كه پیتی «نون، میم، واو»، هه ریش له وه دایه وشه ی «نمونه» كه له به رای ی مصرعه ی دوهمدا هاتوه هه ر سی پیتی تیدان، هاتینشیان به دوا یه كتر له وشه ی «نمونه» دا وهك هی ناو بهیته كه وایه، نوونه كه له پیشه وهیه و میمه كه له ناوه راس ت و واوه كه ش له كۆتایی.

به ییتكی زۆر به ناوبانگی تری نالی كه له ویشدا وشه هیه دوو تیری واتای لئ به پری كرابن ئه مه یانه:

له دوگمه ی سینه دوینئ نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

وا چاكه لیره دا بهیتی دوا ی ئه میشیان بنوو سین چونكه له نیوان هه ردوو یاندا واتا به ندیی و به یه كه وه به سترانیكی ورد هه یه یه كجار له جوانی و سامانی هه لبه سته كه ی زیاد كرده. بهیتی دوهمیان ئه مه یه:

له خه وفی ته لعه ت رۆژ هه روه كو شییت

به رووزه ردیی هه لات و كه وته كیوان

چهند سالتیک له مه و بهر له نه دوه بیکی ته له فیزیونیدا من ئەم دوو بهیته م شی کردۆته وه، ئەوسا دوو هونهری گه وره ی ههردووکیانم باس کرد: یه کیکیان ئەوهیه که نالی نه هاتوه وهک شاعیرانی تر شه و به بیان بهیه که وه کۆیکاته وه له ههلبه سندا چونکه شه و «نقیض» ی هه ره دووری به بیان نیه ئەوه ی نقیضی ته وا وه ئیواره «نوێژی شیوان» ه که هه موو شه و ده که ویتته نیوانیان ه وه و هه رگیز بهیه کتر ناگهن، له حالیکدا شه و به رۆژه وه نووسا وه واته دراوسی یه کترن. له نموونه ی شاعیرانی تر یه کیک ی ئەحمه د شه و قی و یه کیک ی وه فاییم هینایه وه که ئەوانیش شه و و رۆژیان له ههلبه سندا کۆکردۆته وه. ئەحمه د شه و قی ده لئ:

و دخلت فی لیلین فرعک و الدجی
ولثمت کالصبح المنور فاک

وه فای ی ده لئ:

بهس عومری من به باده
رووت بینه زولف لاده
دل بۆیه نامرا ده
به م شه وه رۆژ گیرا وه

هونهره گه وره که ی تری نالی له بهیته کاندایه وهیه که وا به هۆی وشه ی «دوینئ» که له بهیتی یه که مه دای هاتوه هه ر دوو واتای وشه ی «هه لاتن» ساحیرانه جینگه ی بۆ کرا وه ته وه له ههلبه سندا. واتایکی وشه ی «هه لاتن» دیار که وتنی رۆژه که یه له ئاسۆی رۆژه هه لاته وه، واتاکه ی تریشی به زین و فیرار کردنی رۆژه که یه له ئاوابووندا. ئەمهش هه ردوو واتای «شروق» و «فیرار کردن» ی رۆژه له بهیته کاندای:

دوینئ نوێژی شیوان که له دوگمه ی سینه ته وه سفیده ی به بیان ده رکه وت رۆژه به رۆزه ردیی فیراری کرد و وهک شیت که وته کینوان.

دوینئ نوێژی شیوان که له دوگمه ی سینه ته وه سفیده ی به بیان ده رکه ت، رۆژی ئەم سبهینه یه له ترسی طه له عه ت به رۆزه ردیی شروقی کرد و وهک شیت که وته کینوان. دیاره ئەم ترسه ی رۆژه له کاتی شروقدا پاشماوه ی ترسی دوینئ نوێژی شیوانه که به یانی باغی سیوان سفیده ی دابوو و رۆژی ترساندبوو. ده بی ئەمهش بخه ینه وه سه ر جوانی بهیته کانه وه که ترس ده بیته هۆی رۆزه ردیی، شیتیش ده که ویتته کینوان. لایه نی جوانی و ئاراییشتی تریش هه یه له بهیته که دا که لیره پئویست نابینم خوینهری پئوه خه ریک بکه م.

چهند سالتیک به سه ر ئەم شیکردنه وه یه دا رۆیشت، تا له نکاو بیرم بۆ وینه بیکی نه دۆزرایه وه ی ناو بهیتی یه که م کشی. دۆزینه وه ی وه ها له نکاو زۆر جار ان بۆ من و بۆ تۆش رووده ات. وا دیاره خه ریک بوونی به رده وام به شتیکه وه وا ده کا هۆشی وون «عقل باطن» له لای خو یه وه ئەویش پئوه ی خه ریک بیت و ده وری گریکانی پرسیاره که هه لبیت تا ده یانکاته وه ئیتر له ده رفه تیکدا گریه ک به کراوه یی ده داته وه ده ست هۆش وهک ئەوه ی که له غه یبه وه کاره که کرابیت، ئەم رایه شم له زانایانی سایکۆلۆجی وه رگرتوه و باوه ریشم پیی هه یه.

له مصردهی دوهمی بهیته که دا که دهلی:

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

وشه‌ی بهیان واتاییکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وهی هه‌یه. واتا ئاشکرا که له هه‌موو که سیکه‌وه دیاره و له سه‌رله‌به‌ری بهیته‌که و بهیتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازه‌ش له شیکردنه‌وهی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی بهیان ده‌شئ ریژه جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بۆ دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له بهیته‌که‌دا که رووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که ریژه جه‌معی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بۆ خۆی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌ سیو و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت.

ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که ریژه‌ی جه‌معی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گۆیا له نالی ناوه‌شیته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌معی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردییه‌کی ره‌وان نیه، ده‌بی له پیشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بۆ ئه‌وه برۆا که به‌یان جه‌معی وشه‌ی به‌ وه‌یاخود به‌ه‌ی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابۆوه وشه‌ی به‌یان که ریژه جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه‌ نه‌ک «به‌ی، به‌ه‌ی». نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به واتای به‌ه‌ی که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتوت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له سیو و «به‌ی» موتر به‌ی کردوه

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وهرام زۆرن به‌لام پنیوست به‌ دریژه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش ناکریته‌وه.
۲- له پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌ حه‌مه نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دیره شیعریکیدا کۆبوونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که‌یه‌کی وه‌ک نالی بیت به‌ خۆی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بیسنووری له فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له عه‌ره‌بیدا زۆر مه‌شور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعر هه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تیک نه‌دات، لیره‌شدا هه‌ره‌ئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌ جه‌م. له کوردییدا هاتنی ریژه جه‌م له سه‌ره‌تای رسته زۆر باوه

چ فاعل بی چ مفعول وەک که بلیی: «ئەسمەران خوینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جینگە فاعیلی گرتۆتەو. لەم رێستەیی خوارەویدا وشەیی سەرەتا رێژەیی جەمە و مفعولیشە وەک وشەیی «بەیی - ان»ی ناو شیعەرەکی نالی: «هەنجیرانیش دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم رێستانە: مەران دەلەوەرینی - داران دەبریتەو - چرایان پی دەکا... هتاد.

ئەوێ لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەڵ رێستەیی شیعەرەکی نالی هەر ئەوێهە که لەم نمونانەدا وشەکان کەوتونەتە پیش فاعیلی مضارعەو لە حالیکدا «بەیانیدا» فاعیلی ماضی بەکارهیناوە. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکە دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نەکرد لە مەکتەب» لەم رێستەیدا فاعیل دیار نیە بە پێچەوانەیی بەیتەکی نالی که لەویدا فاعیل «سفیدەیی باغی سیوان»ە، بەلام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مەکتەب» که ئەمە بە تەواوی وەک بەیتەکی نالییە، لە هەردوو رێستەیدا جەوازیکی یەکجار کەم و بیهیز بەکار هاتوو که بریتیه لەوێ فاعیلەکان لەجیاتی پیشەو، لە دواوەیی مفعولەکانەو هاتون «مودیری مەکتەب کچانی قبول کرد - سفیدەیی باغ بەیانی دا...».

که خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعری کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکەوین گەلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دەوێت لەمەیی بەیتەکی نالی، کەسیش بە عیبی دانەناوە. خو لە بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

٤- لەمانە بترازین دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یەکیک لە تاییبەتیهکانی یەکجار گرنگی مەهارەتی نالی لە فرەواتاییدا ئەوێهە کەوا گەلیک جاران لە پۆپی دەسلاتی بوژیی خۆیەو دیت و لەویدی وینە ئاشکراکەیی هەلبەست سێبەری وینە و واتایکی تر وەک سەرابی دیار و مەهووم دەخاتە پشت پەردەیی ئاورینگداری وشە و رێستە بەرچاوهکانی هەلبەستەو بی ئەو خۆی و پارچە شیعەرەکه قەرزدار وەیا هاومەبەستی ئەو سەرابە بکات. پاش خوانیکە و لەبەر سفرەیی شر خواردمەنی ماوەتەو... ئاویکە و لە حەوزی پر واتای هەلبەست سەرەپژی کردو... تیشکیکە و لە ئاوینبەییکی خەیاڵیدا دووبارە بۆتەو نە هیچی تیچو و نە کەسی ماندوو کردو و نە چ جیی بە واتا و وینە بنجییهکی نالی هەلبەست تەنگ کردو لە هەمان کاتیشدا چەندی بلیی وەستایانە و شیرن و رەنگینە هەر دەلیی ئەو نەقش و نیگارەیه که شتان دەرازینتەو و لە نرخ و بایەخیان زیاد دەکات و هەست و مەیلی تەماشاکەران دەبزینی لە حالیکدا دەزانین شتەکه بی نەقش و نیگاریش هەر هەیه و هەر دەبی. بە نمونەیی روونکردنەوێ مەبەست تەماشای ئەم دوو بەیتە بکە:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
که تو بی مەدر و من بی پەدر مام
به لاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بەیتەکان هەرچی دەبی با بیی بە دۆزینەوێ وینەیی سەرابی و شرایهوە لە بەیتەکاندا واتاکە کەم ناکات. نالی هاتو بی ئەوێ پیوهی دیار بی که خەریکی هەلئانی واتاییک وەیا ئاراییشتیکی

سهره پيژ كرده وشه كاني «برا، مادر، پدر، خال، مام» ي كۆ كر دۆته وه كه ئه گهر له حيساباني دهر باوييت نالي و شيعره كه زهره ريان نه كرده به لام كه ههستت به ديارده كه نه كرد ديمه نيكي ئه دهبى جوانت دۆراندوه. ئه مهش نمونه نيكي ترى هه لئاني واتا و وي نهى سهرابي:

خاو و بئ خاوى زولفى خاوم ئه ز
چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاوم ئه ز

له مصره عى يه كه مدا «خاو، بئ خاو» دوو وه صفن به ران بهر دوو زولفى خاو وه ستاون، كه چى له مصره عى دوهمدا ژماره «يهك» هه يه كه ده لئى «يهك غه زاله». بوونى ژماره «يهك و دوو» شتيكى بهر چاوه و نه ديتنى وهك شه و كو يري و ايه، به لام له وديو ئه م يهك و دووه، له ناو ئاورينگى وشه كاندا ديمه نيكي ترى سهرابي هه يه كه نه ديتنى زهره به به يته كه ناگه يه نئى به لام ته ماشا كه ره كه له زهت و خو شيتيكي مه عنوى گهره ي له دهست ده چئ، سهره راي ئه وه كه مه علوم دهبئ كورپى مه يدانى نالي نيه، له پسته ي «چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاو» دا وشه ي «چاوه چاو» دوو جار ان «چاو» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام يهك واتاي هه يه كه «ترقب» ه كه چى «يهك غه زاله چاو» له پوا له تدا ژماره «يهك» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام له مه عنادا دوو چاوان را ده گه يه نئى چونكه ده زانين يهك غه زال دوو چاوى هه يه:

چاوه چاو: به وشه دوو به واتا يه كه
يهك غه زاله چاو: به وشه يه كه و به واتا دوو.

نالي بهم دارپشته له جهرگه ي «يهك» وه ژماره «دوو» ي هه لئنجاوه و له نگه رى ژماره دوه كه ي مصره عى يه كه مى پئ راست كر دۆته وه توش حه ز ده كه ي مه هاره ته كه ببينه و مافى خوى پئ بده، حه زيش ده كه ي ئينكارى بكه و چاوى لئ بچوو قينه تا ئيفلاس به زهوقى خوت بكه يت. ئه م جو ره مه هاره ت و وه ستاييه له شيعرى ناليدا هينده زوره وهك به ردى به ست و ايه، نيشانه يي كيشه له نيشانه كاني پيشه روى و پيشه نكي ئه ده به كه ي و ناشئ لئى به خه بهر بين و تئى نه خو يينه وه چونكه تئخويند نه وه ي ده بيته دارپيني بهر گيك له بهر گه كاني ئارايشت و سامان له به شيكى شيعره كاني، ئه وه ي راستيش بئ ئه م لايه نه ي دوزينه وه ي واتا و وي نهى «سهرابي - ئه گهر ته عبيره كه دروست بئ» خوى له خويدا يه كي كه له و ليكۆ لينه وانه ي كه ديراسه له باره ي نالييه وه داخوا زى دهكات، پهنگه هينده شى به بهر وه هه بئ بيته كار يكي سهر به خو نهك ئه ركيكى لابه لايى كه له وان هه بئ بيته ئالقه ي زنجيره وه يا داوى رايه ل.

يه كيكي تر له نمونه ي ئه و وشانه كه وهك كه وان، پتر له تير يكي واتايان لئوه هاويژ راوه وشه ي «انوار» ه له م به يته دا:

سه حرا به ته جه للى ده كه نه وادى بئ ئه يمه ن
قامه ت شه جهر و مه زه هرى «انوار» ي ئيلاهن

وشه‌ی «انوار - ئەنوار» رێژه‌ی جهمعه‌ی بۆ دوو وشه‌ی عه‌ره‌بی یه‌کیکیان «نور - به‌ وتای پرووناکی» ئەوی تریان «نور (نه‌ور) - به‌ واتای غونچه‌» سرنج بگره‌ ده‌بینی «ئەنوار» له‌ به‌ره‌و پیتشه‌وه‌ی «شجر - شه‌جه‌ر» هه‌یه‌ له‌ دواوه‌شیه‌وه «اله - ئیلاھ» هه‌یه‌، له‌مه‌وه‌ راسته‌وخۆ و بێ گرفت و تیفکرین دینه‌ به‌ر هه‌ست و هۆشمانه‌وه‌ که‌ نالی له‌ «نور - نه‌ور - غونچه‌» وه‌ تیری واتا به‌ره‌و «شه‌جه‌ر - دره‌خت» داویژی چونکه‌ دره‌خت غونچه‌ و پۆقژه‌ی هه‌یه‌، له‌ «نور - پرووناکی» شه‌وه‌ تیریکی به‌ره‌و «ئیلاھ - خوا» وه‌ ده‌روات که‌ ئەمه‌ شتیکه‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ و گوتنه‌وه‌ی ناوێت هه‌م له‌ پووی نیه‌سه‌تی نیوانی پرووناکی و خوا، هه‌م له‌ پووی «اضافه‌» ی وشه‌ی «نور» بۆ وشه‌ی «اله - ئیلاھ» له‌ به‌یته‌که‌دا.

نوری ئیلاھ به‌ واتای پرووناکی خوا ئەویش سه‌ره‌له‌نوێ ده‌شی بیته‌وه‌ تیریکی واتا و به‌ره‌و «شجر - شه‌جه‌ر - دره‌خت» بکشێ چونکه‌ ئەو پرووناکییه‌ی که‌ موسا له‌ «وادی ئەیمه‌ن» دا دیتی له‌ دره‌ختیکه‌وه‌ دهرده‌وشایه‌وه‌ مه‌علوومیشه‌ پرووناکیی خوا بوو.

وشه‌ی «شه‌جه‌ر - دره‌خت» ئەویش جارێکیان بۆ قامه‌تی سه‌ربازه‌کانی «تاقمی مومتازی شاه» ده‌چینه‌وه‌، جارێکی تریش بۆ «وادی ئەیمه‌ن» ده‌گه‌رینه‌وه‌ چونکه‌ ئەو دره‌خته‌ی که‌ نووری خوی لێوه‌ دهرده‌وشایه‌وه‌ له‌ «جانب الطور الایمن» بوو، پێشتریش زانیمان دره‌خته‌که‌ نیه‌سه‌تی له‌ گه‌ل «نه‌ور - غونچه‌» و له‌ گه‌ل «نور - پرووناکی» دا چیه‌. به‌یته‌که‌ گه‌لێک لێکدانه‌وه‌ و قوولبوونه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی تر هه‌له‌ده‌گریت «وه‌ک ئەوه‌ی که‌ قامه‌ت دره‌خت بوو و خوی به‌ سه‌حرا نیشان بدات، سه‌حراکه‌ ده‌کاته‌ وادیی ئەیمه‌ن که‌ جێگه‌ی دره‌خته‌» به‌لام لێره‌دا ئیشمان به‌و زیده‌ ورده‌کارییه‌ نیه‌، ته‌نها شتیکه‌ هه‌بێ پێویست به‌ گوتن بکات ئەوه‌یه‌ که‌ وشه‌ی «انوار - ئەنوار» ناشی به‌ وشه‌ی «الطاف - ئەلطاف - ئیلطاف» بگۆرینه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌ندێ نوسخه‌ ده‌سخه‌تا نووسراوه‌ چونکه‌ به‌م گۆرینه‌وه‌یه‌ به‌یته‌که‌ پرووت ده‌بینه‌وه‌ و سامانیکی زۆری له‌ ده‌ست ده‌چیت، وشه‌ی «الطاف» ییش چ رێژه‌ جهمعی «لطف» بیت و چ چاوی فیعی «الطف» بیت - به‌ واتای چاکه‌ له‌ گه‌لدا کردن وه‌یا دیاریی بۆ ناردن - بایی فلسیک له‌ واتاکانی «انوار» تیناهینینه‌وه‌. له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ دیاره‌ ئەو نوسخانه‌ی که‌ له‌ جێگه‌ی «انوار» دا وشه‌ی «الطاف» یان نووسیوه‌ سه‌هویکی ساده‌ و سافیلکانه‌یان کردوه‌. ئەگه‌ر یه‌کیک بیت و بلێ له‌وانه‌یه‌ نالی وشه‌ی «الطاف» ی به‌کارهینابیت، به‌لام نوسخه‌نووسان کردبیتیان «انوار»، وه‌رامی به‌م دوو سی تیبینییه‌ دهردینه‌وه‌: یه‌که‌م: به‌زۆری وشه‌ی «انوار» رۆشیتووه‌. به‌ عاده‌ت رپوایه‌تی که‌م شۆرده‌ی کاتیک به‌سه‌ر هی مه‌شوویدا ته‌رجیح دهردیت که‌ ئەو له‌ مه‌شووهرکه‌ گونجاوتر بێ له‌ گه‌ل مه‌به‌ست وه‌یا داخوازی و پێویست. لێره‌دا رپوایه‌ته‌ که‌هه‌ی «الطاف» چرایان ده‌کوژنینه‌وه‌ و مه‌به‌ست لاواز ده‌کات. دوهم: وشه‌ی «انوار» له‌ به‌یته‌که‌دا وه‌ها دامه‌زراو و واتابه‌خشه‌، هینده‌ی به‌دیه‌یه‌ ئاشکرایه‌ خوی زاده‌ی به‌یته‌که‌ و هه‌ناوی نالییه‌.

سییه‌م: ناشی بیر بۆ ئەوه‌ بروات که‌وا نالی هه‌ردوو وشه‌ی «انوار، الطاف» ی به‌کارهیناوه‌ چونکه‌م ئەمه‌ شتیکه‌ نه‌ده‌کری و نه‌ هیچ به‌لگه‌ییکیش به‌ ده‌ست که‌سه‌وه‌ هه‌یه‌ ئەوه‌ بسه‌پینی که‌ نالی به‌ پێچه‌وانه‌ی عاده‌ت و مه‌نتیق کاریکی وه‌ها ناله‌باری کردوه‌.

چوارهم: که‌ گوی نه‌ده‌ینه‌ ئەم هۆیانه‌ی ته‌رجیح و هه‌ر سوور بین له‌سه‌ر بایه‌خدان به‌ وشه‌ی «الطاف» ده‌توانین زۆرینه‌ی میراتی شاعیره‌کانمان به‌م شیوه‌یه‌ ره‌فتارمان شه‌ت و په‌ت بکه‌ین وه‌ک ئەوه‌ی که‌ به‌یته‌که‌ی پینج خسته‌کی شیخ ره‌زا به‌سه‌ر غه‌زلی کوردیه‌وه‌ بکه‌ینه «له‌ هیجرانی شه‌قم برد» له‌ جیاتی

«له هیجرانی ته قم کرد» که مه شووری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دیره شیعیری گۆران بگۆرین و بلّین «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و هه زارانی تری وهک ئەمانه. باسی ئەم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلّیم له باره‌ی غه‌زه‌له‌که‌وه که نهختیک دهمه‌ته‌قه له‌سه‌ر واتا و مه‌به‌ستی هه‌لستاوه له‌و روه‌وه ئایا «تاقمی مومتاز» هه‌ره‌سی تایبه‌تی پاشای بابانه یا کۆمه‌له‌کیژه!

هه‌رچه‌ند، به‌لای منه‌وه، سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌کان هاواریانه که وه‌صفی پێشخزمه‌ته‌کانی پاشا ده‌که‌ن، ئەم راستیی‌ه‌ش به‌ولای گومانه‌وه‌یه، به‌لام که هه‌ر هاتین به‌لگه‌ بێنینه‌وه بۆ سه‌پاندنی راستیی‌ه‌که ره‌وا نیه به‌سه‌ر به‌یتی یه‌که‌می غه‌زه‌له‌که‌دا باز ده‌ین چونکه له‌ مصرعه‌ی دوه‌مدا، به‌ده‌م مه‌هاره‌ته‌وه، پاته‌وپات ئەم لایه‌نه باسکراوه و به‌سه‌ریش چوه. نالی ده‌لی:

ئەم تاقمه مومتازه که وا خاسه‌یی شاهن
ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و «قلب»ی سوپاهن

تۆ سه‌یری سه‌راحت بکه: ئەم «قلبی سوپاه» ه له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا هینده‌ی تۆپ و تفه‌نگ و بۆریه‌ی عه‌سکه‌ری زه‌ق و به‌رچاوه که تاقمه مومتازه‌که، نه‌ک هه‌ر تیپیکه‌ی عه‌سکه‌ری تایبه‌تی شاهن، به‌لکو له‌نیوان له‌شکریشدا سه‌روکاریان له‌گه‌ل «قلب»ی له‌شکره‌که‌یه نه‌ک «مه‌یمه‌ن» و «مه‌یسه‌ره» و «جناح» ده‌کانی که ئەمانه زاراوه‌ی یه‌کجار مه‌شوورن و له‌وانه نین چاو به‌سه‌ریاندا تپه‌ریت و نه‌یانبینی چونکه که ئەم دیمه‌نه زۆر زه‌ق و به‌رچاوه له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌ستی پێ نه‌کریت ئومید یه‌کجار بیه‌یز ده‌بێ به‌ دیننی شتی مه‌یله‌و شرایه‌وه و وردپێوه که ئەمه راسته‌وخۆ ده‌بێته هۆی دهمه‌ته‌قه کردن له‌سه‌ر هه‌موو واتاییکی ورد و هیمایی وه‌یاخود ره‌نگه‌ بێته هۆی ئینکار کردنی ئەو ته‌رزه واتایانه. با دوور نه‌پۆین، هه‌ر لێره له‌ ئاست ئەم «قلب»ی سوپاهه‌دا هه‌مان ئیحتیمالی نه‌سه‌لماندن هه‌یه چونکه ئەو که‌سه‌ی له‌به‌ر درشتبینی خۆی، له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی تاقمی مومتازی شاهدا، هه‌ست و هۆشی بۆ ئەوه نه‌پوا که قه‌لبی سوپاه زاراوه‌ییکی عه‌سکه‌ری سه‌رده‌می نالی و له‌ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه‌ر باوه و به‌سه‌ر زمان و خامه‌ی نووسه‌رانه‌وه‌یه، ئیتر بۆ له‌ من و تۆ به‌سه‌لمینێ و دان به‌ نه‌زانینه‌که‌ی خۆیدا بینێ له‌ حالیکه‌ نه‌سه‌لماندن ئەو کاره ئاسانه‌یه که هه‌چی تیناچیت و چ زیانان به‌ نه‌سه‌لمینه‌که‌ ناگه‌یه‌نی وه‌ک ئەوه‌ی که تا ئیستاش خوینده‌واری ئەوتۆ هه‌یه ناسه‌لمینێ مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له‌سه‌ر هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه‌ره‌ریکیشی نه‌کردوه.

چهند دێرێک له‌مه به‌ره‌وپیش گوتم تاقمه مومتازه‌که «سه‌ر و کاری له‌گه‌ل قه‌لبی له‌شکره‌که‌یه» نه‌مگوت خۆی قه‌لبی له‌شکره: له‌مه‌دا ویستم فره‌واتایی به‌یته‌که‌ کویر نه‌که‌مه‌وه چونکه ده‌شی تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و ئاشووبی قه‌لبی سوپاهیش بن، دیاره له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که و سوپاهه‌که هی بێگانه و دوشمنه. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شی تاقمه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت بن به‌و هه‌موو جوانیه و رێکییه‌ی که له‌ به‌یته‌که‌دا بۆیان دیارکراوه، له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که ده‌بێته شاری سلیمانی که دلی دانیشته‌وه‌کانی پر ئاشووب بوه به‌ جوانیی لاوچا‌که‌کانی تاقمی شاه، تاقمه‌که‌ش خۆی ده‌بێته «قه‌لبی سوپاه» واته له‌ له‌شکره‌که‌دا جێگه‌ی قه‌لبی گرتوه نه‌ک جه‌ناح، که ئەمه جێگه‌ی راسته‌قینه و ره‌وای

خویه تی چونکه دیاره «شاه» هه میسه له قهلبی له شکر دهبی... نالی زور ئوستادانه وشه ی دلی بۆ مهمله کهت به کارهیناوه وشه ی قهلبیشی ئیزافه ی سوپاه کردوه هه رچهند له واتادا ههردوو وشه ی دل، قهلب یه یک شتن به لام دیاره له زاراویدا هه ر قهلب بۆ سوپاه به کارهاتوه. بهم له بهریه که ترازانده ی واتای دل و قهلب هه موو مه بهسته کانی نالی له مه دحکردنی تا قمه مومتازه که دا چ له لایه ن جوانیه وه بی و چ له لایه ن جهنگاوه ریه وه بی که وتونه ته سه ر خوانی هه لبه ست، هه ر دهیه وی من و تو لئی وردینه وه و مه هاره ته که ببینن. بهیته که له فره واتاییدا، جگه له وه ی من تازه با سم کرد، گه لیک مهیدانی تریشی بریوه که پیویست نیه لیژده دا بیان کوتینه وه چونکه مه به ستمان هه ر ئه وه بوو بزانه ن غه زه له که چ تا قمیکی مه دح کردوه، به لام پیویست ده بینم لایه نیکی ریزمانی سه ر به واتا کانه وه لیژده دا پروو که مه وه چونکه ئه ویش له وانیه وه ک وشه ی «بهیان» بدریته هه ر ده ستووریکی ریزمانی وه هاوه که ریگه ی فره واتاییه که و زیده جوانی بهیته که کویر کاته وه.

ده شی یه کیک بیته و بلئی رسته ی «ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن» هه ر ئه وه هه لده گری که تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاه بن، واته وشه ی ئاشووب ئیزافه بگری بۆ دل و قهلب چونکه واوی عهطف که له بهیناندا یه ههردووکیان دهخاته بهر یه ک حو کم ئه ویش ئیزافه ی ئاشووبه بۆ ههردووکیان، بهمه شدا بهیته که هه ر ئه وه راده گه یه نی که مهمله که ته که و سوپاهه که هی دوشمن بن. ئه م بۆچوونه هه ندیکی زانستی ریزمانی پیکاره، به شیکی زوریشی له ده ست داوه. «قهلبی سوپاه» که به روا له ت عهطف کراوه ته سه ر «دلی مهمله کهت» به هۆی واوی عهطفه وه، هه لده گری عهطف کرا بیته سه ر «ئاشووب» ی «دلی مهمله کهت» که خه بهری نیوه بهیته یه که مه، واته عهطف کرا بیته سه ر خه بهر که ده ی کاته وه به خه بهر نه ک «مضاف الیه» که ده زانه ن دلی مهمله کهت به دوا ئاشووبدا ده بیته «مضاف الیه» نیژیک، سه ره تاییکی ریزمانه به تایبه تی ریزمانی عه رهبی که نالی تییدا سوارچاک بوو. بهم پییه بهیته که هه لده گری لایه نه کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه ک ئه مه ی لی به سه ر بی:

ئه م تا قمه مومتازه ئاشووبی دلی مهمله که تن

ئه م تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن

له مه دا «قهلبی سوپاه» بوو به خه بهری «تا قمی مومتاز» هه ر وه ک «ئاشووبی دلی مهمله کهت» خه به ره. بهم جو ره ده شی تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له هه مان کاتدا قهلبی سوپاه ی شاهیش بن.

به ته ئو لینیکی تریش «قهلبی سوپاه» ده بیته وه خه بهری مصرعه ی یه که می بهیته که به وه دا که بلین رسته ی قهلبی سوپاهن رسته ییکی تازه ده ست پی کراوه که له زاراو ی عه ره بییدا پیی ده لین «جملة مستأنفة». له م حاله ته دا واوی عهطف هه ر ئه وه ند ه کات که رسته که دینیته ناو ئاخواتنه وه بی ئه وه به وشه ی پینشووتری بهه ستیتته وه له هیچ روویکی ریزمانه وه. بهو پییه رسته که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه ی «ئاشووب» وه ک که رسته ی دلی مهمله که تن بوته «مضاف الیه».

ئه م له بهر یه ک هه لوه شانده ریزمانیه ی بهیته که که لیژده دا بۆ مه به سی روونکردنه وه دیته ناو حیسانی واتا لیکدانه وه وه، شتی که له لاوه خو ی به ملی بهیته که دا ده دات و له بنه رته دا شیکردنه وه ی ریزمانی هه بی

یان نه بی وهیا خود ریزمان دانرابی وهیا دانهرابی واتاکان له هه لبهسته که دا هه ن و زیهنیش بویان دهچیت و تیان دهگات. ئەو هه لبهسته نهی پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خه لقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستوره کانی بنجی ریزمان له هه لبهسته کانداهه بوون بی ئەوهی جارێ زانای زمان و ریزمان هه لیهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جمله مستأنفة» ی بو به کارهینا بن. به لام دهبی ئەوهنده تیبینییه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خه ریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینتته ناو گوته وه چ له په خشاندا بی و چ له هه لبهستدا. ئەم دیاردهیه ش له هه موو مهیدانه کانی چالاکی مرؤفدا ده دیتریت نهک هه ر له گوته و نووسین. به نمونه ده لیم مه له کردن له سه رهتای پهیدا بوونی مرؤفه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو که سه ش به مه له وانی چاک له قه لهم ده درا که خیرا په ریبایه وه و درهنگ ماندوو بووبا به لام دوا ی پیشکه وتنی مرؤف له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مه له کردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و ناره وای بو دانرا و ره هایه جارانی نه ما ئیتر مه له وان ئەگه ر به قه در ماسیش خیرا و به رده وام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول ناکری که بیت و گوئی نه داته یاسا و دهستوره سه لیم ترا وه کانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەده ب و هونه ردا ده بی له وه ش ئاگادار بین که هه لبهست دوو جار ان دهستوری تیدا رهچاو ده کریت. جاریکیان دهستوره کانی ریزمان که له مه دا هاوبه شی په خشانه، جاریکیشیا ن دهستوره کانی «عروض» که تایبه تی شیعه ر. سه ره رای جووته به ندی ریزمان و «عروض» که له ره هایه شیعه ر که م ده که نه وه، پیویستی مؤسیقاش جاریکی تر شیعه ر له په خشان جودا ده کاته وه و به ندیکی سیییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی په خشانیش هه یه هیند زینگه داره له به شیکی زوری هه لبهستی به رزتر ده کاته وه به لام ئەمه سنووران له نیوان په خشان و هه لبهستدا نابه زینی و تایبه تیه کانی شیا ن تیکه ل به یه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیه ش ناشاریته وه که پیکهینانی مؤسیقا و زینگه له په خشاندا ده رفه تیکی فره وانتری هه یه تا هه لبهست له و روه وه که په خشان جووته به ره لهستی «کیش و قافیه» نه فه سی نا برن و مه ودا ی لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی هه لبهست ده دات ئەوه یه که کیش و قافیه زینگه ییکی تایبه تی خویان هه یه ده یخه نه ناو هه لبهست و هه ندیکی بو تیدیننه وه له ئەرکه قورسه که ی دروست کردنی مؤسیقا له و مه ودا یه که کیش و قافیه که ته سکیا ن کردوته وه، رهنکه ئەمه ش با به تیک بیت له وهی پنی ده لاین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه له و هونه ره ی به ریکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانه ی یه ک وشه وه، تیه ه لده کشی به ره و به رزایی ده سه لات و مه هاره تی له راده به در. له و ته رزه جیگایانه دا مرؤفی شیعه ردوست راسته وخو ده که ویتته که لکه له ی به یه کدی گرتنی نمونه کانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیره کانی هه موو رۆژه لاتی موسولمان نهک ته نها هی کورد.

یه کیک له و نمونه هه ره به رزانه که خو ی له ریزی چه ند به ی تیکی تری یه کجار به رزدا دیت ئەم به یته یه:

حه لالی بی نیکاحی حوری «عینم»

به جووته نازیری شه رع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبىي بە رېنوووسى سەردەمى نالى بنووسرىتەو تەكو ھەموو واتاكانى بېتە بەرچاۋ:

حلالى بى نكاحى حور عىنم بە جوتە ناظرى شرع و فتاوى

جارى با لەپېشەو ھەو ھەو بلىم، سەرلەبەرى بەیتەكان ھەر لە يەكەمەو تا كۆتايى، تا ئىستا بە نەزانراوىي و شراوھىي ماونەتەو. ئەو ھەندەي دىبىتەم و بىستىبىتەم يەككە مەعناي لى دابنەو ھەو ھەو شويىنە سەختەكان نەداو و بە پىي دزىلكەي ھەو دەربازكردن لىيان دوور كەوتوتەو ھەيا بە ھەندى گرى شاردنەو تەگەرەكانى خستونەتە تارىكايىو، ھەيا ھەيە تىكرايىكى مەعناكەي گوتو ھەو بى ھەو بە وردىي واتاكان بەسەر وشە و پستەكاندا بېرىت. كەس نەھات بەراشكاويى پىمان بلى ئەم بەیتە بە راست و رەوانى و بى قورت و گرفت چى مەبەستە:

صداق و روونمايى وھصلى شاھىد لەگەل شايى كەران بى دەنگ و داوا

تەنانەت كەسم نەدەيت قوّل و باسك لە ساغكردنەو ھەي دارشتنى دوو مەصرەكە ھەئمالى و بلى ئايا «صداق و روونما» يە ياخود «صداقى روونما» يە ياخود «صداق و روونمايى وھل» ھەيا «صداقى روونما و وھصل» ھەيا شتىكى ترە، ئەگەر ھەركامىك لەمانە ھەيا ھى تر بى واتاكەي چى، شاىكەر كىن؟ كە نالى وىنەي يار لە دلدا دابنى و پەردەي بووكىنى لە چاوى ھەو ھەو دروست بكات ئەم شاىكەرەنە چىان بەسەر ئەم ماملەتە بى دەنگ و داوايەدا ھەيە؟ چو دەشئ شاىكەرى عادەتى لە ماملەتى نيوانى ھەبىبە و چاۋ و دل نالى بەشدار بن؟ كە بەشدارىش بوون بوچى بى دەنگ و داوا بن؟ دەبىنى ئەم تەرزە واتا لىكدانەو ھەيە نە لەگەل بەیتەكەدا رىك دەكەوئ و نە لەگەل واقىعى ژيان دەگونجى نە بە ھىچ جورىك لە نالى دەوھىتەو. ھەو خافلاندىن بەم شىو ھەيا ھەيا نالى نامان گەيەنئە ھىچ شتىك و بايى زەر قەناعەتىش ناكات... من دىتوومە ئەم بەیتە بەم شىو ھەيا نووسراو:

صداق و روونما وھصلى شاھىد لەگەل شاىكەرەنە بى دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە كەرستەي راوكردن، واتە دانە و داو. رەنگە وا بزانتى ھاتنى بزوينى «ا» لە كۆتايى وشەي «داو» دا شتىكە پىچەوانەي دەستوورائى زمانى كوردىي، بالەم رەواندەو ھەي ئەم گرىبە زور ئاسانە، ئاسانىكەشى لە رىي ھىنانەو ھەي نمونەي ترى و ھەك ئەم لە شىعەرى كوردىي پەيدا دەبى. شاعىرىكى كورد «وا بزانتى زىوەر» دەلى:

عەرھق نىە لە عالەما كە لا بەرى لە دل غەما

ئەم دېرە شىعرە راست و دروستەش وەك هينەكەى نالى، هاتو لە كۆتايى وشەى «غەم» بزوينىكى
«ا»ى داناو. بەيتەكە لە بنەرتدا دەبوو بەم شىوہيە بيت:

عەرەق نيه لە عالەما
كە لابەرى غەم لە دلا

شاعير لەبەر قافىەى شىعر وشەى «غەم»ى گوزاوتەتوہ جىي «دل» و بزوينەكەى دلشى پى داوہ كە
كورت كرايەوہى «دلدا»يە.
مەلای گەورە لە مەدحى ھۆزى ميراودەلى ئەمەى گوتوہ:

شەقىكىشى گەياندە ئينگرىزى
بە بازى چوونە بەغداوہ لە دەر بەند

بە پى دەستورى ئاخاوتن دەبوو بلئ «چوونە بەغدا لە دەر بەندەوہ» ئەميشيان كيش و قافىەى شىعر
جىگوركىي بە يەككە لە ئەمرازەكانى كۆتايى وشەيىكى كردوہ بۆ كۆتايى يەككى تر.
پيش مەلای گەورە و زيوەر، نالى ئەم فەندەى بەكارھىناوہ لەو بەيتەدا كە ليرە باسى دەكەين، چونكە
ئەميشيان جىگوركىي بە بزوينى «ا» كردوہ لە وشەيىكيەوہ بۆ وشەيىكى ترى، بە تەواوى وەك بەيتەكەى
زيوەر. ديارە بەيتەكە وەھا بوہ بەلام كيش و قافىە گۆريوہتى:

لەگەل شايىكەرانا بى دەنگ و داو

ئەم بزوينەى «شايىكەرانا»ش وەك هينەكەى بەيتى زيوەر كورت كرايەوہى «شايىكەراندا»يە كە زۆر
باوہ لە شىوہ ئاخاوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جىگەدا بە لەھجەى خەلقەكە رەفتارى كردوہ لە شىعردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سيا
ھەر دەلىي مانگەشەوہ و كولمى تيا

ئەم «تيا»يە كورت كرايەوہى «تيدا»يە بە پى دەستورى تىبردنى دەنگى «د» لە شىوہ ئاخاوتنى
سلیمانى.

دەزانين لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنگ ھەردوويان وەك يەك دەنوسران «دنگ». لەبەر ئەمە
ھەلدەگرئ ئەو كەسەى كە من دەسنوسيم ديوہ ئىحتىمالە مەيلەو و ونەكەى شكلى «دنگ»ى پەسەند
كردبىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرسەندوہكەى «دەنگ»دا تەرجيح كردبىت. بەھەمە حال ئەم روالەتەى
«دەنگ و داو» وا لەبەرچاوانە، جا ئەگەر لەبەيتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كئ دەلى كە «دەنگ و
داو» خرايە بەر شىكردنەوہ، گوتەى «شايىكەران» - شايىكران بە پىنوسى سەردەمى نالى - ئەویش

روالته تیکی تری نابیی که «شایبگرن» ه؟ که هاتین نیوه بهیته که مان کرده «له گهل شایبگرن بی دهنک و داوا» واتاکه چی لی دئی؟ شایبی گر ئایا هر ئه وانهن که شایبی دهکن و دهستی یه کتر دهگرن یا خود وشه «شایبی» واتاییکی تری هه یه که دهیکاته شتیک له وانهی به دهنک و داوا یا بی دهنک و داوا دهگیرین. دوزانین واتاییک له واتاکانی وشه «شایبی» جۆریک پارهی له کوندا باوی هه بوو وهک: مه تالیک، په نابات، پوول... هتاد. که ئه م واتایه وهرگیرئ دیاره وشه «شایبی» له «شاهی» یه وه گۆراوه ههروهک وشه «شایبی» به واتای هه لپه رکئی له «شادی» یه وه هاتوه. جا ئه گهر «شایبی گر» بیته ناو هه لپه سته وه دهشی مه به سته ئه وانهن بن که پاره وهردهگرن له شایبی و که یف و هه لپه رکیدا وهک زورنائه نگیو و دههؤل لیدهر و شاباشکهر، شایبی گرتنه کهش دهنک و داوی تیدا به کار نایهت.

دهبینی چهند زهحمه ته بریاریک بدهیت له بارهی واتای سه ره بهری بهیته که، له حالیکدا پیت نه کری بریار بدهیت بۆ واتای تاکه وشه ییکی ناو هه لپه سته که، گهر بریاریشته دا واتای وشه که چیه ئه وساش بۆت نه کری بزانیته جۆری گونجانی له گهل وشه کانی تر دا چۆن ده بی؟ به کارهینانی وشه واتا مه یله و بزرکاریکه نالی زۆر جارانی کردوه وهک که له بهیته کدا وشه «باخه» ی به کارهیناوه که م که سیش نه بی نازانی به واتای «کیسه ل» ه. من خۆم ئه م واتایه م له مامۆستا هیمن وهرگرت ئه ویش له فهره نگیکی فارسیدا دیتبوو، بهیته کهش ئه مه یه:

له م دنی فراته که دهکا په شه به عه نقا
نهک له م خمی نیله که دهکا باخه به تیمساح

له نوسخه کانی دیوانی نالی له جیاتی «باخه» له هه موویاندا «باغه» نووسراوه که چ گومانیکی لی دیار نادات له گهل روالته تی تیکرای بهیته که. وشه «فراته» ش له دیوانه کاندا «قهرابه» نووسراوه که دوزانین روالته تی «فرات» له گهل «نیل» دا ریک دیت.

به هه مه حال ئه م ورده کارییانه تا ئیستا کهس نه یکردوه، منیش لیترده ته نها سرنجی نالی دۆستانیان بۆ راده کیشم ئه وهندهش به دهنگ دیم که بلیم براینه به داخه وه من جارئ هر ئه و روالته و دیمه نانه م هاتوونه ته بهرچاو که رهنگه هی تریش هه بن له بهیته که دا، نه شم توانیوه به مل مه عنای راست و دروستیاندا دابرم وهیا ته رجیحی روالته تیک به سه ره یه کیکی تر دا بدهم. به لام هه رچونیک بیت هاتنی «دهنگ و داوا» ئه گهر ته نها وهک سینه ریکی دوو وشه «دهنگ و داوا» ش بی له ناو هه لپه سته ده بی تی بخویند ریته وه و له کهس قبول ناکرئ بلئ کا که ینی ئه من ئه م «دهنگ و داوا» هم دیتبوو به لام بایه خم پی نه دان به هۆی ئه وه که له بهیته که بیگانه ن، چونکه دیاره پاش ئه م هه موو دهنگ دانه وهی فره واتایی شیعری نالی هه رکه سینک «دهنگ و داوی» وهها له هه لپه سته کیدا ببینیت خیرا لی ده چرپینی، به لکه خو شی پی هه لده داته وه.

با بیینه وه سه روکاری «هه لالی بی نیکاحی حور...» من راستی بهیته که وهها دوزانم وهک له پیشه وه نووسیم:

هه لالی بی نکاحی حور «عینم»

به جووته نازیری شرع و فه تاوا

دهستنوسم دیتوه مصره عی دوهمی وهها نووسیوه: «به جووته ی ناظری شرع و فتاوی».

بهههه حال هر کامیک لهه شپوه نووسینانه راست بن فهرقیکی بنجی به واتای بهیتهکه ناکا
ههچهند نهوهی من پهسندم کردوه ریکتر دیت لهوانی تر لهگهله یهکیک له واتایانهی بوی چوم، که
نهمهپانه: «هلالی بی نیکاحی، عینم»

لیره به پیشوه هه رجاره وشه «عینم» مدهخته ناو کهوانهوه بوه ریم هه بی، دواتر که دهکهومه
سه ر شیکردنهوهی بهیتهکه، به پی داخواری واتا تلفظهکهی بهینمه سه ر پینووسی کوردیی نوی. لیره دا
وشه «عینم» که یهکیکه له خویندنهوهی «عینم» ی سه ردهمی نالی واتای بهیتهکه بهم جوړه به دهستهوه
دهدات:

هلالی بی نیکاحی حور، چاوم
به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

دهزاین «نیکاحی حور» له بههشتدا هه لاله، نهم هه لالییهش مه علوم کراوه هه م له شهرعدا و هه م له
«ههتاوا - فتاوی» دا. دهشی «فتاوی» ریژه جه معی وشه «فتوی» بی که واتای ههتاوان به گشتی
دهگریتهوه، مه بهست کتیی «فتاوی» ی «ابن حجر» بیت که یهکیکه له کتیه عومدهکانی نیسلام.
«نکاح» به واتای ماره کرده، به لام لیره دا که نیکاحه که له نیوان خوړی و چاودا بی دپاره هه ر دیتن
مه بهسته. دیتنی نافرته له نیسلامدا هه رامه، وهک دهزاین، به لام له هه مان ری «شهرع و ههتاوا» وه
دیتنی خوړی هه لاله که واته چ بهیته رعی و ناجایه زی رو نادات که نالی ته ماشای «هه بییهی مالیاوا»
بکات چونکه نه ویش خوړییه.

نهم هه لاله بوونه له بهیته که دا به هوی دارشتنی رستهکانیه وه ده بی، نهک من و تو یاریدهی بدهین بوه
نه هیشتنی ناته واوی و که م و که سری. نالی که ده لئ:

به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

به مه دا راسته وخو گوتوهی چاوم - که دوو چاون - دیتنی خوړیان لی هه لاله بیت، که دپاره مه بهست
دیتنی هه بییه. هه لاله بوونه که ش زور به ناسایی و ناشکرای له عیبارتهی بهیته که وه هه لدهستی که
ده لئ «به جووته نازیری شهرع و ههتاوا». لیره دا نهم مصرعه سه رله بهری ده بیته و هه ص و هیا حال بوه
وشه «عینم - عینم» که له کوتایی مصرعه یه که مه وه هاتوه. واته نیکاحی حور له چاوه کانم هه لاله
بی که هه ر دوویان به جووته ته ماشای شهرع و ههتاوا ده کن. وشه «ناظر» به واتای ته ماشاکه ر دیت،
له م ته ماشاکردنهی شهرع و ههتاوا دا چاوه کانم هه لاله بوونی نیکاحی خوړیان بوه پیدا ده بیت.
نهم واتایه له گه له نهوهی ری که دیت که مه بهست ته نها دیتنی هه بییه بیت به لام که هه ر بیین و به وشه و
واتای نیکاحه وه بلکین نهوسا شیکردنه و ییکی تر له گه له بهیته که دا ده کری.

وشه «نازیر-ناظر» هاوواتای وشه «شاهد-شاید» ه. دهزاین نیکاحی میینه له نیرینه دوو
شایدی ده وی. نهم دوو شایه ده له بهیته که ی نالیدا بوه لاکردنی ماره برینی خوړیه که له گوتهی «جووته
ناظری شهرع و ههتاوا» به دهست ده کن، نهوسا شهرع و ههتاوا خوړیان ده بن به شایه له بهستنی
نیکاحه که دا چونکه هه ر دووکیان «جووته ناظر، جووته شاهد» ن.

واتای دوهمی بهیتهکه ئەمەیه که لەم شکل نووسینەى خواره‌وه‌دا دەدیتری:

هه‌لالی بێ نیکاحی حوری عینم
به جووته نازیری شهرع و فه‌تاوا

له قورئاندا «حور عین» هاتوه.

وشه‌ی «ناظر» به‌وه‌سه‌ش ده‌لێن که حوکم و فه‌تاوا ده‌رده‌کات، واتاکه‌ش له‌وه‌وه‌ دیت که ده‌گوتری
«نظر بین الناس». نالی بۆ خۆی ئەم وشه‌یه‌ی به‌و مانایه‌ له‌ به‌یتکی تریدا به‌کاره‌یناوه:

ئه‌هلێکی وای هه‌یه که هه‌موو ئه‌هلی دانشن
هه‌م ناظمی عقودن و هه‌م ناظری امور

نالی ده‌لی: هه‌لال بوونی «حور عین» له‌ من بێ ئه‌وه‌ نیکاح له‌به‌یندا بێت به‌ بریار و حوکمی جووته
«ناظر - حاکم» ی شهرع و فه‌تاوا هاتوه چونکه هه‌ردوو «ناظر» که یه‌کیان شهرعه و ئه‌وی تریان کتیبی
فه‌تاوا یه‌ ده‌لێن حۆری بێ نیکاح و ماره‌ کردن بۆ پیاو هه‌لالن.
جگه‌ له‌م واتایانه‌ یه‌کیکی تریش هه‌یه‌ مامۆستا مه‌لا شیخ که‌ریمی بیاره‌یی و کاک فاتیحی کۆری بۆی
چوون که وشه‌ی «حور» به‌ واتایی «ره‌شایی و سپیایی» چاو بێت وه‌ک له‌ فه‌ره‌نگدا ده‌لی «حور» زنده
ره‌شی ره‌شکینه و زنده سپیه‌تی سپینه‌ی چاوه. له‌م حاله‌دا بۆ وه‌زنی شیعر ده‌بی وشه‌که «حور -
هه‌ور» بخوینرێته‌وه‌ واتای به‌یته‌که‌ش ئەمه‌ ده‌بی:
هه‌بیه‌ی مایاوا نیکاحی «حور» ی چاومی لێ هه‌لال بێت... له‌م واتایانه‌ هه‌رکامێکی په‌سه‌ند که‌یت ڕی
له‌وانی تر ناگرێ هیچ یه‌کیکیشیان به‌ نه‌سه‌لماندنی ساده‌ ناسرینه‌وه‌ چونکه هونه‌ری ره‌سه‌نی تیدا
به‌کارهاتوه‌ که‌وا ده‌میکه‌ له‌ ئه‌ده‌بی رۆژه‌ه‌لاتی موسلماندا ره‌گ داکوئاوه. واتا لیدانه‌وه‌ش چ هی ئەم
به‌یتانه‌ بێت چ هی به‌یتی تری نالی وه‌یا شاعیریکی تر بێت هه‌ر به‌وه‌نده‌ نابێ که له‌ تیکرای ده‌نگ و
سه‌دای هه‌لبه‌ست و اتا و وینه‌ییکی گشتی وه‌رگرین و بلێن ئەمه‌ته‌ مه‌به‌ستی شاعیر وه‌ک که‌ کابرای
شاره‌زووری له‌ کتیبخانه‌ی مه‌لاییکدا گوتی ئەم کتیبانه‌ گشتیان ده‌لێن چاکه‌ بکه‌ و خراپه‌ مه‌که‌، به‌لی
ره‌نگه‌ کابرا راستی کردبێ به‌لام به‌م راستیه‌ ساده‌یه‌ی بێ ئامانج و سنوور نابێ به‌ شافعی...
پێوستی سه‌رشانی شیکه‌ره‌وه‌ی به‌یتی داخراو و سه‌رپۆش کراو و مه‌ته‌لاوی ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر وینه‌ و
واتاییکی که‌ ئیددیعای هه‌بوونیان ده‌کات له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌دا بیان باته‌وه‌ بۆ ئه‌و وشه‌یه‌ و رسته‌یه‌ی که
لێیه‌وه‌ ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه‌. نه‌ختیک به‌وه‌ چهند رۆپه‌رێ دوایه‌دا بگه‌رپۆه‌ ده‌بینی گوته‌ی «هه‌لالی بێت نیکاح،
هه‌لالی بێ نیکاح» هه‌ر جاره‌ روه‌ له‌ ئامانجیک ده‌کات و ده‌پینکیت، ئەگه‌ر له‌ به‌یته‌که‌دا وه‌یا له‌ شوینیکی
تری هه‌لبه‌سته‌که‌دا ئامانج و ڕی و جی بۆ یه‌کیک له‌ شیوه‌ خویندنه‌وه‌کان نه‌دۆزیته‌وه‌ دیاره‌ ئه‌و شیوه‌یان
ده‌پووجیته‌وه‌ به‌لام دیسان ده‌بی په‌له‌ نه‌که‌ین له‌ پووچاندنه‌وه‌ی ئه‌و شیوه‌یان چونکه له‌وانه‌یه‌ ئامانج و ڕی
و جیشی هه‌بی له‌ شیعره‌که‌دا و ئیمه‌ چاومان نه‌بیینیت وه‌ک ئۆینی دامه‌ و شه‌تره‌نج که‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌ی
یاریه‌که‌ هه‌یه‌ و شاره‌زا نه‌بی تیناگات، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر هیچ ئامانجیکیش نه‌دۆزرایه‌وه‌ وه‌یا نه‌بوو که‌وا

تیریکی واتای تیگیږیت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوه‌ییک له لاره بۆ ناو هه‌لبه‌ست هه‌رچه‌ند شیوه‌که‌ش خوی به واتاییکه‌وه نه‌به‌ستته‌وه وهیا به‌سه‌ر بنگه‌ییکه‌وه نه‌وه‌ستته‌وه و وهک دووکه‌لیش ره‌ه‌وا که‌ویت چونکه هه‌موو وینه‌ییک له هه‌لبه‌ستدا ده‌بیته هوی تیروپیری و سامانی داپشتنه‌که‌ی به مه‌رچیک هه‌ناسه‌سواری و ناله‌باری و عه‌یبی ئه‌وتویی په‌یدا نه‌کات. شاعیر له گه‌رمه‌ی هه‌ل‌ژانی سۆز و عاتیفه‌یدا لایه‌نی ئاراییشت و جوانکاری و هونه‌ر فه‌رامۆش ناکات و هه‌میشه‌ خه‌ریکه به پیتی ده‌سه‌لات و لوان، دراوسینه‌تی نیوان شیوه و ناوه‌پۆک بکا به پیه‌نده‌ییکی سووده‌خه‌ش، دیاره له‌م مه‌یدانه‌شدا هه‌تا‌کو شیوه‌ پرره‌نگ و وینه و نه‌قش و نیگار بی‌ پتر لیتی ده‌وه‌شیتته‌وه ببیت به زه‌رفی واتای ورد و ناسک و شه‌نگ. نالی خوی له به‌یتیکی زۆر به‌سۆزدا ئه‌مه‌ی گوتوه:

له جگه‌ر گۆشه‌یی شیعرم مه‌ده مه‌عنایی خراپ
بی‌ خه‌تا که‌س نیه‌ پارزی که له ئه‌ولادی دری

مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی خراپی شیعریش له سێ رییازی راسته‌ شه‌قامه‌وه دیت جگه له لاری و کویره‌پیی ئه‌وتۆ لیره‌دا جیی باسکردنیان نابیتته‌وه، یه‌کیک له‌و رییازانه‌ ئه‌وه‌بوه که لیتی ده‌وام و ئیستاش دیتته‌وه پێشمان:

رییازی یه‌که‌م: مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی هه‌له و چه‌وت و که‌موکه‌سه‌ر.
رییازی دوهم: له لاره خواستنه‌وه‌ی واتا بۆ ناو هه‌لبه‌ست.
رییازی سێیه‌م: که‌م کردنه‌وه‌ی مه‌عنا و سه‌رینه‌وه‌ی جوانی و ئاراییشت، که ئه‌مه‌یان یه‌کجار له هی دوهم ناپه‌سه‌ندتیه‌.

ئه‌م رییازه‌ی سێیه‌مه که پووچاندنه‌وه‌ی نرخی هه‌لبه‌ست ده‌گریتته‌به‌ر ئه‌گه‌ر له ئه‌نجامی نه‌زانینی ساده‌وه بیت عوزری نه‌زانین شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات، زیانیشتی زۆر که‌مه‌تر له‌وه‌ی به ئانقه‌ست وهیا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی تری زاتی بیت پیره‌ویی بکریت چونکه مرۆفی نه‌زانی ساده‌ ریگای تیگه‌یشتن و فیروون له‌ پرووی خوی و حه‌قیقه‌ت داناخات، به‌ خۆپاڤیش به‌رده‌وام نابێ له‌سه‌ر کزکردنه‌وه و کوژاندنه‌وه‌ی تروسکه‌کانی واتا و ئاراییشتی هه‌لبه‌ست به‌ پینچه‌وانه‌ی مرۆفه‌که‌ی تر که بریاری داوه چ راستییان نه‌سه‌لینی مه‌گه‌ر ئه‌و راستیه‌ی که دلخوازی خوی و مه‌به‌سته‌ زاتییه‌که‌ی بیت.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م به‌ده‌یه‌یه‌ رووناکه‌دا ریمان هه‌یه‌ بلین پیوستی هه‌ره سه‌ره‌تایی به‌سه‌ر شانی شیکه‌ره‌وه‌ی شیعری شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یه‌وه ئه‌وه‌یه چاو و دل و هه‌ست و نه‌ستی خوی بۆی نه‌چوه، هه‌میشه‌ش له‌م و له‌و په‌رسی به‌لکو، کوردیی گوته‌نی خوا و راستان، ماناییکی شرایه‌وه بیسی له‌وانه‌ی به‌ په‌رسی نه‌بی نه‌گاته ده‌سه‌لاتی مه‌حدودی خوی.

به‌ولای ئه‌م پیوستیه‌ سه‌ره‌تاییه‌وه پیوستی تری سه‌خت و زه‌حمه‌ت زۆرن بۆ گه‌یشتن به‌ توانای پله‌ به‌زه‌که‌ی دیراسه‌ی شیعری نالی وهیا هه‌ر یه‌کیک له‌و شاعیره‌ ناوادارانه‌ی ئیسلام که ناویان له مه‌یدانی ورده‌کاری و فره‌واتایی و توێکلداری و سه‌دتوژا لیدا ده‌رکردوه. به‌ عاده‌ت هه‌موو شیعریک و هه‌موو هونه‌ریک و هه‌موو به‌ره‌میکی جوان و ورد جوژه داپۆشراویکی تیندایه که جودای ده‌کاته‌وه له‌ گوته‌ی بازاریی و به‌ره‌می ساکار له‌ پرووی ئاسانی و زه‌حمه‌تی تیگه‌یشتنه‌وه که ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌یکه نابێ چاو

و میسکمان لئی بره‌ویته‌وه و بییته دوشمنی، به پیچه‌وانه ده‌بی لئی رازی بین و که‌یفمان پیی بیت چونکه له هر زحمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جوره سه‌ره‌ژوور چوون و پیشکه‌وتنیکی هه‌یه که جیی شانازی پیوه کردنه نه‌ک لی زویر بوون.

تاوانبار کردنی به‌ره‌می پیشکه‌وتوو خوی له خویدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بیین ئەم دستورانه و مه‌بده‌ئانه به‌سه‌ر شیعره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیکی زوری شیعره‌کان به مه‌یدان و دانگ پیش تیگه‌ییشتنی ساکار که‌وتوونه‌ته‌وه. به نمونه‌ی روون کردنه‌وه ده‌لیم بۆ تیگه‌ییشتنی ته‌واوی واتای سه‌ره‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئه‌ی ساکینی ریازی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره» ده‌بی چهن‌دین مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئەو سه‌رده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هۆنراوه‌ته‌وه:

۱- شاره‌زایی به سه‌راجومه‌ییکی ئەده‌بی کۆنی ئیسلام.

۲- شاره‌زایی به زوربه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.

۳- شاره‌زایی به «منطق - ژیربیژی».

۴- شاره‌زایی به مه‌شرب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوژی نالی.

۵- شاره‌زایی به له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندی گوته و واتای داخراو.

سه‌ره‌رای ئەمانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکی راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوهر بیت ئەگه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره و ده‌ست و پی لیکدانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابی بۆ تیگه‌ییشتنی ئەم دوو به‌یته:

شوپه‌هی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئەون

نیسه‌ت به هه‌ردوو وه‌جه وه‌کوو نور و سیبه‌ره

بوره‌انه صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه نوره نور

بی ظیلله ماسیوای به دوو نیسه‌ت موعه‌به‌به‌ره

ده‌بی لی‌ردها قسه‌ی دریژ کورت که‌ینه‌وه بۆ ئەوه جله‌وی خامه باده‌ینه‌وه سه‌ر لایه‌نی «خو لادان» له ره‌وشته ناجایه‌زه‌که‌ی رووتاندنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست له واتا و ئاراییشت.

نالی که ئاگاداری خویته‌ی چی کردوه له جیهانی پر ئەفسوونی واتادا، چهن‌دین جار په‌رده‌ی میسک و گوئی ئەدیانی له‌راندۆته‌وه به گوته‌ی سه‌ریچی پر به‌ده‌م و پر هاوار بۆ ئەوه‌دی ورد بنه‌وه له واتای شیعره‌کانی و ده‌ستیان بگاته گه‌وه‌ره قه‌پیلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌لبه‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خونه‌زان کردن و بیباکی و سه‌رپۆیی و ته‌سکپۆیی هه‌یه به ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له ئاست شیعره‌کانی چونکه عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من انذر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئه‌وی که‌س بی ئەلفیکی به‌سه». سه‌یری چهن‌د به په‌رۆشه‌وه له بن گوئی ئەدیب و شیعره‌دۆستی کوردا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دور و گه‌وه‌ره ئەمما

غه‌وواصی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه

پر دانه‌یه ئەمما نه وه‌کو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم وتوووه نه‌ک وه‌کو گۆلی مه‌ره‌زانه

ته‌نانه‌ت له وشه‌ی «به‌حری غه‌زهل» دا دانه‌ گه‌وه‌ه‌ریکی واتای داناوه‌ که ئە‌گه‌ر بۆی قوول نه‌بینه‌وه
ده‌ستمانی ناگاتی. ئە‌م «به‌حر» ه‌ که له‌ته‌ک گۆلی مه‌ره‌زه‌دا دابنریت ده‌بیتته «ده‌ریا» له‌ پرووی قوولی خۆی و
ته‌نکی گۆله‌ مه‌ره‌زه‌وه، که ئیزافه‌ وه‌لای «غزل» یش بکریته ده‌بیتته «به‌حری عروض». سه‌پیش له‌ وه‌دایه‌ که
به‌یته‌کان به‌ دوا به‌یتیکی تر دا دین ئە‌ویش له‌لای خۆیه‌وه‌ ه‌یزیکی زیادیان پی‌ د‌دا. پیشتر نالی گوتوته‌ی:

له‌و شیخه‌ به‌ که‌م مه‌گره‌ که شیخه‌ نه‌ مریده
ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه

وشه‌ی «بزانه» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا به‌ پ‌واله‌ت واتای «اعلم» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشی، به‌لام راستیه‌که‌ی
ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌م واتایه‌ فری به‌سه‌ر ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی به‌یته‌که‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ نالی ده‌یه‌وی ه‌ه‌جووی
شیخه‌که‌ بکات نه‌ک پ‌نیدا ه‌ه‌ل بلی. وشه‌ی «بزانه» جهمعی وشه‌ی «بز» ی فارسیه‌ به‌ واتای «بز» به‌
پ‌نیه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته «ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه» که ده‌زانین بزنیسه‌ ریشی درێژه. که‌واته
نالی حه‌قیه‌تی گورج پ‌یمان بلی «به‌حری غه‌زهل...» ه‌تاد چونکه‌ تازه‌ به‌ تازه‌ وشه‌ی «بزانه» ی کردۆته
گه‌وه‌ه‌ر و خستۆتیه‌ به‌حری غه‌زله‌وه‌. ئیمه‌ که‌ چاومان ئە‌م ورده‌کارییه‌ نه‌بینی خه‌تای چاومانه‌ و له‌به‌ر
ب‌یباکی وه‌یا درشتبینی خۆمانه‌ له‌وه‌شدا چ حه‌قیکمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ چونکه‌ نالی ر‌پی ه‌ه‌موو
گله‌ییکی لی بریوبه‌وه‌. پ‌یم بلی ده‌بی ه‌ه‌لوئ‌یستمان له‌ ئاست ئە‌م به‌یته‌دا چی بی؟

نالی به‌ داوه‌ شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی شیع‌ر
بۆ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه

ئیمه‌ که‌ بزانی نالی داوی بۆ ناوینه‌ته‌وه‌ چۆن ره‌وایه‌ سووک به‌سه‌ر شیع‌ره‌کانیدا تپه‌رین! ئە‌م سووک
تپه‌رینه‌مان یه‌کسه‌ر پابه‌ندی داوه‌کانمان ده‌کات و چ عوزرێکیشمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نابێ چونکه‌ وه‌ک گوتم
«لقد اعذر من انذر». ب‌یگومان ده‌بی ه‌ه‌ر ئە‌م به‌یته‌ خۆی داوی وه‌های تپدا بی که ئە‌گه‌ر ورد نه‌رۆین
پ‌نیه‌وه‌ بین. من یه‌ک دوو داوم لی ه‌ه‌لگرتۆته‌وه‌ ه‌ونه‌ره‌که‌ش بۆ نالی ده‌گه‌رپ‌ته‌وه‌ چونکه‌ خه‌به‌رداری
کردمه‌وه‌ له‌ داوه‌کانی. یه‌کێک له‌وان ئە‌مه‌یه‌ که‌ شیع‌ره‌که‌ به‌ شیوه‌ییکی تر بخوینرپ‌ته‌وه‌ چونکه‌ له
ر‌ینووسی کوردی کۆندا ه‌ه‌ردوو خویندنه‌وه‌ جایزه‌: «نالی به‌ داوه‌ شیع‌ری ده‌قیقی خه‌یالی شه‌ع‌ر»
به‌مه‌دا خه‌یالی داوه‌ موه‌ باریکه‌کانی یار بۆته‌وه‌ داوه‌ شیع‌ری غه‌زله‌که‌. وه‌صفی «دقیق» یش ده‌شی بۆ
شیع‌ره‌که‌ و بۆ شه‌عه‌ره‌که‌ بگه‌رپ‌ته‌وه‌ وه‌ ه‌ه‌ردووکیان ببنه‌ ئە‌و داوه‌ که‌ بۆ شاعیرانی ناوه‌ته‌وه‌.
«خه‌یالی شه‌ع‌ر» یش ه‌ه‌لده‌گرئ «اضافه‌ی بیانی» بیت نه‌ک «اضافه‌ی حقیقی» ئە‌وساش واتا که‌ی ئە‌مه
ده‌بی «ئە‌و خه‌یاله‌ی وه‌ک شه‌ع‌ر باریکه‌». ئە‌مه‌یان داویک.

داوی دوهم له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دایه‌. که‌ ده‌لی «سه‌د داو» له‌ نووسیندا دوو پ‌یتی «د» ده‌نوسری به‌لام له‌

گوتنه وهدا يهك «د»ى گوشراو دهدر كينرئيت. نهختيك زمان رههاكه له گوشيني «د»كه وشهكان دهبنه «سهداو - سهداو» مصرعهكهش ئه مەى لئى دئتهوه «بؤ ئه و كهسهى كه شاعيره سهداوى نايهوه».

چاويك به غهزه له كهدا بگيريهوه دهبنى دهيان وشهى وههاى تئدايه كه هه مووى واتاى «ئاو» رادهگه يه نن چ به حه قيفهت بئ چ به مهجاز وهيا ته ئويل وهك وشهكانى «ته پيى - به هار - پشكو كوژانه وه - گولگه شان وه - خه لووز كوژانه وه - فيض - نار مردن - خاكزيانه وه - هه نجير - شير - صاف - طفلى عينب - ريشانه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - تهرايى عيشق - به فر - سارد و گهرمى خه جالهت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزه م - فرات - نيل ...».

له بهر تيشكى فنونى شيعردا هه موو ئه و وشانهى دژى ئاو و تهرايىن وهك «پشكو، مه جمهر، خه لووز، وشكى، عاصى، نار، خاك...» له پيى «مفهوم المخالفه» وه، ئه وانيش واتاى ئاو و تهرايى ده به خشن وهيا تارمايان ده خنه ناو به يته كانه وه. نالى زور راستى كردوه كه ده لئى به داوه شه عرى خه يالى شيعر سهدا «ئاوى» نايه وه چونكه سه ره له بهرى به يته كانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر وردبيني و خورد كردنه وه و بوچوونى شاعيرانه په كمان كه وتوه بؤ دئتنى ئه م هه موو ئاو و تهراييهى كه خه ريكه دامه نى خه يالى شيكه ره وه ته ر ده كاته وه.

له م نووسينه بهر ته سه كهى كه به ئه سل بؤ گوتار ده ستى پئى كراوه و له ژير ئه و ناو نيشانه دا كه سايهى به سه ردا هئناوه، چى تر مه وداى به دواكه و تنى تايبه تيه كانى شيعرى نالى پهيدا نابئت چونكه هه ولدانى گرته بهرى هه موو ئه و تايبه تيانه وا داخوازيى دهكات له پيشه وه ناو نيشانه كه بگورئت و له جياتيى «چه پك» وشهى «گولزار» خوى ببئته ناو نيشان، نووسينه كهش له گوتاره وه بكرئى به ديراسهى دوور و قوول و پشوو دريژئى چند سهاله. كوردى گوتهنى، ئه م درهنگه به م زوه راناكات، له بهر ئه مه لئره وه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لابسئيك كه له يه كه م ئالقهى ئه م ريزه گوتاره دا كردوومه ته به لئين و تا ئئستا وهك قه رز هه ر به سه ر شانمه وديه ئه و يش لابسئى «ناوه روك» ه له شيعرى ناليدا.

له تئكراى ئه م نووسينه دا، به پيشه كى و ريزه گوتاره كانيه وه، تا راده بيك زمانى خامه گفتوگويه كى له بارهى ناوه روكه وه كردوه هه ر چه ند ناوه روكه كهش مه به ستى بنجى گفتوگويه كه نه بو بئى، وه يا خود به شئيكى كه م له ناوه روكى هه موو شيعره كانى نالى باس كر ابئت، چونكه شئيكى ئاشكرايه واتاى هه ر به يتيك و غه زه لئيك و قه صيده بيك هه نديكى تئكراى ناوه روك به بهر خوى دهدات، جا به ناوى ناوه روكه وه بئت يا خود له زمينى مه به ستئيكى تر دا بئت وهيا هه ر به جارئ چ ناو نيشانى نه بئت.

ئه وهى راستى بئ ئه گه ر له باسى ئه ده بى، وهيا مرؤفايه تى به گشتى، خو مان نه كه ين به و قه سابهى كو شته په ل په ل ده كا و هه موو ئه ندامه كانى له يه كتر جودا ده كاته وه، هئچ رئگه بيئكى راست و ره وا نيه لئمان سه له لئنى كارى ئه ده بى له به ريه ك هه لوه شئين و سه ر و ده ست و پئى و كه وول و هه ناوى له يه كتر جودا كه ينه وه و به خو شمان بلئين خه ريكى كرداريكى خالقانه ين چونكه به ره مئى ئه ده بى هه مووى به يه كه وه ده زئى و پئيش زانئشى به يه كه وه له هه ناوى خاوه نه كه هئى رسكاوه و فراژوو بوه. وا ده بئى ناوناوه به ناچارى باسى لايه نيئكى يه ك له و به ره مه ئه ده بئانه ده كه ين به ناوى شئير دئنه وهى ئه و لايه نه كه خوى به ته نها مه به سته له روون كردنه وه دا ئئتر له تئكراى به ره مه كه داده برئت و به سه ره بوئى باسى ده كرئت له حالئكدا ده زانئ هه موو لايه نه كان به يه كه وه هاتوون و تئكرايان به شدارن له هه لئانى له ش و وا تا و شئوه و شئوازيى كاره كه، هه ر تاكئيكئش له و لايه نانه مه يله و تئكه ل له گه ل ئه وانى تر دا وهيا به دواى

پئوهندیی بهوانی ترهوه بهستراوتهوه که ئه مه ری نادا لهیه کتر جودا بکرینه وه بی ئه وه تیکه لیه که په کی بخری وه یا داوه کانی پئوهندیی بچرین.

ئه م ناچاریهی په له په لکردن ده بی له سنووری مه عقولدا بوهستی، مه عقولیه تیش له وه وه دیت زهره ری بی پرپونه وه به به ره مه په له لکراوه که نه گات، زهره ره که ش به زوری بریتیه له مانه.

۱- نه هیلانی تیکه لیه که و هه لبرینی داوه کانی پئوهندیی به و جوره ی که له نرخ و بایه خی هه موو لایه کیان که م ده کاته وه چونکه دیاره تینه خویندنه وهی ئه و شتانه ی که هاوبه شن له پیکهینانی نرخیکدا ده بیته شارندنه وهی نرخى هاوبه شیه که که خوی به شیکه له نرخه که.

۲- بیئاگایی له وهی که په له لکردنی به ره مه به ناچاریی ده کریت و ره وا ده دیتیت، چونکه بیئاگایی له م راستیه یه کسه ر ده بیته هوی بی په روایی له ئاست هارمونی و هاوبه شی و تیکه سترانی ناوه کی سه رله به ری به ره مه که. چ فه رقیکیش نیه له بهینی ئه وهی بی په روایی نرخى به ره مه پی شیل بکات وه یا خود تینه که بیشتنی ساده، چونکه به عاده ت نه زانینه که خوی بنگه ی بی په رواییه که یه.

۳- دووباره نه خسته وه سه ری کی په له لکراوه کان بۆ پیکهینانه وهی سه رله نوپی به ره مه که. تو که هاتی به رخیکت کوشته وه و ئه ندامه کانی له یه کتر جودا کردنه وه و هه ری که له وانت به جوری سه ری خۆ وه صف کرد، تیكرای وه صفه که ت نابیته وه صفی به رخه که چونکه به رخ سه ر و ده ست و دونگ و که ول... و قاچه کانی به یه که وه ن، سه ره رای به یه که وه بوونیان یه کتریش ته واو ده کن، ئه مه ش حاله تیکه هه موو شتی زیندوو تیدا به شداره، نه ک هه ر زیندوو هه موو شتی زور لایه ن و موته کامیلیش وه ک زیندوو وایه که لیکدا برینی که رته پیکهینه ره کانی ته کاموله که ی ده کوژی. به و پتیه ده بی دواى هه لوه شاندى ناچاریی به ره مه، سه رله نوپی به یه کتردا بدووریته وه و به دروستی و ته واوی و سه رله به ری ته ماشای بکریته وه. له من به پیشه وه نو سه ر هه بووه ئه م رایه ی ده برپروه، ته نانه ت دابه ش کردنه که ناو ده نی «دابه ش کردنی میتافیزیکی». لیره دا من قسه ی غهیری خۆم دووباره ده که مه وه که باوه رم پیی هه یه.

له م کاره ی دابه ش کردن و په له لکردنی به ره مه ی ئه ده بی بۆ مه به سی شیکردنه وه و تیگه یاندى، ئه وی له هه موان قاچ خلیسکینتره عه مه لیه تی لیکترازاندنی ناوه رۆک و شیوازه چونکه له مه دا دوو کۆله که ی سه ربه خۆ له ژیر هه یکه لی به ره مه ده رده کی شری ت، له حالیکدا هه لبرینه وهی به شه کانی ناوه رۆک ده بیته که رتکردنی یه ک کۆله که هه رچه ند گرنگ بی وه یا گرنگتریش بی له کۆله که که ی تر که شیوازه. به راستی له یه کتر جودا کردنه وهی ئه م دوو به شه پیکهینه ره ی به ره مه ی ئه ده بی که متر نیه له ئیعدامی به ره مه که چونکه ناوه رۆک و شیواز وه ک جه وال و گه نم وه یا خود کیسی کاغه ز و بامیه نیه هه ری که به جوداوازیی له لایه که وه هاتن و ناوه رۆکه که له جه وال و کیسه ی شیواز کرابیت و دواتر لئی ده ربهینریته وه چ زهره ریش به هیچ لایه نیک نه گه یشتی. پئوهندیی شیواز به ناوه رۆکه وه پتر و به هیزتره له جۆش پیخواردنی دوو پارچه مه عده ن چونکه ده شی دواى جۆش خواردن سه رله نوپی له جه مسه ری نیوانیا نه وه له یه کتر جودا بکرینه وه که چی شیواز و ناوه رۆک له جه مسه ره وه به یه کتر نه گه یشتون به لکو وه ک له شی مروف و پیسته که ی به یه که وه نمایان کردوه و هه موو له شه که و هه موو پیسته که، ده ورانده ور و سه رله به ر، جۆش خواردووی یه کترن، نه خیر پیسته که دریزه کی شانی له شه که یه، به لام به لای ده ره وه نه ک به لای ژووره وه.

له زور نووسیناندا ده خوینیه وه، نو سه ر باسی شیواز و ناوه رۆک ده کات وه ک ئه وه ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی وهیا مروّف و تووکی له‌شی بکات، زور جارانش له‌بهر رق هه‌لگرتن له‌روالته‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه باسی شیواز «پوخسار» دهکات هر ده‌لئی میکروبی سیلی له‌له‌شیک سیلی له‌له‌شیک ساغدا دۆزیوته‌وه. به‌راستی ئەم تهرزه بۆچوونه کاریکى دوور له واقیعه و پیوه‌ندیی به‌ئهدب و پۆشنییرییه‌وه نیه.

چهند سه‌یره یه‌کیک هه‌ز له‌خانوو بکات به‌لام رق له‌ده‌رگه و په‌نجه‌ره و که‌فمائی دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر ئەم بۆچوونه هه‌له‌یه وای کردوه ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیته له‌کاتی باسکردنی ئەده‌بی لی‌ره به‌پیشه‌وه.

من له‌نووسیندا وابوه به‌جۆری سه‌ره‌خۆ له‌شیواز «پوخسار» دوام به‌لام له‌به‌رخاتری ئامانجیکى تایبه‌تی بوه نه‌ک له‌بهر بروا کردنم به‌ره‌وا بوونی لیکتراناندنی شیواز و ناوه‌رۆک. من له‌م نووسینه‌ماندا وه‌رامی هه‌ندی بیروپرای چه‌وتم داوه‌ته‌وه که ده‌یه‌وئ یه‌ک جۆره ناوه‌رۆکی خۆی هه‌زی لی دهکات به‌سه‌پینئ به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له‌ئاست ئەم تهرزه ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه ناوه‌رۆک هه‌رچی ده‌بی بابیی، بای فلسیک نرخی نابئ ئەگه‌ر شیوازده‌کە‌ی بی هونه‌ر و جوانی بیته. من چی بکه‌م له‌وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه که به‌قه‌سی شه‌ت و په‌ت دربرابئ، وه‌یا گونا‌هی من و تو چی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ئاویان لی ده‌تکئ! به‌ره‌م و ناوه‌رۆک و شیواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن وه‌یاخود به‌هه‌موویان ده‌بنه‌ شتیک. هه‌لبه‌ت نابئ له‌بیرمان بچئ ئەمانه له‌ئاسمانه‌وه نه‌بارییون، زه‌نه‌ی ده‌روونی مروّفن و تیکرایان باسی ئەو ده‌روونه ده‌گێرنه‌وه و وینه‌ی ده‌کیشن هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا که مروّفه‌که له‌پئی وشه‌وه ده‌یه‌وئ وینه‌ی واتا وه‌یا مه‌به‌ستیک بکیشیت.

به‌ره‌می ئەده‌بی وه‌یا هونه‌ری که به‌چه‌کە‌ی هه‌ست و هۆشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌وه‌ نه‌فس و هه‌ست و هۆشه‌دا، قیاسیان له‌به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی رووتیش، ناکرئ که بریتییه له‌ریزکردنی ماده‌ی رووت به‌سه‌ر یه‌که‌وه وه‌یا ته‌عبیردانیکى سارد و سپ بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرئ له‌سروشته‌دا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلوو...) وه‌یا زانیاری (وه‌ک ده‌ستووراتی هه‌نده‌سه، ئاسمان، ریازیات به‌تیکرایئ، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌نه‌فس و ویژدانی دروستکه‌ره‌کە‌ی وه‌یا دۆزه‌ره‌کە‌ی نابیت، له‌وه‌ نه‌فس و ویژدانه‌شه‌وه هه‌لناکوئین چونکه‌ بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه و به‌پئی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان وه‌یا تاقیکردنه‌وان مروّف لیبان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریی ئەو بوونه سه‌ره‌به‌خوییه‌ی نیه، به‌پئی یاسا و ده‌ستووری قه‌رارده‌ش په‌یدا نابئ، له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس و ویژدانی خاوه‌نه‌کە‌ی قووت نابیته‌وه.

به‌لئ راسته که بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریش نابئ، به‌ر له‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریش نابن، به‌ر له‌وان مروّفیش نابئ به‌لام ئەم په‌ک که‌وتنه له‌سه‌ر ماده بۆ په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ر نابیته به‌شیکى ئەده‌ب و هونه‌ره‌که هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه به‌شیکى خانوو وه‌یا ده‌ستووری ئەرخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتیی و کاری خۆی دهکات هه‌رچه‌ند ئەرخه‌میدسیس نه‌با وه‌یا نه‌یدۆزیبايه‌وه. به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌کە‌یه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وه‌یاخود له‌گه‌ل ئەو وینه و واتایانه که پیشتر له‌ته‌فاعولی ئەوتویی په‌یدا بوون، زور جارانش ژوورخانی فیکری ئەوه‌نده ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ر چ پیوه‌ندیی راسته‌وخۆی به‌ماده‌وه نامینئ وه‌ک ئەوه‌ی که وینه‌ی بی سه‌روپئی ناو ئەفسانان بکرئ به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وه‌یا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەرەتدا رەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەرپه‌خۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرەل‌دانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستورەکانی دەوستان تا رادەى پەکخستن و بئى بايەخ کردن، وەک ئەوهی که سوود وەرگرتن لە جانەوه‌ریک دەبێتە هۆی تەقدیس کردنی ئەو جانەوه‌ره، که ئیتر سوودی لى وەرناگیرى، سوودەکه بوو بەهۆی تەقدیس، تەقدیسەکەش سوودەکهی کوشت. کورته‌ی قسه‌ی دريژ ئەوهیه، ئەدەب و هونەر وەک زۆرینه‌ی دیاردەکانی کۆمه‌لایه‌تی و ئایین و باوهر و نهریت... و هتاد، بەره‌می زاتین لە ئاکامی تیکه‌ل بوونی زات لەگەل مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیه بلیم تیکه‌ل بوونی زات لەگەل تیکرایى دەرۆبەر بە باری مادى و مەعنه‌وییه‌وه بە هەموو چاک و خراپیه‌وه له‌وانه‌ی دینه‌ی بەر هەست و هۆشی مرۆفەوه نەک تەنها «مادە» که بەشی تەفسیری راستەوخۆی ئەدەب و هونەر ناکات.

بێگومان یه‌کێک لە عامیله‌کانی دەرۆبەر، رابەر و فیترکەر و مامۆستا و دەر‌سده‌ره که‌وا پتر لە مادەى که‌ر و لال وه‌یا نهریتی قالب به‌ستووی بێگیان وه‌یا به‌رژوه‌ند و سوودی دهور‌دراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنه‌ سەرچاوه‌ی کارتیکردن. چونکه رابەر و مامۆستا که‌ خۆیان به‌قه‌دەر هەر ماده‌ییکی ئەم جیهانه‌ی مادەن، زمان و مێشکیشیان هه‌یه‌ به‌کاری دینن بۆ ئیقناع کردن وه‌یا ترساندن وه‌یا به‌هه‌له‌ بردن وه‌یا پێی راست نیشان دان «که رابەرکه‌ به‌راستی ده‌زانى، له‌وانه‌شه‌ چه‌وتترین ریگا بێت» وه‌یا به‌ کوشت دان... وه‌یا... وه‌یا.

له‌بەر تیشکی ئەم لیکدانەوانه‌ و تیبینانەدا من ریگه‌ به‌ خۆم دەدەم باسی «ناوهرۆک» بکه‌م له‌ شیعری نالی که‌ به‌ ناچاریی ده‌بێتە باسکردنیکی دابه‌شکه‌رانه‌ و له‌به‌ریه‌ک ترازینانه، له‌ حالیکدا ئەو به‌شانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ به‌ستراونه‌وه‌ زۆر جارانی‌ش له‌ یه‌ک به‌یتدا تیکنالاون ئیتر تیکنالاونی دۆستانه‌ بئى وه‌یا چه‌شنیکی تر بئى وەک ئەوه‌ی له‌م به‌یتەدا دیار ده‌که‌وئ:

مرادم زیلله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله‌ نه‌وه‌ک نه‌عته
به‌ چه‌ند به‌یتیکی کوردانه‌ که‌ قورئانت ئەنا خوانه

لێره‌دا ناوهرۆکیکی خۆ به‌ کورد زانین که‌وتۆته‌ به‌ر دەست و پێی ناوهرۆکی ئایینی، به‌لام ده‌بئى له‌بیر نه‌که‌ین هه‌ردوو ناوهرۆک له‌ به‌یتەکه‌دا به‌یه‌که‌وه‌ جۆش خواردوون و به‌ زۆره‌ملی وه‌ک ئەم باس کردنه‌ نه‌بئى له‌ یه‌کتر جودا ناکرینه‌وه‌ چونکه‌ جودا کردنه‌وه‌یان هه‌م شیرازەى هه‌لبه‌ست هه‌لدوه‌وشینی و هه‌م نه‌فس و ویژدانی نالیش ده‌کا به‌ چه‌ند دەرگه‌ و دهر‌بوونه‌ که‌ له‌ راستیدا یه‌ک نه‌فه‌س و یه‌ک ویژدانه‌ هه‌ردوو ناوهرۆک و سه‌رله‌به‌ری به‌یتەکه‌ و قه‌صیده‌که‌ و شیوازەکه‌ و فنونی شاعیرییه‌ته‌که‌ی لیه‌ه‌لکۆلیوه‌ وەک ئاوی سەرچاوه‌، چ پیککه‌وتنه‌وه‌ییک و نه‌گونجانیکی‌ش هه‌ست پئى نه‌کردوه‌ له‌ به‌یه‌که‌وه‌ هانتی دوو ناوهرۆکه‌که‌دا که‌وا رهنه‌گه‌ کوردیکی دلگه‌رمی ئەم سه‌رده‌مه‌ له‌ کز بوونه‌وه‌ی واتای کوردایه‌تی به‌رانبه‌ر ئایین له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌دا هه‌ستی ناراحه‌تی بکا چونکه‌ چەندین هه‌لبه‌ست و نه‌شیدی ئەوتۆ ده‌بیه‌ت هه‌موویان دژی ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی ناو به‌یتەکه‌ی نالین:

ئەرى ئەى كوردستان كوردستانى جوان گەرەمى ژىنمى خوامى بىنگومان

رەنگە كوردىكى چىنپەررەر لە كزبوونەوئەى تىكرای كورد بەرانبەر ئاىن ناراحت نەبى بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكارى كورد كز بوویایە نارازى بوویایە و بە گژ نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردىكى دىنپەررەش باى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانى جوان» وەتەنگ دىت و بە كوفرى بىدەمەتەقى دەزانى، مرۆقى واش هەیه لە هىچ كامىكىان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هىچى ناگا تا وەتەنگ بىت وەیا راي لى بىت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وىژدانى مرۆقە لەگەل دەروبەر و بوونەوئەردا. بابەت يەكىكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلىكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبوونەو دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگىن. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوئەند تەفسىر ناكرى. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى يەكىكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگرىت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەو لەسەر بەیتەكە بکەنەو و هەژار و دەولەمەندىكى ترىش بەیهكەو هىرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەو.

پەیدا كردنى تەفسىرى يەكسەر و كتوپرى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى يەك بوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان وەك يەك وابن بە تەواوى وەك ئەوئەیه تەفسىرى يەكسەر و كتوپر پەیدا كرىت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جودابوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان ئەوانىش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسىر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزیى نەبى ناچىتە مىشكى مرۆقى ژىر، چ مەنتىق و عىلمانىتەش بە خۆیهو ناكرى. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جىگەى بۆ نادۆزرىتەو لە هۆش و گۆش و زانست و مەنتىقدا ئەگەر نەدرىنە بەر تەفسىرى مادى فراوانى واقىع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادىیهو – فكرى مادى بۆ خۆى بروای هەیه بەو كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتەنەیه پىيان دەلین مەعنەوى و من وشەى نامادىم بۆ بەكارهینا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرەنەى تاو دىن بۆ ناو دلى مرۆف، هەر مرۆقەكە خۆى لى دەوئەشیتەو بە پى گۆرانى بارى زىهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رىكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرختەر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوەرۆكىك بەكار بىنىت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوەرۆكى هەلبەستىكى ترى.

ئەوئەى راستى بى ئەم دیاردەیهى ناوەرۆك زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بلایى شتىكى چاوەرپوان كراو بوە لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعىرىكى وەك نالى وەیا شىخ رەزا ئەندامى رىكخراوىك نەبوە كە فەرماىشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشستەوئەتر بكاتە ناوەرۆكى هەلبەست و سەرلەبەرى شىعرى «۵» سال و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزراىز» يەكسان و نەگۆراو بىت.

یەك ئاھەنگی واتا و ناوەرۆك لە بەرھەمی ئەدەبی و ھونەریی مەرۆشی سەر بە باوەری سیاسی كەوا شتیکی چاوەروانكراو و بەرچاوە لە ژیانی رۆژانەدا، شتیکی نامومكینه لە شیعی نالی و غیری نالیدا كە چ تەبلیغاتی رەسمی و سیاسی نەھاتووہ راپۆژی ھەلبەستەكانی بۆ رەنگرێژ كات و قالبی فكر و ناوەرۆكەكانی بەھاویتە بەر ریشە و خامەوہ.

نالی لەو پەرەوێزەدا كە ژیاوە و بییری كردۆتەوہ و ھەلبەستی گوتوہ بە دلخوازی خۆی ناوەرۆکی ھەلبژاردوہ و فۆرمی بۆ داناوہ. ھەرۆك گەشت و گەرانەكەیی بە شام و توركیا و حیجازدا لە ئاكامی بەیەككەوتنەوہی تەكانەكانی پەلەفرەیی ژیانی خۆی لەگەڵ واقیعدا، بەبێ دەرچوونی ئەمری ئیداریی رۆوی داوہ ھەرۆھاش ناواخنی شیعرەكانی لە تەندووری دەرۆونیەوہ زمانەیی كینشاوہ، نە سولطانی توركیا و نە پاشای بابان و نە دەرەبەگی ھەولیر و نە توجاری شام و نە چینی ھەژار و ناوہنجی و نە ھیچ شتیکی وەھا مادی و بەرھەست پێیان كردوہ.

ھەموو ئەو قسەوقسەلۆكە بێ سەرۆپیانەش كە دەلێ شیعی نالی و ئەمسالی نالی خزمەتی دەرەبەگی كردوہ وەیا فكری دەرەبەگی كوتاوہتەوہ لە تاكە سەرچاوەی كەم زانیەوہ ھەلدەقۆلن بە یارمەتی گرۆپی رقەھلگرتن لە رابردوو كە لەسەر ھیچ بنجیكی زانست وەیا ئینساف وەیا خیرخواھی وەیا مەرۆف دۆستیەوہ ھەلنەستاوہ. بە پێچەوانە چەندی بلیی كاری سەلبی دەكاتە سەر دل و مێشك و عاتیفەیی چینی نەوہاوی خویندەواران كە لە ھیچە و بە خۆراپی دەیانكا بە دوشمنی نرخدارترین میراتی كوردەواریی. لێردەدا بە مونا سەبەیی جیگە ناوی كتیپكی زۆر مەشووری زۆر مێشك غەلەتینم بە بییر دیتەوہ كە لە سالانی ۱۹۶۰ دەرچوو بە ناوینشانی «وعاظ السلاطين» ھیرشی سەختی دەبردە سەر زانا و ئەدیەكانی سەردەمی كۆن گۆیا بلویرژەنی خەلیفە و مەلیكان بوون لە حالێكدا تاك تاكەیی ئەو زانیە و ئەدیبانە نەبێ خەلیفە و سولطانیان تینەخویندۆتەوہ، كەچی لە دەمی بلاوكردنەوہی كتیپكەدا زوربەیی ئەدیەكانی عیراق بلویرژەنی عەبدولكەریم قاسم بوون. سەیریش لەوہدا بوو بە رادەیی تێھەلكشانی ئەدیەكان لە داوای شۆرشگێردا تێھەلدەكشان بەرەو «قاسم پەرستی» كەسیش خەیاالی بۆ ئەوہ نەدەرۆیشت دیمەنەكە بە دیمەنی ناو كتیپكەیی «وعاظ...» بگرت و بە خۆیدا بشكیتەوہ.

بەراستی كە مەرۆف ئاگای لە نەفسی خۆی برا و پێنەیی عەنتیکە دەكات و كۆلیكیش كەیفی بە خۆی و پێنەكانی دیت. ھەر لە كولانەیی نەفسە بەسەھوو چوہكەیی خۆشیەوہ سەیری دونیا دەكات بەلام سەیریکی سەرەوبن و وەرگەراو و سەرمەوقولاتە لێداو. كەسێك كە سەری سوورا وادەزانێ، دونیا و خەلق دەسوورپین.

نالی ھەرۆك خزمەتکاری تاكە كەس نەبووہ خزمەتکاری چ بەرە و تاقمیکیش نەبووہ. فكر و بیروپرای ھیچ چینیکی دیاركراریشی نەكوتاوہتەوہ. كە سەیری دیوانەكەیی بكەین بێ لایەنگیری و رق لێھەلگرتن دەبینین ئەم مەرۆفە ھەلبەستی بۆ دلی خۆی ھونیوہتەوہ شیعرەكانیشی ھەر بایی تێپەرینی واقع و كۆمەلایەتی بە نەفسی خۆیدا تەرجمەیی واقع و كۆمەلایەتی دەكەن. لەلایەن خۆ دانە پال چینی ھەژار و بێدەسلاتەوہش ھەر ئەوہندە دەگوترێ كە نالی وەك مەرۆفكی مسلمانێ ئەو سەردەمە لە پێی راستە باوەری ئایینەوہ بەزەبێ بە ھەژاردا ھاتوہ وەیا دژی ستەم بوہ. چ فكرەبێكی رۆونی فەلسەفی «ھەژار دۆست» وەیا دژەوہستانیکي ئاشكرا لە «ستەمكار» لەو ھەلبەستانەوہ بەرەو بیرومانەوہ نایەن. رەوا نابینم من وەیا یەكێكی تر لە پێی تەئویلی داتاشاراوەوہ «ھەلوەست» بۆ نالی دروست كات و بەلای چینیكیدا

بشکینیتته و چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەو مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێن لەبەر تیشکی لیکدانەو هەى ئەو که سانه که نالی به خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێن شیعرەکانى هەلسەنگینین، چارمان نامینى لەو هەدا نالی بخەینه ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخازان، به پێچەوانەى ئەو لیکدانەو هەى، چونکه زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبى و لە مەعنادا تاوانباریان دەکات.

به نمونە قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارییە حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێهەلدانەو هەى خاوەن دەسەلات و پارەیه. هەموو داخوایەکانى تەرکی دانیشتنى ناوشار و روو لە دەشت و دەرکردنیش که لەو قەصیدەیهدا هەیه گالته کردنە به کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولە مەندەکانى شارى:

گەنجى راحت تاجى عیززەت خارجى مەعمورییه
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودهودیش هاوارییه
پۆس به کۆمەلى عامیریى فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتى سەر کێوان گەلى چاتر لە تاقى شارییە

ئەم رووبەروو بوونەى نالی دژى ژيانە نەرم و نۆلەکهى دەولە مەندى شارى هەرگیز لە کەس ناسەلمینى بلێ گوتەى وەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێرانهیان دەکوژى بەهۆى قەناعەت هینانیا ن بە کەم بايەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکه هەژارى بەستەزمان ئەم شیعرانهیان نایەتە بەرچاو تاکو ئەگەر مۆرفینى تیدا بێت پێى گێژ بن، که بۆشیا ن بخویننەو تێى ناگەن. ئەو کەسەى که لێى چاوەروان دەکرى شیعرى نالی بخوینیتەو لە سەدەى نۆزدەمدا خویندەوارى ناو شارە که هێچى ئەو هەژارە نیە پێى بگوترى پرۆلیتاریا.

دەزانم لێرەدا من خەریکی کاریکى بى سەر و پیم لەو ڕوودە که ئەم تەرزە دەمەتەقەیه به هێچ کلۆجیک روو لە شیعرى نالی ناکات ئەگەر به زۆرەملی رووی تینەکەین، بەلام سووچى من چیه خویندەوارى کوردی ئەم سەردەمە دیت سواری سەر و پۆتەراکی شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى لە شیعرەکانى هەلدینجى و گەنجى شلک و تازەشى پى سەر لیشیواو دەکات. دەبى بزانی فکریکی هەلە که چو مێشکی خویندەوارى گەنجەو وەها نەقش بەستوو دەبى یەکجار به زەحمەت لێى دەسپیتەو یاخود هەر ناسپیتەو.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبى تاى بکاتەو و ئیحتیمالی راستکردنەو هەى سەهووی ناو هەلەکه لە مێشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەو هەى سەهوکه به تەواوی جیگیر بێت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبیت، پێویستە راستى بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەو، هەر نەبى بۆ ئەو هەلە بەرانبەر بیرورای هەلەدا هی راستیش نموودیکى هەبى.

لەمانەش هەموو ازبێنن و لەگەل نەفسى خۆماندا هەلوەستى شەرم و حەیا بکەین دەبى دەستى

ستەم و نارەوایی مرقۇى بېرەحمى ئەم سەر دەمە لە مردو بە شەرەفە كانمان كۆتا كەين، لە حالئىكدا ھەمان دەست پەيكەرى تەقدیس بۇ زیندووى درندەى كوشندەى دەوالپېنى خۆسەپىنى مىللەت تۆقىنى مىللەت فرۆشیش بەرپا دەكات و دیتە ناو چاويشتەو و دەمكوتیشت دەكات. كە دەورى درندە دەوالپېئەكەش بەسەرچوو ھەمان دەست كە پەيكەرى بۇ دروست دەكرد چەپلەرېزان دادەنیتەو بۇ یەككى تر، بەلام بە دريژایی كات ھەر لە بیرىەتى دژى مردو بەیتاوانە كانمان بیت و بە گوناھباریان لە قەلەم بدات. بە دەنگ ھاتنى ئەم نووسینە لەم ھەلكەوتە سەرەوبنە «فرض الكفایە» یكە وەك نوێژى سەر مردو كە ئەگەر كەس نەيكات ھەموو كەسى زیندوو تاوانبار دەبیت.

پاش ئەمە كە بە چاكی لیمان روون بیتەو نالی و ئەمسالی نالی خزمەتكارى دەربەگ و ستەم و ئەفسانە نەبوون، بەلكو خزمەتكارى دەروون و ویژدانى خویان بوون ئەو شمان زانى كە خزمەتكار نەبوونیان ئەنجامیكى ئاسایی ئەو سەر دەمە و ئەو ژیانەیه كە تیددا بەرپووە دەچوون. دەتوانین چەند شادەماری ناوەرۆك لە رشتەى دیوانە كانیان ھەلاویرین و بیان كەین بە شەقل و دروشمى ھەر یەككە لەو شاعیرانە. لێرەدا رینگەمان نیە بەراوردیكى ئەو دیوانانە بكەین بۇ پەیدا كردنى كیشانە و پینوانە یك كە شەقل و دروشمى یەككیان لەوانى تر جودا دەكاتەو چونكە لىكۆلینەو ھى ئەم نووسینە مەیدانى و ھەا فرەوانى نەگرتۆتە بەر خۆى، قسەكەش بۆیە بوو تاكوو شتیكى گرنكى تیدا بەیان كەم. كە بلیم لەو دیوانانەدا چەند شادەماریكى ناوەرۆك بەدى دەكړئ، پئ دەچى گوتبیتم شیعرى ناو ئەو دیوانانە و ھەا لەیەكتر دەچن خاوەنیان نەناسریتەو لەو روووە كە دەزانین ناوەرۆكەكانى بابەتى شیعری لە شاعیریکەو بۇ یەككى تر گۆرانىكى بنجى بەسەردا نەدەھات، زۆربەیان یاخود ھەموویان چەند مەیدانىكیان دەكوتاو كە ئەمە بە زاھیر وا دەكا بەرھەمەكان لە یەكتر بچن و بۇ ھەموان دەست بدات. ئەم تیبینیە بە روالەت راستە، بنجى مادبى راست و دروستیشى ھەیه چونكە دیارە خەرىك بوونى چەند كەس بە یەك بابەتەو وا دەكا ئاكامى خەرىك بوونەكەیان لە یەكتر نزیك بئ، تەنانەت زۆر جارن وا بوە تاكە غەزەلیك بە ناوى دوو شاعیر بلاویۆتەو كە ئەمە رووى نەدەدا ئەگەر ناوەرۆكى ئەدەبەكەیان لە یەكتر جودا بایە وەك ئەو ھى كە مومكین نیە شیعریكى ناظم حكمت بدريتە سلیمان نظیف.

بەلئ دەزانم قسەكەم ئەم ئاكامانەى بەبەرەو ھەیه، وەك دیتت لە واقعیشدا رووى داو، بەلام چەند ھۆیەك ھەیه نەھیلئ تىكەلاو بوونى شیعری شاعیران ببیتە خەتەرى بئ سەر وشوونى و نەناسرانەو ھیان. وا لێرەدا بەو پەرى كورتبیتژییەو ھەیان دەبمەو.

یەك لەو ھۆیانەى پاراستنى شیعری شاعیر ئەو ھەیه كە زۆربەى شاعیرەكان لە كاتى دانانیانەو بە ناوى خاوەنەكە یەو تۆمار كراو و لە نیوان خەلقدا بۇ ئەو ساغ بوونەو كە ئەمە شتیكە وەك قەلغان وایە بۇ پاراستنى مولكیەتى شیعەرەكە. ھۆیكى تر ئەو ھەیه بە عادت نازناویك لە كۆتایی شیعردا، وەك تاپۆى خانوو، شیعەرەكە بۇ دانەرەكەى دەپاریزئ. ھەندئ جار وا دەبئ نازناو كە بە یەككى تری وەك خۆى دەگۆردریتەو كە كیشى شیعەرەكە تىك نادات و گرفت پەیدا ناكات.

نالی، سالم، كوردی، حاجى، راجى، صافى و گەلیك نازناوى تر ھەموویان یەك كیشن و دینە جیگەى یەكتر، بەلام بایەخى ئەم ئیحتیمالە لە زۆر رینگەو كەم دەبیتەو یەككیان ئەو بوو كە گوتم شیعەرەكان لە دەمى بەو ھەلەد بوونیانەو خاوەنەكەیان ناسراو.

دوھمیان ئەو ھەیه كە دەشى لە ناو ھەلبەستەكەدا نیشانە یك ھەبئ خاوەنەكەى بە دەستەو بەدات وەك

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا حه‌بیبه نالی پی دناسریتته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی پروداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئه‌و شاعیره دریز ده‌کا که پروداوه‌که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سییه‌م ئه‌وه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به نمونه ده‌لیم ئه‌م مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیینم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بیت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای کویه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئه‌و خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و راویژه‌یه لینی ده‌بی به شه‌قل که‌وا که‌لینک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو راست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی به مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئه‌ویشی پیوه بیت و له نووسینانیشدا به‌و جوړه رویشته‌بیت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له دوو شاعیری هاو‌ریکار «مستوی» بوه‌شیتته‌وه و بۆ هه‌ردوکانش حساب کرابیت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئه‌وه رویم له لاتان» که شو‌ره‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له چه‌ند به‌یازی موعته‌به‌ردا بۆ نالی حساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌گه‌لینک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره بۆی ده‌ست نادات خۆی پیوه خه‌ریک کات. به‌هه‌مه حال ئه‌م باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌رۆک له شیعی بو‌یزانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعی نالی دا بترین، ده‌توانین له ری‌بازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه که‌شتی سرنج گرتن و توژینه‌وه‌ی تیندا به‌ینه سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پی گران می‌ردان، له هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌رۆکیکی هه‌لبه‌ستدا تو‌رپه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لینی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌و‌یت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئه‌و چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لیره‌دا په‌نجه‌یان بۆ را‌ده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه و روون کردنه‌وه و شه‌رح دانی سه‌ره‌خۆی ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی به چاکی ساغ بیته‌وه ئایا بوچی نالی به زۆری خه‌ریکی ئه‌م ته‌رزه واتا و مه‌به‌ستانه بوه! ئایا پی تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیندا بوو به واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه خه‌ریک بیت؟ رۆژگاری ئه‌و چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی به‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه؟

له به‌رگی «دوه‌می حاجی قادری کۆبی» دا به پی لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعی کوردی له سه‌رده‌می حوکی عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشای بابان به دوا‌ی شو‌رشه‌ی فه‌ره‌نسه‌دا روون کراوه‌ته‌وه که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له مه‌لبه‌ندی سلیمانیدا، به دوا‌ی ئه‌واندا و شان به شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆبی له مه‌لبه‌ندی نیوان دوو زا‌بدا که‌وتنه سه‌ر هه‌مان ری‌بازی ئه‌ده‌به‌وه. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعی کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه. دیاره لیره‌دا که باسی ناوه‌رۆکی شیعی نالی بکه‌ین و ئه‌م لا‌باسه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعه‌کانی بخه‌ینه به‌ر لیک‌دانه‌وه ده‌بی هه‌مان بو‌چوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوه‌می حاجی قادری کۆبی دوو‌باره بکه‌ینه‌وه چونکه، تا ئه‌من بیرم بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی ئه‌م دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به شیعی کوردی چووبی، هه‌ر ئه‌و هۆیانه‌مان دینه پی‌شه‌وه که له‌و کتیبه‌دا لیان کۆل‌راوه‌ته‌وه. که‌واته کوتانه‌وه‌ی ئه‌و باسه به‌لاوه ده‌نیم و

خوینەر دهگێرمهوه بۆ لای نووسینی ناو کتێبهکه چونکه چی لهوان نویترم به چهنگ نهکهوتوه لێردها بیکهه به تهواوکهری ناتهواویی ئهوی.

کوردیی بوونی شیعری نالی له لایه ن زانینی هۆی پهیدا بوون و زهرفی پهیدا بوونیهوه گه لیک پروونتر و ئاشکراتره له هۆی خهریک بوونی نالی بهو شادهمارانهی که گوتم رشتهی ناوهڕۆکی شیعری پیک دینن. ئیمه نازانین به وردی و به پروونی بۆچی نالی پتر له شاعیرهکانی سهردهمی خۆی عاشق بوه، پتر پهندیار بوه، پتر له پاشاکانی بابان نیزیک بوه، پتر مهلا بوه، پتر دژی صۆفی بوه، پتریش ئاماده بوه بۆ ئاواره بوون که ئهمانه ههموو دیاردهی ئهوتۆن له شیعرهکانی دهنگیان داوتهوه و کاریان کردۆته سه ر ژیا نی. به لئ دهتوانین پرووکه شینکی ئهم دیاردانه باس لئ بکهین و به فهندی رسته سازی و مه هار هتی شت تیکه بهستن بایی ئیقناع کردنی خوینهرینکی به په لهش بیانخهینه ناو نووسینمانهوه به لام چ فایده که نووسه ر خۆی بهو شتانه ئیقناع نه بیته و باوه رپی تهواویان پئ نه کات. حه یفه من یا په کینکی تر له سه ر سه کۆی نمایشت و خۆه لدانه وه په ری ساخته ی رهنگا ورهنگی هۆی هه لبه سترا و به خۆمانه وه بنیین و وهک تاووس چه تری فیزوناز له به رانه بر فکه سافیلکه که ی ته ماشا که ران لئ بدهین... به راستی مومکین نیه له دیراسه ی به په له دا ههموو شاده ماری ناوه رۆکه کانی شیعری نالی بدهینه وه به هۆی پهیدا بوون وه یا بیگێرینه وه بۆ سه رچاوه ی لیه له لقولین. وه نیه ئهم کاره ش که م بایه خ بی وه یا ئه نجام دانی له و دیو سنووری ده سه لاتی مرۆقه وه بی. لایه نی بایه خدار بوون له وه وه دیت که به راده ی گرنگ بوونی دیراسه ی شیعری شاعیر، دۆزینه وه ی ئه و کاریگه ره و ئه و زهرفه ی شیعره که ی لئ پهیدا بوه ئه ویش گرنگه چونکه به م دۆزینه وه یه پیوه ندیی شاعیر به واقیعه وه ده زانریت و واتا و هیمای شیعره کانی به چاکی ئاشکرا ده بیته، که ئهمه شتیکه گوترا وه و له هه ندئ شوینی ئهم نووسینه ش باسی کرا وه. لایه نی ئیمکان هه بوونی دۆزینه وه ی هۆی پهیدا بوون و زهرفی لیه له لقولینی شیعره کانیش به وه دا مه علوم ده کری که خه ریک بوونی به رده وام و هه ناسه دریز ده توانئ ئه و پرووداوانه ی سه ده ی بیسته م که پیوه ندیی دور وه یا نزیکیان به نالییه وه له سه رچاوه ی نووسرا و ده ما وده مه وه وه رگێریته وه و له گه ل به سه ر بردنه عاده تیه که ی نالییان به راورد بکات و تین و تاوی هه ردووکیان بخاته به رانه بر ئاوینه ی هه لبه سته کانییه وه و لییان هه لئنجی، له هه مان کاتیشدا حیسابی تهوا و بۆ زات و قابیلیه تی نالی بکا که چون ته فاعول له گه ل ئه و پرووداوانه ده کات.

سه ره رای ئهمانه، هه موو ئه و راستییانه ش تیبخوینیته وه که له نالییه وه پیمان گه شتوه و راگه یانندی تایبه تیان هه یه وهک ئه وه ی که هینده شه رم به خۆبوو نه یویست بی نه بز گرتنی وه زعی سلیمانی و دلنیا بوون له پاراستنی ئابروو پرووی تیکاته وه، ئیتر ئه وه بوو کاغه زی بۆ سالم نووسی لئی داوا کرد که له م رووه خه بهرداری بکاته وه.

به لئ ئهم کاره مومکین نیه به لام نهک له م نووسینه دا که ده سه ملانی دیوانی نالی و چه ند بنگه یه کی لیکدانه وه بووه له ناو چوار دیواری ژوورینکی کۆری زانیاری کوردا، هه ر جاره ش که ئالقه یینکی لیره به پیشه وه نه ختیک دریزه ی کیشا بی، خیرا به خیرا ترسی وه ته نگ هاتنی گو فاره که ی کۆر له دریزه کیشانی گوتار نه فسی بری بی. ئهم جاره شیان ره چا وکردنی یه ک قه واره ی له نیوان سه رله به ری ئالقه کان وا بکا نه توانم مهیدانیکی وه ها فره وان بگرمه به ر نووسین که له دیراسه ی دور و دریزی سه ربه خۆ بوه شیته وه و نهینی نادیار ئاشکرا بکا.

کهواته هرچهند دوزانم توژینه وهی سهرله بهر و بی کهم و کهسر همم بایخداریشه و همم مومکینیشه، به ناچاری وازی لی دینم و دهلکیم به باسی ئەو شادهمارانهی ناوه رۆک که نهخشه و رښتهی زوربهی ههلبهستهکانی پیک دین وهک که تا ئیستا له بهر تیشکی ئەواندا هاتوچۆم به فکر و خامهی خۆم کردوه. ئەوهی بۆ هه موو نیگاییکی روون دهردهکه ویت له ههلبهستهکانی نالی، زیده بهرچاو بوونی دوو شادهماری یه کجار بنجی و رهگ داکوتای عیشق و ئایینه کهوا بینگومان له بهراییی هه موو به شهکانی تری ناوه رۆکی دیوانه که یه وه دین.

به راستی «عیشق و ئایین» که خویان دوو شادهماری گهورهن، له هه مان کاتدا سه رچاوه شن بۆ ورده دهماری تر که ئەوانیش به شدار ده بنه وه له تیکرایی ناوه رۆکی ههلبهستهکان.

شادهماری عیشق له شیعری «نالی» دا به پنی گوتهی ده ماو ده م که به شیکی بهرچاوی شیعره کانیش پشتگیری لی ده کهن، له سه رده می خویندنای فیه قیانه یه وه تیکه ل به ههلبهستی نالی بووه رهنگه هه ر خویشی پالپتوه نه ریکی گه وه بووبیت بۆ به رده وام بوونی له سه ر پاردهوی شاعیری، چونکه وهک دوزانین گه لی شاعیری خاوهن هونه ر و خاسیه تی شاعیریه ت وازیان له شیعره هیناوه له بهر نه بوونی ناگری عیشق له دلایندا به تایبه تی که شاعیره کان وهک نالی خه ریکی خویندنای مه لایانه و قورئان و حه دیس بووین. دیاره له باری وه هادا «مه لا» خه ریکی شیعره ان نابیت ئەگه ر سوژیک له هه ناوی خویدا شک نه با. یه کیکی وهک حاجی قادر سوژی کوردایه تی لی بوو به و جیگره ی عیشق که تا کوئای ژیا نی شیعری کورد په رستانه ی پی هۆنیه وه، ده شزانی چ مزگه وت و مه درسه و دهرسدانی فیه قیانه نه ده بوون به له مپه ر له پینش گوزه ری شاعیریه ته که ی. شیخ ره زا که شاعیریکی به رده وام بوو له سه ر شیعره بی ئەوه عیشق ناگری له دلی به ردا بیت، دهرس و مزگه وتی نه بوو له شیعری مه نع کات وه یا خود راویژی به ره وه ههلبهستی ئایینی بیات. که مزگه وتی نه بوو، مه بهستی تری هه بوون شیعریان پتوه ههلبهستی. به هه مه حال وا پی ده چی عیشق نهخشه کیشیکی ده ست رویشتوو بووبیت له ژیا نی نالی.

نهخشه کیشانه که شی هه ر له وهنده نه وه ستاوه که شیعری عاشقانه ی پی ههلبهستوه تا سه رده می مه رگی. من وا دوزانم «عشق و نامرادی» ئەو فره نه یه بووه که نه یه هشت نالی به سه ر شتیکه وه بوه ستیته وه وه یا به شوینیکه وه بگیریسته وه که مال و حالیکی تیدا به یه که وه بنیت وه یا گوزه رانیک ته ئمین کات. هه رچهند نازانین ئایا غهیری عیشق چ کاریگه ریه کی تایبه تی هه بووه وا بکات نالی زیده له خه لقی ولاتی خوی ئەو ئاواره و ئوقره نه گرتوه بیت، به لام دیاره ئەگه ر شتیکی وا هه بووبی له و سالانه ی بهر له ئاواره بوونیدا هه ر بایی ئەوه ته فسیر به دهسته وه ده دات که بیئوقره یی ژیا نه که ی مه لبه ندی بابانی روون کاته وه، مومکین نیه ئەو شته تیمان بگه یه نی بۆچی نالی هه روا بی ئوقره و مال و حال مایه وه تا کوئای ژیا نی! بیجگه له عیشق شتیکی تر به بیردا نایه ت له بابان رووی دابیت و له گه ل «نالی» گو یزابیتیه وه بۆ ولاتان و هه ندران که له و دووره شه وه نه هیلی رهگ به زه ویه وه داکوتیت.

له م تاریکستانه ی روانگه مانه وه هه ر ئەوه مان پی ده کری حیساب بۆ ئەو تروسکانه ی روودای کاریگه ر بکه ین که له مه شقه لی ههلبهستهکانیه وه پرشنگ داویژن. به داخه وه له وهنده گوته ی ده ماو ده م که پیمان گه ییشتوو هیچی ئەوتۆ له بنی بیژهنگی ته حقیقدا نامینیتیه وه دوو راستیا ن ساغ کاته وه وه یا چه ند درۆیه کان سپی کاته وه. زور جارن گوته ده ماو ده مه که خوی له ته حقیقدا درۆی لی سپی ده بیتیه وه و ده بوو چیتیه وه وهک ئەو خه به ره ی که دلی نالی له قه رده اغ «حه بیبه ی مالیاوا» ی خوشویست که چی له

هه موو قه رهداгда «مالی ئاوا - مالتیاوا» و مالکاولیکیش پهیدا نیه، ده بینیت چهند دست به تالین له به سه رهاتی نالی!

هه رچهند پیمان ناکرئ بریار بدهین له چ ته مه نیکدا نالی دوو چاری عیشقی ئاگرینی «حه بیبه» بووه به لام وا دیته عه قله وه ئه م عیشقه ی له سالانی خویندنی دهره وه ی سلیمانی دوو چار بووبئ که سه ره تاکانی ته مه نی جحیلئ و هه نگامه ی دهرس و خویندنی گوندا و گوندی ده گرنه وه. دیاره نالی ئومیدئکی گه وره ی به «حه بیبه» وه هه ر ماوه له گه ل به ره له ستیکردنی باوکی حه بیبه ش له وه ی به یه کتر بیرین، ئه م راستیه ش له وه وه به ئیسیات ده گات که نالی خوئی دانی پیدا هیئاوه له قه صیده که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه...» دا:

به س گربه بکه بو پدر و بابی حیجابت
بی بابییی تو موریه بو وصل و مولاتات
بی بابییی تو بو من و تو بابی فتوحه
بی بابییی تو خواسته یی من بوو به ئاوات
بی بابی مرادی من و تو بوو به ته مه نا
بی بابی دوعایی من و تو بوو به مونا جات
ئه و بابه که فه تح و زه فه ری قه لعه یه قه معی
با قه لعی بکا زه لزه یی هادی می له ذذات

دیاره حه بیبه ش وه ک نالی دوو چاری عیشقه که بووه، ته نانه ت له راز و نیازی نه یینی عاشقانه دا به زاریشیدا هاتووه که خوا ئه و بابه بیاته وه و به یه کتریان شاد بکات... به لام بیگومان دوا ی مردنی باوکه ش به ره له ستی ئه و تو هه بووه نه هیلی به یه کتر بگه ن که ئیره جیی لیکؤلینه وه ی دهر خستن وه یا ته رجیحی هوئی ئه و به یه کتر نه گه یشتنه نیه. ئه وه ی مه به سته مه لیره دا دوزینه وه ی لایه نی زوتر دامه زران و چه سپانی عیشق و ئایینه له ویزدانی نالیدا، ئایا کامیان به ر له وی تر چنگالی خوئی روو چواندوه؟
ئه م چهند دیره ی لیره به پیشه وه لایه نی زوتر رسکانی عیشق ته رجیح ده کات، له و ته رجیحه شدا شتیکی چاوه پروان کراو و عاده تی به به ر خویه وه گرتوه چونکه دیاره عیشق به چکه ی گه نجایه تیه و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه وه که شم بویه بوو نووسینه که ته سلیم به تاکه بنگه ی چاوه پروان کردن و حوکمی عاده ت نه که م که زور جارن وا ده بی به پنجه وانه کار ده که ن.
به راستی عیشق که قوولترین و کونترین هه سته گه وره و کاریگه رهکانی گیان و هه ناوی نالییه، شوین په نجی له هه موو ئاکار و ره فتار و گوتاری نالیدا به رچاو و به ره هه سته، ته نانه ت به شی زوری هه نیسکی عاتیفه ی دینیشی له قولپ و جوئی کونه عیشقه زامداره که یه وه گر ده به ستن، ئه و دیاردانه وه ی عیشقی نالی له هه لبه ستهکانی سه ر به ئایینیدا ناو ناوه وه ها غه لب ده ستینی هه ر ده لئی له و شوینانه دا عیشق به هانه ی ئایینی کردوه به ته قینه وه ی خوئی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی تهمهع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لیردها هرچهند ئەم ههلبهسته له زیمینی قهصیدهکهی «ئهوولی تهرهقه نه زهر» دا خهریکی
شکاندنهوهی دنیاخوازانه، بهلام بهجۆریک بوته پیشانگی عیشق به حال تارمایی ئاین لهو دیو پهردهی
عیشقهوه خوئی دهنوینی.

واتای بهیتهکه یهکجار نازداره، بایی ئهوهندهی تیی دهگم پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سهرهتاوه ئهوه کهسانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرتهی خوادا بایهخ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش دهن. نالی پرووی قسهی له «ئهوولی تهرهقه نهظر - خیلی چاوشهش و بیش» ه، پیی
دهلی تووتیهکهت بهندی تهمهعی له ملی خوئی کردهوه له بهرخاتری دلنه دنیاخازهکهت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، کهواته مهبهست لهو تووتیه زمانه. بهند که کهوته مل دهبیته هوئی خنکان، بویه ئهو تووتیه به
پهتی تهماع خنکاوه و قسهی ههق ناکات که بللی هر خودا کاریگه ره نهوهک ئەم برپویه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دهوری ملیهوه خهت و خال ههیه وهک ئالقه تیی ئالاه و جیی خوویهتی به بهند
تەشبیه بکری - له ههندی نوسخه دا «تهوقی تهمهع» نووسراوه که زیاتریش لهگهله واتای بهیتهکه دا
دهگونجی - ئەمه حالی کابرای «ئهوولی تهرهقه نه زهر» هکهیه، با بزانی نالی چونه. نالی دهلی بولبولی
من که عاشقی گوله زمانی کراوتهوه و شادی دهکات و گۆرانی دهلیت. دیاره مهبهست لهو بولبوله دلی
خویهتی عیشقهکهش عیشقی خودایه کهوا خواپه رست و «عارفی وهحدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عبادهتی ئهون وهک بولبول که چهچههه بۆ گول دهکات. بولبوله کهی عیشقی نالی له چهچههه کردندا
زمانی کراوتهوه چونهک وهک تووتیهکه بهندی تهمهع له ملی نه ئالاه...

نالی له سهراوهی عیشق، ناوناوه، گهوهری پهنی دهرهیناوه وهک که لهم بهیته دا دهلی:

گول بهدهم بادی سهباوه پیکهنی بولبول فری
یهعنی عاشق لازمه دوور بی له یاری بیوهفا!

وهیاخود لهم بهیته دا:

تا پینهکهنی گول به دهمی بادی سهباوه
نهمزانی شهوی بولبولی بیچاره حقی بوو

هر له سهراوهی عیشقهوه ئەم دیمه نه تهنروسستییهشی ههلینجاوه:

دهستم که له صهه جیگه به صهه وهعهه شکاوه
جهبری نیه ئەم کهسره ههتا نهیخه مه ئهستو

له هه‌ندی ئالقهي لیڤه به پیشه‌وهی ئەم نووسینه‌دا لایه‌نی دەرکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی له هه‌لبه‌سته‌کانی نالی ڤوون کراوته‌وه که ئه‌ویش ده‌بی لیڤه‌دا تیی بخویند‌ریته‌وه هه‌رچه‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وه‌شی نه‌بی.

کورت‌ه‌ی قسه له باره‌ی عیشقی نالی ئه‌وه‌یه که ئەم عیشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئە‌ده‌بی نالیدا بالابووته‌وه وهک رشت‌ه‌ی ده‌ماران که به به‌ده‌ندا بلاوده‌بیته‌وه. به دوا عیشق‌دا ئایین ڤووینوکی به‌رینی له ناوه‌ڤوکی شیعر‌ی نالیدا گرت‌وه، به گه‌لیک شیوه‌ش جلوه‌ی کرد‌وه. ئەم هه‌لبه‌سته‌تانه سه‌رله‌به‌ریان به ئایینه‌وه خه‌ریکن به‌شیک‌ی زۆریشیان له هه‌لبه‌سته هه‌ره درێژه‌کانی نالی ده‌ژمیرین:

- ۱- ئە‌ی جاوه دهرسی حوسن.
- ۲- ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.
- ۳- مووی سپی کردم به شووشتن.
- ۴- هه‌لقه‌ده‌ر گووشی که‌فی ره‌نگینی تویه.
- ۵- ئە‌ی ساکینی ریاضی مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره.
- ۶- ئە‌لا ئە‌ی نه‌فسی بووم ئاسا.
- ۷- شتر بانه.
- ۸- له جومه‌ی موعجیز ئە‌نده‌ر موعجیز.
- ۹- له چاوی ڤووتبارم.
- ۱۰- ساقی وهره مه‌یخانه.
- ۱۱- نه‌فه‌س بگره.
- ۱۲- ئە‌ی تازه جه‌وان.
- ۱۳- وه‌ی که ڤووزه‌ردی مه‌دینه و...

جگه له‌م قه‌صیدانه زۆر جیگه‌ی هه‌لبه‌ستی عاده‌تی په‌ند وه‌یا عیشقی‌شدا نالی سه‌ری له ئایین خوار کردوته‌وه و خه‌یاله‌که‌ی به ده‌وری چرای ئە‌ودا، وهک په‌روانه، خول خواردوو کرد‌وه:

دونیا به فیدای قه‌دی بکه و دامه‌نی بگره
طبی لمن اختار علی المال مالا
جۆشش و تاوه له نیو دید‌ه‌ی گریاندا
چ ته‌نووریکه له ته‌ندووره‌یی توفاندا
تۆکه حوری وهره نیو جه‌نه‌تی دید‌ه‌م چ ده‌که‌ی
له‌م دل‌ه‌ی ڤر شه‌ره ڤو سینه‌یی سۆزاندا
هوده‌ودی دل‌ه‌ی به‌لبه‌سی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خۆی که دامه‌نگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا
ئهو که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بی مراد و مه‌طله‌بی

میسلی نالی ئیمنتالی ئەمری یەزدانی دەکا
بەم کاسە لەسەر پەنجە دەلێن نوری علی نور
رەخشانە لەمیشکاتی قەدەح دا وەکو مصباح
بنیانی کیپر و سەرکەشیا تاقی کیسرهووی
دانانی زولم و روورەشییە تەختی ئابنوس

سەرلەبەری بەیتەکانی: «لەکن ئەم جەوهەرە فەرە»، زاتە ی ئایین.

بۆ تۆ که بیکر و تازە وەکو حوری جەنەتی
قەیدی چیه عەجووزە ی دنیا بدم تەلاق
بیسونەتی تەقبیلی دەمت عاطیلە پۆژووم
بێ حەضرەتی میحرابی برۆت باطیلە نوژم

ئەمانە نموونە ی بەیتی دیننامیزن لە سنیەکی پێشەوهی دیوانەکە ی وەرگیراون، که بێن بە دوا
هەموو شوین پەنجەییکی دینا بگەڕین لە هەلبەستەکانیدا، خەرمانیکی مناسب لی دەدۆزینەوه ئەم
شەقلە ی دینی پێوه بیت. دیارە ئەو شیعراوەی که ئاراییشتی خویان لە زاراوه و مەوزوعاتی خۆیندی
مزگەوت وەرگرتوه ئەونیش دەخرینەوه سەر خەرمانی شیعیری سەر بە ئایین. گەلێک پەند و قسە ی
نەستەقیشی راستەوخو لە ئەدەبیاتی دینەوه هەلکولییون:

خالی نیە نالی دلەکەت ساتی لە هیجران
تاتاری وجود نەپسینی «ملک الموت»

ئەم «ملک الموت»، بە زمان با هەلدان دەکریتە «ملی کهلموت - بە واتای ملی وەک مووت - ئەو ملەت که
وەک موو وایە» هەر خۆی «ملک الموت» دەشی «ملک الموت وەیا ملک الموت» بیت. لە «ملک الموت» وە
تیکەلکیشەکە ی «ملی کهلموت» دەردەچیت.
هەر لە سەرچاوه ی دینەوه نالی پەندیشی هەلینجاوه:

سەهم و نەصیبی ئەصلیە بەختی گیا هو گل نیە
تووتنە خەرچی سووتنە مؤدنه ماچی لەب دەکا
لەومی زەمان دەکە ی که بۆچ خواری و راستی دەوی
غافلە دەستی راست خۆت خزمەتی دەستی چەپ دەکا

وەیاخود که دەلی:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و بروى عەبوس

وہیا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىکە

پىکەوتىكى سەير لەوہدايە کە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەكىكى ترى سەر بە ئايىندا دەسکارىيەكى
يەكجار شاعيرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەکانى کردوہ دەشى بۆ حىساب بکرى بە نىشانەى
پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنيەکە ئەمەيە:

زەرپرە لە چاوى پۆتەيى صرافى کەفەدا
مەخفى نىہ ديارە وەکو رۆژى نىمەرە

وشەى «نىمەرە» کورتە و گۆراوى وشەى «نيوہرۆ» يە کە ئەويش کورتە وشەى نيوہرۆژە. بەيتە سەر بە
ئايىنيەکەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەى ھەولى فيراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قيا

وشەى «قيا» کورتەى وشەى «قيام وەيا قيامەت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست رۆيشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زاننيە. حاجى
قادريش لەم نيوہ بەيتەدا ماملەتەى وەھاي کردوہ:
تەماعى گەورەيى بى چەک نەک نەک

لە کتیبى «ابن الرومى: حەياتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبينى «ابن الرومى»ش بەھوى
لەخۆرازيبوونەوہ دەستورىكى ريزمانى عەرەبى ملکہ چ کردوہ بۆ ئىجتىھادى خوى لەوہى کە دەلئ:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچیتە سەر راناوى لكاو «ضمير متصل» نەک ناو وەک ليزەدا شاعير بە
ئارەزووى خوى بەکارىھيئاوہ: نمونەى تريش لەم بابەتە لە شيعرى شاعيرى دەستەلاتداردا ھەيە، چەند
دانەيىکيان لە کتیبەکەى «مع المتنبي»ى دانانى «طە حسين» دەخوينيتەوہ.
باسى ئايىن لە ناوہرۆكى شيعرى نالى دا دريژەى زۆرە کە ديارە ليزەدا جيى نابيتەوہ، ئەوہندە بەسە
بليم چى ليزە بە پيشەوہ - لە بەشەکانى پيشوو تردا - دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ ديتەوہ ناو حىسابى ئيزەکانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە کردنەوہشى نەبیت.
بە دوا عيشق و ئايىندا دەمارى ترى ناوہرۆک لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى کۆمەلايەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرى به‌ رۆاله‌ت كوردۆست، ئەمانه‌هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێكه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌رۆك له‌ شیعرى نالیدا كه‌ ئەگه‌ر تاكه‌تاكه‌یان به‌ درێژی باس بكه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هه‌ینانه‌وه‌یان ڕوویۆیكى فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئەم نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی ڕوون كرده‌وه‌، ئەو نمونه‌هه‌شی كراونه‌ته‌وه‌، هه‌ی تریش وه‌ك ئەوان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو كه‌سێك تێیان ده‌گات كه‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیت پێیان‌وه‌ خه‌ریك به‌م.

وێرای ئەم شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ باس كردن، یه‌كێكى تر هه‌یه‌ ده‌شی ئەویش به‌ شاده‌مار حیساب بكرێ. له‌ گه‌لێك جێگه‌ و مونا‌سه‌به‌دا هه‌ستێكى زۆر به‌هێزی «خۆ به‌ كورد زانین» له‌ شیعرى نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ كه‌ ئەگه‌ر بخه‌رته‌وه‌ سه‌ر كوردی بوونی زمانى شیعره‌كانى، ئەم هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌كێك له‌ كه‌رته‌ بنجیه‌كانى «ناوه‌رۆك» نه‌ك «ڕوخسار - شیواز - رۆاله‌ت» شیعرى نالی به‌تایبه‌تى كه‌ بێن تێبینى داخوازییه‌ ئەده‌بییه‌ - سیاسیه‌ - كۆمه‌لایه‌تیه‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ بكه‌ین كه‌ نالی شیعرى تێدا هه‌لبه‌ستوون به‌ درێژی عومری دوور كه‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانى. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلى به‌سه‌ر رۆاله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نیه‌به‌ت بوێژی كوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تى كه‌ له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى به‌سه‌ر بردبێ و نانێكى له‌و زمانه‌ كوردیه‌ وه‌رنه‌گرتبێ، دیاره‌ زمانه‌كه‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌رۆك و هه‌ست نه‌ك قه‌پێلك و ده‌فر. له‌گه‌لێك شوێنى دیوانه‌كه‌یدا خۆ به‌ كورد زانین دیمه‌نێكى به‌رچاوى ناو هه‌لبه‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وه‌رگرتنیانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریك بوونی خۆینه‌ران، به‌لام تاكه‌ مصره‌عى كۆتایی محاوره‌كه‌ی نیوان خاكی و نالی تام و بوێكى به‌هێزی كوردایه‌تى لێ وه‌رده‌گیرێ كه‌وا ده‌شی حیسابێكى تایبه‌تى بۆ بكرێ، چ دووریش نابینم محاوره‌كه‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبیت كه‌ قه‌صیده‌ی «تاقمى مومتازى شاه» و «تا فه‌له‌ك ده‌ورى نه‌دا» ی تێدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ك بزانه‌م «خاكی» هه‌ر له‌ ده‌وروبه‌رى سلیمانى نالی دیوه‌ كه‌ ئەمه‌ پتر جێ و كاتى محاوره‌كه‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بى «نالی» له‌ شیعره‌ا هه‌ر وه‌كو «خاكی»

خه‌یالى كوردیه‌ به‌یتى سه‌راپا زولفى دوو تايه

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصره‌عى دوهمى به‌یته‌كان هه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسكانه‌وه‌ی ئاكارى داڕشتنى نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنى ناوی هه‌بییه‌ له‌ مصره‌عى دوهمى ئەم به‌یته‌دا:

له‌ دونیا جه‌ننه‌تى باقى ته‌لارى شاده‌بییه‌ ساقی

«هه‌بییه‌» توپه‌بى طه‌وقى ملی شیرین و عه‌زایه

دیاره‌ خاكیش له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ ناوی نالی پیش هه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصره‌عه‌ی كه‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتى كۆتایی قه‌صیده‌كه‌ و ناوی هه‌ردووایى تێدايه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنینهی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەدە حەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکینرا، گەوھەر و نەھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکین
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەوھم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکەیی نالی، پڕ بە دل بلییم:

دەسکینک گول، دەسکینک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیاتی «بە سەر چووم» نووسراوە «لە دەست چووم».
- ۳- وشەیی ھونەرکار لەبارتەر بە واتای فنان من لێردا پەیرەوی غەلەتییکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراوە.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کہ لە دیوانەکەیی مەولەویی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیارەیی لە چاپ دراوە، لە خەلقى ترم بیستووە بە شیوہییکی جودا
دەخویننەو: لە جیاتی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کہ لە ۱۹۷۴ لە چاپخانەیی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراوە. دیتوومە بە جۆری تر نووسراوە بەلام پێی ناوی بە دواي کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراوەکەیی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراوە، لە چاپکراوەکانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراوە بەلام لە نوسخەیی تردا بەم شیوہییە کہ من
نووسیومە.

× × ×